

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Седми дан рада
11. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у овој години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 78 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим да убаците своје картице.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутан 91 народни посланик.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има Олена Папуга.

Изволите.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председнице.

Своје посланичко питање постављам министру здравља Златибору Лончару. Посланичко питање се односи на дуг, односно на неисплаћивање месечног прихода Апотеци Нови Сад од стране Републичког фонда за здравствено осигурање.

Наиме, за разлику од здравствених установа у Србији, апотеке плаћају и остала давања запосленима, али и обавезе према добављачима, плаћају енергенте који су им потребни за њихово несметано пословање. Све то се исплаћује из марже од 12% на промет лекова и медицинских средстава, као и на помагала.

Пословни рачуни Апотеке Нови Сад су због неизмирених дуговања из ранијег периода у блокади. У сврху исплате зарада, плата, односно путних трошкова, отпремнина, јубиларних награда, материјалних трошкова итд., Управа за трезор је отворила наменски подрачун, који према закључку Владе Републике Србије не може бити предмет принудног извршења. Уплату наведених средстава, односно марже врши Републички завод за здравствено осигурање преко филијале у Јужнобачком округу у Новом Саду, уз међусобно усаглашавање.

Од априла 2018. године из непознатих разлога престала је уплата марже за фебруар и тако је до дана данашњег. Републички фонд ни у филијали у Новом Саду није никада дао одговор зашто се то дешава. Укупно потраживање Апотеке Нови Сад према Републичком фонду за здравствено осигурање за маржу од фебруара до јула 2017. године износи 9.339.000 динара и представља у овим условима пословања апотеке једну и по месечну зарату за 66 запослених, колико је тамо сада остало, а њима се дугује за 11 месечних зарада.

Према информацијама, филијала Нови Сад је тражила мишљење од Министарства здравља и досада га није добила. Иначе, нико не зна када је захтев за мишљење послат, о чему Министарство, на крају крајева, и не треба да се изјашњава јер то прописује закон и правилником о уговарању и закључком Владе је све то дефинисао, тако да све оно што је послато Министарству мислим да нема валидност.

С обзиром на то да се ради о значајним средствима и дугом периоду неисплате, пословање апотеке је јако отежано, па питам министра Лончара – када Републички фонд здравственог осигурања може да очекује мишљење и када радници Апотеке да очекују да ће све оно што им је неисплаћено досада, бити исплаћено?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Александар Стевановић.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Даме и господо, поштована председнице, Посланичка група Слободних посланика има три питања.

Прво питање упућујемо Министарству правде. Од 2006. године у Србији је у току израда грађанског законика. Дакле, 12 година је прошло. Чињеница јесте да је то један кључан законик који треба да траје деценијама, ако не и вековима, као што је на пример случај у Француској. Међутим, иако сваке године имамо обећања да ће ово бити баш последња година, то се није десило.

Имајући у виду да многе угрожене групе у Србији које су дискриминисане по основу невољних разлика и по неким другим критеријумима, трпе последице због неусвајања грађанског законика, моје питање за Министарство правде је – да ли је крај ове године дефинитиван

рок, као што се неформално најављује, или ћемо имати једно додатно пролонгирање израде грађанског законика?

Друго питање је за Комисију за заштиту конкуренције. Локалне самоуправе у Србији доста често имају праксу којом, у ствари, дефакто потврђују картелске споразуме из своје ингеренције, односно договорно формирање цена, чиме се јасно дефинише да пружаоци одређених врста услуга не могу да пружају цену испод минимално договорене. Ако постоји нешто што је класичан картел, то је када се много пружалаца услуга удружи тако што се договори око тога по којој минималној цени ће радити.

Члан 10. Закона о заштити конкуренције познаје институције када се може прихватити нешто што личи на ограничење конкуренције, али члан 11. врло јасно показује шта треба да се деси да би се ограничење конкуренције сматрало благотворним. То су ствари као што су убрзани технички развој, као што је једнака подела користи са потрошачима и пружаоцима услуга и још неке друге ствари које имају неоспорно позитивне ефекте на грађане Републике Србије као и на привреду.

Картелски споразуми који дефинишу најниже цене, а посебно у области пружања транспортних услуга у локалним срединама, ни на који начин не могу да буду део објашњења које постоји у члану 11. параграф 2. тачка 1. тог закона. Стога бисмо били веома захвални да добијемо тумачење Комисије за заштиту конкуренције како је утврђивање минималне цене у духу заштите конкуренције у Србији.

Треће питање упућујемо Влади Републике Србије. Скорашњи догађаји на тржишту рада у Европској унији, а посебно у неким од земаља које су највеће, указују на то да ћемо се врло брзо суочити са једним већим иселавањем људи из Републике Србије, иселавањем које ће се по својим размерама тешко моћи поредити са неким која смо имали икада у нашој историји, барем у мирнодопској, и које ће вероватно довести до тога да ми у Србији заиста више нећемо имати незапосленост, да нећемо имати ниске плате из простог разлога што ћемо у најскоријем року имати ситуацију да ћемо у многим делатностима остати без радника. То се сада, рецимо, већ дешава у областима где имате стручну радну снагу као што је медицина, као што су опет неке врсте радника у гранама које тренутно сада имају јаке стопе раста, нпр. као грађевинарство.

Са садашњим променама у законодавству, на пример у Немачкој, доћи ће до тога да ћемо ми врло скоро имати велике проблеме. Чак и неке стратегије, против којих смо ми дубоко у покрету центра, на пример стратегија привлачења субвенцијама, неће имати смисла јер неће више бити јефтине радне снаге која ће моћи да ради. То се већ дешава у неким деловима Србије. И многе друге стратегије ће нам бити мртво слово на папиру, јер нећемо имати људи.

Моје питање за Владу Републике Србије је шта можемо да урадимо, односно како да препознамо који су кључни разлози исељавања. На материјалне не можемо утицати, али на неке друге разлоге можемо да утичемо и то јесте део онога што би Влада требало да уради. Да сазнамо где ћемо имати дефицит радне снаге, а он ће се десити, и како реаговати на то. Да видимо, једноставно, како ћемо уопште имати стратегију реаговања на развој догађаја који ће се неминовно десити у Републици Србији. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Прво питање је упућено вама као председници Парламента. Последњих дана у јавности се проносе вести да је Парламент наручио тоне и тоне неких специфичних прехранбених артикала, тоне сирева који коштају по 30-40 евра кило, махом италијанске производње, бадемово млеко. Ја сам, овако наиван, мислио да се то користи у козметици, а не у исхрани. Ја не користим услуге скупштинског ресторана и, колико се сећам, Скупштина то не наручује сама, него то иде преко заједничких служби, али мислим да је важно да српска јавност добије информацију, јер овако ће испасти да су колеге посланици и посланице појеле све то, што није тачно.

Значи, моје питање је – за које намене се то набавља? Које су то количине? Колики буџет је предвиђен за то? То можете као председница да сазнате па да нас обавестите. Зашто се узимају италијански сиреви козјег, овчијег и не знам ког све порекла када имамо пиротски сир добар, па имамо сјенички, па имамо сврљишки и чему све то води? Зашто надлежне службе Парламента нису обавестиле јавност да то нема везе са овим телом, него да је то наручио неко други за неке друге намене?

Друго питање је упућено министру одбране. У понедељак је полетео за Казахстан, а јуче се из Казахстана вратио Александар Вучић. Авион којим је летео је и у одласку и у повратку на територији Србије био праћен од стране два авиона војног ваздухопловства. Мислим да су мигови у питању. Моје питање министру одбране је – зашто се то десило? Да ли је Александар Вучић био угрожен у том лету, па су та два авиона имала функцију да га обезбеде? Да ли је то део неке вежбе ратног ваздухопловства или је то интерни напредни циркус који би требало да постане правило?

Мислим да је јако важно да то сазнамо и због тога што су у авиону били неки новинари, па рецимо и новинари државне агенције Танјуг, који су снимали ту сцену, тај пратећи, свадбени, не знам какав лет, заштитни, а онда им је наређено да морају да обришу то. Један портал је и објавио то, па је у року од пет минута морао да скине то са своје странице. Мене

интересује – зашто се то десило, пре свега зашто је било уопште те пратње? Друго, зашто је то тајна? И, ако је тајна, зашто су онда неки могли то да сниме и да објаве, па је онда после тога то скинуто са етра?

Треће питање је упућено министру унутрашњих послова. Рекао је јуче-прекјуче да још увек нема никаквих информација о убиству Оливера Ивановића. То убиство десило се још почетком године. Било је довољно времена да се на сваки могући легални начин дође до било какве информације. Он је рекао да нема никакву информацију о томе.

Александар Вучић је 17. марта ове године рекао „да ће за две недеље јавност бити обавештена о детаљима тог злочина и да ће се многи изненадити чињеницама“. Из ове изјаве ја закључујем да је Александар Вучић обавештен о информацијама на ту тему, пошто зна чак и да ће се јавност изненадити. Питам министра унутрашњих послова – да ли је Александар Вучић, као неко ко зна о убиству много, по његовим речима, позван на саслушање или на разговор са грађанима? Да ли су надлежни органи дошли до неких информација на ту тему? Зашто се те информације крију оволико дуго? Да ли је то део Бриселског споразума, то што се крију, или је то део коалиције са Хашимом Тачијем, са којим су Александар Вучић и његове партије у коалицији?

Мислим да не само породица, не само пријатељи, него цела српска јавност и, богами, не само српска јавност, заслужују да сазнају ко прикрива чињенице о убиству Оливера Ивановића. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Одговорићу вам на прво питање. Једва сам чекала да ме уопште неко пита нешто о томе, па сам очекивала да то буду новинари, али хвала што сте ви поставили питање.

Заиста се последњих неколико дана води једна непримерена, увредљива кампања против Народне скупштине Републике Србије и против свих посланика. Очекивала сам да заједно сви реагујемо на то јер свако дете када прочита шта се пише о нама, а може да прочита реченицу у којој пише да јавне набавке воде заједничке службе Републике Србије и да Скупштина нема никаквих сазнања нити икаквих додирних тачака са том неком предметном набавком, не знам ни да ли је стварна.

Имам сумње у то ко је иницирао читаву ову хајку на Парламент, али није проблем, када дођу у Парламент, разговараћемо и о томе. Та особа мислим да знам врло добро ко је. Не знам зашто нико није реаговао. Ето, морам да се сложим са вама да је требало и Служба информисања Парламента, која постоји, да реагује или неки други надлежни и да демантују ову хајку.

Јутрос сам гледала опет један непримерени прилог где су грађани анкетирани на улицама о томе као да је то и дефакто и дејуре потврђена

ствар. Ми овде ништа друго не радимо, него седимо, једемо и бахатимо се. Стварно је оваква хајка која се води на Скупштину Србије апсолутно непримерена и не одговара стварном стању ствари. Овде посланици долазе, раде, расправљају, усвајају законске предлоге, а не седе и не једу, поготово не врше набавке макар чега, глупости неких које у Парламент ушле никада нису, нити госте ми гостимо овде у Парламенту.

Према томе, ово је инсценирано нешто и нека је на част ономе ко је кренуо у хајку на Народну скупштину Републике Србије и на посланике, који год да смо овде, 250 посланика није изабрано нити је дошло да једе. Они који воде хајку на нас нека дођу и нека поједу све то што пише да смо ми наручили и да ми то једемо и да се бахатимо. Слободно, ево, ми ћемо платити сви заједно те ручкове тима који сматрају да је Парламент такав. Слободно нека дођу и нека се послуже тим буђавим сиревима.

Мислила сам да прећутим и да се и даље бавимо политиком, а не будалаштинама, али када сам видела јутрос прилог на једној од телевизија са националном фреквенцијом где тврде да су нас контактирали, али, ето, нећемо баш да одговоримо, ваљда доручкујемо, једемо те буђаве сиреве и пијемо та млека или се мажемо њима, како сте ви рекли, користимо у козметичке сврхе, онда сам молила бога да неко од вас постави то питање. Стварно је доста било са таквим односом према Парламенту у медијима. И не пишу о нама шта радимо, него стално неке будалаштине, измишљају некакве афере које не постоје.

Хвала вам још једном. Ово друго нисам надлежна, одговориће особе којима сте упутили то.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Имам неколико питања, такође невеликих и врло конкретних, и очекујем као и досада, углавном, уредне одговоре.

Влада је јуче донела одлуку о укидању безвизног режима са Исламском Републиком Иран. То смо обавештени из медија, а пре годину дана, тачније пре мање од 14 месеци, 22. августа 2017. године Влада Републике Србије је укинула визе, односно донела Одлуку о укидању виза за улазак у Републику Србију за држављане Исламске Републике Иран. За разлику од неких других споразума о безвизном режиму који су прошли овде у Скупштини, ратификовани овде у Скупштини, рецимо са Кином недавно, или са Киргиском Републиком, ово је, дакле, урађено на нивоу Владе, а не кроз потврђивање споразума у Скупштини.

Има Влада на то право, односно ослонац и упориште у закону, али је интересантно да овако важна одлука није ишла кроз Парламент. Можда зато да се не би скретала пажња.

Шта је моје питање? Наравно, питање Министарству спољних послова, а и Министарству унутрашњих послова, јер су повезана. У овој ствари се њихове надлежности једним делом преплићу и преклапају.

Значи, питам министарства спољних и унутрашњих послова – на основу којих анализа, процена и истраживања су донели одлуку о укидању визног режима са Ираном и на основу чега су сада ту одлуку, за тек нешто мало више од годину дана, повукли? Да ли та одлука о укидању безвизног режима, односно увођењу и поретку виза за грађане Ирана има везе са овим причамо о авионима и туристима иранским који масовно долазе у Београд, али се ти авиони празни враћају, јер се они не враћају већ одлазе даље или остају овде и траже визе? Да ли због те „поплаве туриста“ из Ирана, а заправо миграната и азиланата, оних којих траже визе и азил, на основу те могућности да Србија буде једина земља у Европи у коју могу да дођу без виза, или је пак реч о притисцима из неких западних земаља? И о томе је било речи и о томе се шушкало. Да ли је, значи, притисак са Запада довео до ове одлуке о укидању виза за грађане Ирана?

У сваком случају, шта год да је у питању, показује да је та одлука донета напречац, на брзину, без довољно промишљања и процене и зато можда није лоше да такве ствари прођу ову скупштинску дебату, па и дебату на Одбору за спољне послове, где се онда ипак мало чују неки аргументи за и против.

Моје друго питање иде на адресу Министарства спољних послова и Министарства просвете и тиче се, по мом мишљењу, неприхватљивих изјава, и не само изјава него и посете генералног секретара НАТО-а Јенса Столтенберга Филолошком факултету, дакле једној образовној установи.

Питам, пре свега, Министарство просвете – да ли су они били обавештени као министарство о тој посети? Да ли су, значи, знали за ту посету? Да ли су је одобрили? Претпостављам да Министарство спољних послова јесте знало. И, да ли је било неке реакције? Да ли сматра Министарство спољних послова да има основа за неку реакцију поводом неприхватљивих изјава које је генерални секретар Столтенберг том приликом изнео пред студентима, укључујући и оно да је, ето, он зна да у Србији имају лоша сећања на бомбардовање, али „то смо радили како бисмо заштитили цивиле и зауставили Милошевићев режим“? Нешто касније је рекао и како научна истраживања њихова потврђују да нема никаквог штетног дејства осиромашеног уранијума и да је то све само једна фарса која се у јавности диже, па питам – због чега је ова скупштина уопште формирала комисију, исто врло недавно, скоро, једногласно формирала Комисију за утврђивање последица деловања бомбардовања Србије или делова територије Србије НАТО уранијумом ако генерални секретар каже да нема основа и да осиромашени уранијум није штетан?

Дакле, две су ствари, два су крака овог питања. Да ли је неко проценио да је уместо да генерални секретар Алијансе, независно његово порекло, његово присуство у Србији као детета, независно од тога што зна песмицу „Ринге, ринге, раја“ и друге дечије које је као дете дипломате певао овде по Београду, али он је сада функција, не говорим о човеку који може да буде симпатичан као политичар, дакле – да ли је неко проценио да није баш сасвим уместо то гостовање високошколској институцији генералног секретара НАТО-а, не конкретно господина Столтенберга? Да ли је било неке реакције, наше званичне реакције на ове изјаве које је дао? У сваком случају, очекујем одговор од ова два министарства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, господине Вукадиновићу.

Реч има др Предраг Јеленковић.

Изволите, др Јеленковићу.

Пријавите се поново, молим вас.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Постављам питање министру без портфеља задуженом за регионални развој и рад јавних предузећа.

Програм подршке у спровођењу мера равномерног регионалног развоја Републике Србије предвиђа учешће државе у економско-финансијском подстицају за оснивање нових задруга, као и у инвестиционим пројектима већ постојећих. Мисли се на Нишавски, Топлички, Пиротски, Јабланички, Зајечарски и Пчињски управни округ.

С обзиром на то да се на сајту Министарства види да су прецизирани износи у динарима за старе и нове задруге, да ли Министарство има повратне информације како су, када и на који начин утрошена добијена средства? Уколико извештаји постоје, молим да по наведеним управним окрузима доставите народним посланицима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, др Јеленковићу.

Реч има народни посланик Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем.

Постављам питање министру унутрашњих послова и надлежном тужилаштву – да ли су у претходних десетак дана предузимане било какве службене радње по питању срамног текста о премијерки Србије Ани Брнабић, који је на друштвеним мрежама објавио председавајући Ђиласовог савеза за плачку Србије и председник удружених синдиката Србије „Слога“ Жељко Веселиновић? Довољан је био један једини статус објављен на друштвеним мрежама да нам покаже како они који јавно позивају војску и полицију да откажу послушност и који јавно прете румунским сценариом у Србији виде ту исту Србију у којој би они били

власт, Србију у којој би политичке противнике кажњавали силовањем које би директно преносили путем националне телевизије.

Шта је ово ако није озбиљна претња не само премијерки Ани Брнабић већ и свим грађанима Србије који не мисле исто као Жељко Веселиновић, Драган Ђилас, Вук Јеремић или Бошко Обрадовић? Шта је говор мржње ако није претња затварањем у четири зида, без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем тек пуштеним из затвора? Треба ли да посебно напоменем да све што је написано у тексту не само да је вулгарно и простачки, него је и отворена дискриминација и расизам и да не спомињем све гадости изнете на рачун премијерке Ане Брнабић јер како другачије назвати писање о Афроамериканцима које Жељко Веселиновић представља као крволочне дивље звери које силују жене, ако не чистим расизмом?

Због свега наведеног желео бих да знам да ли су Министарство унутрашњих послова и надлежно тужилаштво предузели било какве радње, пошто чињеница да је Жељко Веселиновић обрисао текст са свог налога не значи да је исти стварно био плод Веселиновићеве брзоплетости, неразмишљања и да не осликава његову чврсту решеност да ту или неку другу гадост већ колико сутра, у случају доласка на власт, спроведе у дело. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Торбице.

Реч има народни посланик мр Иван Костић.

Изволите, колега Костићу.

ИВАН КОСТИЋ: Питање за министра унутрашњих послова, министра просвете, министра привреде и министра пољопривреде – које конкретне мере планирате да урадите за безбедност Срба у Ораховцу и Великој Хочи и како намеравате да економски ојачате грађане Србије из Метохије и помогнете њихов опстанак на тим вековним српским просторима?

Господине Стефановићу, да ли намеравате да заштитите грађане Србије у Великој Хочи и Ораховцу, којих тренутно има око 800 и који се на свакодневном нивоу сусрећу са нападима, претњама и узнемиравањима од стране албанске разуларене омладине која долази у центар Ораховца и металним шипкама прети незаштићеној српској деци која се играју на једином дечијем игралишту у месту?

Такође, тамо су учестале и пљачке имовине преосталих Срба. Прошле недеље је ухапшен српски двадесетогодишњак Никола Матић, који је стао у одбрану свога брата и остале деце и због тог чина аутоматски био ухапшен, а о томе српска јавност уопште није била обавештена преко РТС-а и других медија са националном фреквенцијом. Зашто се ћути о овоме, а инциденти са младићима албанске националности у Новом Саду,

које нико од нас не оправдава, дигнути су на највиши ниво и нема ниједног високог функционера из Војводине који се није огласио у вези са овим инцидентном, а на крају се огласио и сам председник Александар Вучић?

Иначе, у Ораховцу је пре НАТО агресије 1999. године живело 3.000 Срба, у селима у ораховачкој општини још 2.000 људи. Данас у Ораховцу, сабијено око Цркве Успења Богородице у Великој Хочи живи још само 800 Срба. Остала села су обесрбљена – Ретимље, Братотин, Ратковац и Оптеруша.

Ораховац је једини градић у Метохији који је нападнут у мају, јуну, јулу 1998. године, када је киднаповано и убијено 42 људи. Захваљујући координисаним акцијама војске и полиције, Ораховац је ослобођен и за то највеће заслуге припадају тадашњем команданту Приштинског корпуса, генералу Божидару Делићу и поручнику Полиције Вељку Раденовићу, који се, нажалост, упокојио 2012. године и сахрањен је без икаквих државних почести.

Господине Стефановићу, да ли имате намеру да се одужите том јунаку обилићевског кова о коме су ораховачка деца и песму певала или да барем предложите подизање споменика или давање улице по њему, финансијски помогнете његову породицу, као и све остале припаднике српске полиције који су дали своје животе за одбрану суверенитета и државности Републике Србије.

Господине Шарчевићу, ви сте 26. јануара посетили Ораховац, обећали реновирање школе, помоћ у рачунарској опреми и одржавање хуманитарне вечери за помоћ тим људима. Нажалост, до данашњег дана се ваша обећања нису испунила и ја овде пред српском јавношћу постављам питање када ћете то урадити.

Такође, треба решити проблем 40 ученика основне школе у Ораховцу, као и 49 ученика основне школе у Великој Хочи и опремање Дечијег вртића „Наша радост“, у којем има 44 малишана од три до три и по године. Ови људи, господине Шарчевићу, очекују ургентну помоћ Министарства просвете по свим наведеним проблемима.

Питање за министра привреде Горана Кнежевића и министра пољопривреде Бранислава Недимовића – да ли ваша министарства имају било какав план или пројекат да понуде привредницима из Ораховца и Велике Хоче? Да ли намераваате да на било који начин економски помогнете преостале Србе који живе у Метохији и да им омогућите субвенционисање за покретање приватног бизниса, поготово у области пољопривреде, уместо што се из буџета Владе Србије финансирају стране компаније?

Највећи проблем за наше људе који живе у Ораховцу и Великој Хочи је незапосленост. Млади људи би остали да живе на тим просторима

када би имали посао и стабилне изворе прихода. Зашто државне институције не помогну да се запосле млади момци, млади очеви, који би могли да буду чувари школа, терена и да на тај начин опстану на тим просторима? Неопходно је да се младим брачним паровима обезбеде послови, јер је управо ових дана један млади брачни пар са четворо деце напустио Ораховац, јер нису имали никакве шансе да дођу до посла и прихода за своју породицу.

Ево вам конкретних предлога, колеге министри, да их решите и да докажете да вам је стало до Срба који живе у Метохији јужно од Ибра.

Питање за министра унутрашњих послова господина Небојшу Стефановића – молимо да нам одговорите докле се стигло са предлогом билатералног меморандума који би требало да достави Министарство унутрашњих послова Републике Србије Министарству унутрашњих послова Руске Федерације, у коме би се дефинисао наш предлог за решење проблема око продужења радног боравка, тј. радне визе на годину дана нашим држављанима који раде на територији Руске Федерације. Нажалост, писано је пре пет месеци. Такође су послата два дописа Министарству унутрашњих послова по питању решења проблема наших радника у Русији.

Очекујемо одговор од ових надлежних министарстава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Костићу.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Прво питање иде министру пољопривреде. У општини Житиште, у Банатском Карађорђеву се спроводи комасација. Ту комасацију, тај пројекат је помагала немачка ГИЗ. Ради се о неколико пилот-пројеката и сада у Банатском Карађорђеву се дешава следећа ствар. Кроз тај процес комасације, о коме наравно паори ништа не знају него слушају општинске челнике који им говоре да ће све бити у реду, практично се премештају са квалитетне земље на неквалитетно земљиште не би ли мала група људи која припада владајућој већини тамо за себе узела велике парцеле земљишта. Ради се о селу које је добило добровољачку земљу након Првог светског рата, где су учесници тих ратова, Првог светског рата, за ослобођење Србије и целог Балкана, добили од краља ту земљу као заслуге за њихово ангажовање у Првом светском рату и посебно на пробоју Солунског фронта.

Питање за министра је – да ли зна шта се дешава у Банатском Карађорђеву? Да ли је упознат са тим да се сељацима тамо отима земља, да мала група, користећи параван комасације, покушава да их гурне на неквалитетну земљу и да за себе задржи најквалитетнију земљу тамо?

Ово је јако важно, поготово на 100 година пробоја Солунског фронта. Има и других села у Војводини, али и у целој Србији где се спроводе сличне ствари. Пирот је, такође, једно место.

Нисмо обележили пробој Солунског фронта који се десио пре 100 година, о томе сам већ постављао питање, а сада се и тим добровољцима отима добровољачка земља. Молим министра пољопривреде да хитно одговори на ово питање и ако није упознат са овим проблемом, да оде у Банатско Карађорђево и види шта се тамо дешава. Ја сам тамо био пре 10 дана. Разговарали смо са преко 150 мештана, локалних паора, који учествују у овом процесу. Људи су уплашени. Желе да добију информацију да их неће опљачкати, да им имовина неће бити отета.

Друго питање иде министру унутрашњих послова. Наиме, пре једно пола године смо добили информацију од званичних органа да је држава Србија дала апликацију, односно омогућила апликацију за азил за преко 620.000 миграната. Након тога су престали да дају информацију о томе.

Оно што је интересантно око свега овога, мигранти прво дођу у Европску унију, то је Грчка, тамо им не дају апликацију за азил, па иду преко Бугарске, која је такође Европска унија, или преко Македоније дођу у Србију и тек у Србији им омогуће да поднесу апликацију за азил. Ово је потпуно нелогично да једна земља као што је Србија носи толики терет. Вероватно грађани не знају, али ако апликација миграната који обично иду ка Немачкој, то је типичан пут, буду враћени, биће враћени у земљу у којој су поднели захтев за азил, а то је Србија.

Интересује нас колики је сада број тих миграната, при чему је држава Србија, односно Министарство престало да даје те информације па морам на овај начин да се обратим министру – колико је досада поднето апликација за азил? Знамо да је мањи број одобрен. Ради се о хиљадама, али број који је поднео је преко 620.000. Да ли је ово део договора између власти и владе Немачке, односно Меркелове, и шта је позадина тог целог договора? Ово је јако важно питање за грађане Србије. Наравно, мигрантима треба помоћи, али је потпуно нелогично да долазе и пролазе кроз ЕУ и да прво Србија буде земља у којој је могуће подношење апликације за азил.

Затим, питање за министра финансија. Хвалио се овде у Скупштини како пада незапосленост, говорио о разним процентима. Да ли министар финансија зна колико се грађана Србије годишње исељава из Србије и да ли зна да је Србија једина земља у којој се Влада хвали падом незапослености, а да истовремено има и пад запослености, односно одржавање запослености на истом нивоу? Ово је светски пример да и једна и друга цифра падају. Да можда није тај пад незапослености директно везан са исељавањем наших људи из Србије? Из Србије се масовно

исељавају, са целог Балкана, са Косова такође. Грађани вероватно не знају да је тамо сада мање од 700.000 људи. Значи – да ли министар зна да се, у ствари, хвали тиме што нам деца беже из земље? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Питање је намењено Министарству за државну управу и локалну самоуправу, министру Бранку Ружићу, а односи се на изборе за националне савете националних мањина и кампању која је тренутно у току и плашимо се бројних манипулација које читав процес прате.

Када смо пре извесног времена, пре неколико месеци у овој скупштини разговарали о законима који се тичу права националних заједница које живе у Републици Србији, међу њима и о Закону о националним саветима националних мањина, ми из Демократске странке смо упозоравали да су закони конципирани и предложени тако да и даље омогуће једну страшну доминацију политичких странака над мањинском самоуправом, која је гарантована Уставом Републике Србије, која је, уосталом, установљена Законом о националним саветима националних мањина и да ћемо онако како су закони предложени, заправо, доћи у ситуацију да национални савети буду само експозитуре странака, политичких странака иако би њихова концепција у суштини, у теорији, требало да буде потпуно супротна.

Оно што је уследило, међутим, нисмо могли да предвидимо чак ни у најгорим нашим замишљањима. Наиме, дешава се то да се у појединим националним мањинама појављују стотине, хиљаде људи који се организовано уписују у посебне бирачке спискове, који преко ноћи постају припадници тих националних мањина а на сам упис у посебан бирачки списак долазе организованим превозом и без икакве јасне свести и знања шта раде ту, у какве се спискове уписују и због чега то чине.

Питање за Министарство државне управе и локалне самоуправе јесте на који начин ће успоставити механизме којима ће овакве злоупотребе спречити. Одмах да кажем, не прихватамо одговор који је јуче покушала да да једна од сарадница министара на радној групи на коју се одазвао жалостан број посланика владајуће коалиције, који је управо био намењен изборима за националне савете националних мањина. Она је нама рекла да држава, практично, никога не може да спречи да се изјасни као припадник неке националне мањине, да се упише у списак, што је апсолутно тачно, тако да моје питање није на који начин држава планира некога да спречи да се упише, да се изјасни као припадник неке националне мањине, моје питање јесте – на који начин држава намерава

да спречи злоупотребе од стране СНС и других странака које чине владајућу коалицију које грађане, који очито припадају већинском народу, организовано уписују у посебне бирачке спискове за изборе за националне савете националних мањина у циљу да на дан избора ти грађани који су преко ноћи постали припадници тих националних мањина гласају за листе које подржава СНС и да се након тога одмах испишу из посебног бирачког списка? Дакле, нека министар обрати пажњу на питање на који начин држава намерава да спречи организовано уписивање грађана у посебне бирачке спискове.

Друго питање односи се, такође, на овај процес и упућено је, такође, министру Ружићу, а односи се на саму оверу потписа и на пријављивање листа за учешће на овим изборима. Да ли је министру познато да су појединим листама које нису блиске странкама које чине владајућу коалицију било готово немогуће да дођу до оверивача, до просторија, да су их локалне самоуправе саплитале на сваком кораку, и на који начин намерава да реши то питање и на који начин ће третирати притужбе које стижу? Очигледно је да се ово дешава у свим мањинским заједницама, осим две највеће, и да је очито да је постојао један договор да у те две мањинске заједнице избори теку тако да опет странке које су на власти буду доминантне у националним саветима, а да у другима СНС покушава како-тако да се домогне већине у националним саветима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јерков.

Реч има народни посланик Војислав Вујић.

Изволите, колега Вујићу.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Хвала, председавајући.

Поставићу два питања. Прво питање ми је жао што постављам овде и што свима трошим драгоцене време јер је то питање на које сам могао да добијем одговор јуче у току редовне седнице од господина Тривана.

Питање се тичало депоније у Врњачкој Бањи. С обзиром на то да је тема била екологија, ја сам причао о депонији, то је ово овде, велика количина отпада и смећа која се налази буквално на обали реке Мораве. Јуче су хвалили председника општине како доста улаже у екологију, а моје питање просто је било – зашто се онда нешто не уради са овом депонијом, јер то апсолутно није било тачно да се по питању екологије у Врњачкој Бањи било шта улаже?

Моје питање за министре, с обзиром на то да председника општине то пуно не интересује – на који ће начин и како сугерисати локалној самоуправи да коначно изнађе неко решење по питању ове депоније? Ја питам мог председника, он каже да за то у буџету новца нема.

Онда, друго питање хоћу да поставим министру културе господину Владану Вукосављевићу и да га питам колико може да кошта једна оваква

књига. То је књига која треба да представља 150 година организованог бављења туризмом у Врњачкој Бањи, 150 година у којима су многи председници општина и разни учени и битни људи дали свој допринос да Врњачка Бања после 150 година буде оваква каква је данас. Председнику општине је било битно да на почетак те књиге стави своју слику, као да је он направио Врњачку Бању а, драге колеге, веровали или не, и то је моје питање за министра Вукосављевића – да ли је реално да 750 комада ове књиге, колики је тираж, кошта пет милиона динара?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујићу.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У фебруару ове године, пре тога два пута прошле године, Србију је посетила делегација Ирана на највишем нивоу и у Србији је била примљена на највишем нивоу од председника државе, преко народних посланика, до чланова Владе, потпредседника Владе, пре свега. Тада је одржан српско-ирански форум о инвестицијама, туризму и извозу. Тада су се утркивали, од председника државе до потпредседника Владе, сви у медијима како ће се са Републиком Иран развијати економска, политичка и свака друга сарадња.

Године 2017. у августу укинуте су визе за улазак у Србију држављанима Ирана без било какве најаве, напротив. Пре три-четири дана, 8. октобра ове године укинута је та одлука и грађани Ирана опет не могу да улазе у Србију без виза. У марту ове године потпредседник Владе Расим Љајић је рекао да би, када се нешто шушкало о укидању виза за грађане Ирана, била катастрофа, да би било много страшно по економију наше земље, по развој наших међусобних односа ако би дошло до тога да се грађанима Ирана укину визе. Сад, која је мука натерала Владу да то уради, то је оно што желимо да питамо председника државе, председника Владе, потпредседника Љајића и потпредседника и министра иностраних послова Ивицу Дачића.

Нека прича која се појавила у медијима да се то наводно ради због неког неконтролисаног уласка миграната, држављана Ирана у Србију је нешто у шта ми у Српској радикалној странци не верујемо, такође питамо који је то број миграната из Ирана који је угрозио добре односе између Србије и Ирана. Знате, ако некеме укидате визе, ви угрожавате добре односе. Који је то број? Да ли је то пет, 50, 500, 5.000? Уосталом, овде се чак и у Народној скупштини... На једном одбору колегиница посланик је рекла да једва чека закон о мигрантима, да мигранте треба уселити у ненасељена места по Србији. Још је рекла да би то било добро за Србију због наше ниске стопе наталитета. Дакле, шта је стварно проблем? Због чега је Влада донела одлуку о укидању виза за грађане Ирана?

Иран је, подсећамо, држава пријатељска Србији, држава која непризнавањем лажне државе Косово, заправо, штити територијални интегритет и суверенитет Републике Србије, а визе су, заправо, укинуте и то треба јавност да зна, зато што је Европски савет у свом извештају навео да би Србија требало да се уздржи од скретања од заједничке визне политике, те да нова пракса склапања споразума са трећим државама изазива забринутост.

Дакле, на овај начин наш државни врх признаје да смо ми у вазалном односу према Европској унији. Шта нас брига шта Европска унија мисли о закључивању споразума који ми закључујемо као држава на међународном нову. Па Иран је нама пријатељ, а Европска унија нам је непријатељ. Европска унија нам отима Косово и Метохију. Европска унија помаже терористе на Косову и Метохији који не дају мира Србима да тамо живе, које сваки дан нападају итд. Све се то ради под окриљем Европске уније. И ми ћемо сада слушати Европску унију и једној пријатељској земљи, која има одличне односе и са Руском Федерацијом, ми ћемо сада да кажемо – е, ваши грађани не могу да долазе више у Србију без виза зато што нам то не дају маме и тате из Европске уније.

Заиста је доста тог неозбиљног односа, лицемерне политике коју воде Влада Републике Србије и председник државе и инсистирамо да добијемо одговор на то питање – докле са том лицемерном политиком? Докле замазивање очију и нашим пријатељима? Докле играње са стрпљењем наших међународних пријатеља, да би се удовољило непријатељима Србије који седе у Европској унији? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Весна Ивковић.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштоване колегинице и колеге народни посланици, данас бих поставила питање министру здравља господину Лончару. Питање се односи на област медицине рада.

Министарство здравља је формирало Републичку стручну комисију за израду стратегије медицине рада, полазећи од потребе да се на посебан начин третира и заштити здравље радноспособног становништва, које у сваком друштву, па и у нашем, ствара све вредности и материјална добра неопходна за живот и напредак државе и друштва. Да би стварало, радноактивно становништво мора бити здраво.

У том смислу желим да поставим питање министру здравља – да ли се планира и када усвајање стратегије медицине рада Републике Србије за наредни период, који је сачинила Републичка стручна комисија за медицину рада, коју је формирало Министарство здравља?

Да образложим. Здрављем радноактивног становништва бави се посебна грана медицине, а то је медицина рада. То је мултидисциплинарна грана медицине која се бави пре свега превенцијом болести и очувањем здравља радноактивне популације, а добро знамо да је један динар уложен у превентиву исто што и шеснаест динара у куративу. Бави се и проценом ризика на радном месту, препознаје опасности и штетности у радној средини и радној околини које могу угрозити здравље радника, превенцијом професионалних болести и болести у вези са радом и повредом на раду, као и оценом радне способности.

Медицина рада је после 2010. године доживела значајне промене. Раније су већа предузећа имала своје такозване фабричке амбуланте, а мања предузећа једну заједничку амбуланту. У тим амбулантама специјалисти медицине рада били су у свакодневном контакту са радницима, пратили њихово здравље и препознавали опасности и штетности на самом извору и тако спречавали оштећење здравља радника превентивним мерама. Данас се здравље на раду своди на претходне и периодичне прегледе радника који раде на радним местима са повећаним ризиком. Велики број послодаваца за периодичне прегледе ангажује службе медицине рада изабране на тендеру, па се углавном дешава да сваке године друга служба буде пружалац услуга. Тако се губи континуитет у процени стања и праћењу здравља.

Последица оваквог рада веома често је неадекватна здравствена заштита и, оно што је важније, нема континуитета у праћењу здравственог стања запослених, као и поређења здравственог стања са претходним прегледом. Примера ради, ако је неком раднику на периодичном прегледу оштећен слух, ми немамо увид у његов превентивни картон да бисмо упоредили стање слуха и да ли је оштећење настало услед буке на радном месту или је пак то оштећење слуха постојало и пре ступања на то радно место.

Наша земља имала је један од најбољих и најфункционалнијих система заштите здравља радника у свету, који су у то време преузимале и примењивале многе земље, развијајући на нашем моделу свој систем медицине рада. Једна од држава која је копирала тај систем је Финска, која је сада пример добре праксе у свету. У овом тренутку у Србији се велики број специјалиста медицине рада изјашњава за изабраног лекара из страха за своју егзистенцију, јер РФЗО не препознаје специјалисте медицине рада у свом кадровском плану. Бојим се да ћемо ући у вакуум, јер је просечна старост специјалиста медицине рада преко 50 година и овај медицински кадар постаје дефицитаран.

Препоруке Европске уније, којој и ми тежимо, јесу да на пет хиљада радника долази један специјалиста медицине рада. Међународне

организације рада у својим актима посебно истичу значај и место службе медицине рада и не смемо дозволити да превентивни рад лекара медицине рада препустимо тржишту без државне бриге. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, питање постављам Јавном тужилаштву Републике Србије – да ли ће Јавно тужилаштво Републике Србије покренути поступак против антидржавне делатности Вука Јеремића? Образложење – пропали НАТО прашинарски, председнички кандидат Вук Јеремић годинама ради против своје земље.

Прво, Јеремић се већ приликом доласка на чело српске дипломатије 2007. године залагао да се преговори о Косову и Метохији преместе из надлежности Уједињених нација у надлежност Европске уније, и тиме нанео непроцењиву штету државним и националним интересима Републике Србије.

Друго, Јеремић је 2008. године подвалио српској јавности мисију Еулес на Косову и Метохији, мимо одлука Народне скупштине Републике Србије, и тиме нанео непроцењиву штету држави Србији.

Треће, када је 2008. године илегално проглашена тзв. једнострана независност Косова и Метохије, Јеремић и његова дипломатија нису свесно предузимали никакве ефектне акције против једностраног проглашења независности Косова и Метохије, и тиме нанели несагледиве последице по државне интересе Републике Србије.

Четврто, Јеремић је децембра 2008. године према писању „Викиликса“ у разговору са америчким конгресменом Тедом Полом изјавио „да је улазак Косова и Метохије у Уједињене нације најбоље чему се Србија може надати ако буде имала среће“, и тиме је нанео несагледиве последице по државне и националне интересе своје земље. Поштовани народни посланици, Вук Јеремић и данас тако мисли када председник Републике Србије Александар Вучић чини храбар и одлучан корак у изналажењу трајног, одрживог и компромисног решења за КиМ.

Пето, Јеремић је 2008. године намерно поставио непотребно питање Међународном суду правде о легалности декларације о једностраном проглашењу Косова и Метохије и тиме забио нож у леђа Републици Србији.

Шесто, Вук Јеремић је 06.09.2007. године на затвореној седници Северноатлантског савета у Бриселу рекао да се залаже „за пуноправно чланство Србије у НАТО“, и тиме нанео велику штету држави Србији.

Седмо, Јеремић је у ауторском тексту у „Вашингтон посту“ најбруталније извређао државу Србију и њезиног председника пред његов

веома важан сусрет за Србију са потпредседником САД-а Мајком Пенсом, 17.07.2007. године и тиме поткопао државне интересе Републике Србије.

Осмо, Јеремић је у ауторском тексту у париском „Монду“ јула 2018. године, пред сам сусрет председника Републике Србије Александра Вучића са председником Француске Макроном, оптужио државу Србију и председника Републике Србије Александра Вучића за ширење стабилности, тј. диктатуре на Балкану, и тиме нанео огромну штету Републици Србији.

Девето, Јеремић је члан једне међународне банде лопова и превараната, у којој су његова два најбоља пријатеља Патрик Хо, министар унутрашњих послова Хонгконга и шеик Тидијан Гадио ухапшени у САД-у због давања мита и прања новца. Патрик Хо је више пута гостовао у Јеремићевом Центру за међународну политику и одрживи развој и један је од главних финансијера Вука Јеремића. Јеремић је склапао договоре о улагањима од четири милијарде долара за мексичке нафтоносне изворе у време кад је мексичким законима то било забрањено.

Десето, Вук Јеремић је отуђивао новац из буџета Републике Србије на незаконит начин. Државна ревизорска институција је 2011. године указивала на аферу „Аеропорт“ у којој је Министарство иностраних послова вршило плаћање у износу од 42 милиона динара, на основу фактуре без потписа и без јавне набавке, купујући авио-карте Вуку Јеремићу. Поштовани грађани, за 2010. годину Министарство иностраних послова је уплатило 33 милиона динара за авио-карте Вуку Јеремићу. Власник „Аеропорта“ је близак рођак жене Вука Јеремића.

Поштовани грађани, Вук Јеремић звани Вук Потомак, Саша Јанковић звани Сале Прангија, Борис Тадић звани Липицанер, Драган Ђилас звани Ђики Мафија, Душан Петровић звани Дуле Кривоубица и други чланови савеза за другу пропаст Србије, прва је била за време ДОС-а којом председава Јанко Веселиновић звани Станокрадица, поново се удружују, а заборавили су да их је народ послао у политичку прошлост из које се, надам се, засигурно више неће вратити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Настављамо даље са радом.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ (наставак претреса у појединостима).

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Душко Тарбук, Стефана Миладиновић и проф. др Жарко Обрадовић.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о тачки 1.

дневног реда, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, позвани да седници присуствују, и ту су присутни, господин Горан Триван, министар заштите животне средине, Слободан Перовић, Биљана Филиповић Ђушић, Јасмина Јовић, вршиоци дужности помоћника министра заштите животне средине, господин Андреј Бојић, шеф Кабинета министра заштите животне средине, Бранислав Атанасковић, вршилац дужности секретара Министарства заштите животне средине, Даринка Радојевић, Душан Огњановић, Александра Дошлић и Оливера Топалов, начелници Одељења у Министарству заштите животне средине, Никола Маравић, шеф Одсека у Министарству заштите животне средине, Марија Раичевић, саветник у Кабинету министра заштите животне средине.

Настављамо даље са амандманима.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Изволите, докторе Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, уважене колегинице и колеге народни посланици, у циљу додатног дефинисања члана 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, којим се врше измене у члану 90б, додаје се став 3. који гласи – одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на јачање заштите животне средине.

Један од великих проблема са којима се суочавамо у данашње време јесте брига за екологију и животну средину. Многе климатске промене, као и већина природних непогода, резултат су човековог негативног утицаја на природу, а тиме и животну средину.

Морамо да схватимо значај очувања екосистема и животне средине мењајући наше свакодневне навике, а то се постиже само јачањем свести наших грађана.

Заштита животне средине и сви поступци који иду уз њу планирају се из буџета, а ми то морамо радити не због тога што то од нас очекује Европска унија, већ зато што то од нас очекују наши грађани. Мере заштите животне средине допринеће бржем развоју наше пољопривреде, са свим њеним повезаним гранама, али ће оне подићи и ниво заштите животне средине, што је од суштинског значаја за здравље наших људи.

Фонд ИПАРД 2 омогућава значајна средства за инвестиције као вид претприступне помоћи за рурални развој, које по овоме закону морају испуњавати прописане услове заштите животне средине, па сходно томе доноси и акт о испуњавању услова.

Неконтролисане инвестиције представљају проблем у целини по друштво и целу државу, зато се морају строго контролисати. Оне морају испуњавати услове са циљем да се заштити наше природно богатство. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бабићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, сем загађења животне средине постоји и морално и духовно загађење животне средине, што је још горе и што можемо да видимо у наступу оних који овде изрекну најтеже оптужбе и онда се удаље да не чују контрааргументе.

Србија је земља богата природним ресурсима, са плодним земљиштем, и 2012. године смо затекли сиромашне и гладне људе. То је неопростиво.

Али развој пољопривреде има своју цену. Многи мисле да пољопривреда само позитивно утиче на животну средину. Она је, по многим проценама, после индустрије други загађивач животне средине.

По питању ИПАРД фондова заштита животне средине има одговарајућу улогу, јер морамо направити снажну пољопривреду, уз што мањи утицај и што мање загађење животне средине. Отуда треба два министарства да сарађују, не само по питању ИПАРД фондова, већ по питању пољопривреде и претеране употребе минералних ђубрива и пестицида. Зато се многи смеју слепим мишевима, не знајући да управо они смањују емисију пестицида, односно њихову употребу. Само 15% пестицида које употребимо у пољопривреди директно иде на биљку. Све остало иде у атмосферу. Слепи мишеви инсекте хватају ноћу и тако доприносе здравијој храни и животној средини. Ја не могу да поднесем подсмех својих опозиционих колега, а ради се о жутој врсти, не могу да разумем тај подсмех, јер је то подсмех здравом животу, здравој храни, и нека им на томе сам бог опрости.

Пољопривреда утиче и азотом. Дакле, треба смањити количину азотних ђубрива. Многи не знају да чак и наводњавање, уколико се то пажљиво не ради, штети животној средини. Долази до слатинастих земљишта, деградације разних врста, усољавања итд., тако да годишње нестају огромне површине пољопривредног земљишта и ми који смо се

затекли на овој планети, и по питању ИПАРД-а и уопште по питању пољопривреде морамо водити рачуна да када одемо, земљу оставимо макар у истом, ако не у бољем стању од оне у којој смо је затекли. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, господине Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министри, ја сам дао још један амандман везан за члан 2, а мој је интерес да што више радимо у малим срединама, у малим подручјима, и на животној средини, и на привреди, и на пољопривреди.

Конкретно, пошто долазим из Сврљига, представљам тај део малих општина које имају капацитета. Имамо здраву животну средину, али треба се тамо улагати, појачати капацитете.

Хтео бих да кажем неколико ствари, и то сам говорио и раније, везано за колекторе, које треба да урадимо у тим малим општинама, за отпадне воде, што је врло битно зато што је велики број тих наших малих општина, па и већих градова који имају водоводе који имају азбестне цеви. У том делу треба више да радимо, да обезбедимо средства и могућност у тим нашим малим општинама, у градовима где су још азбестне цеви, да те азбестне цеви променимо, да те водоводе променимо и да то буде на најбољи начин, да ти људи могу да пију здраву воду.

Иначе, у Сврљигу из којег долазим мислим да је $\frac{3}{4}$ водовода одрађено, промењене су азбестне цеви, али остало је још мало. Има тих азбестних цеви и у Нишу и у још неким општинама, а и у нашим месним заједницама има тих азбестних цеви.

Као представника Уједињене сељачке странке и човека који живи на југоистоку Србије, човека који је изабран са листе СНС, мене интересује исто и град Ниш и све око града Ниша и регион Нишавског округа.

Иначе, начелница округа Драгана Сотировска је веома активна и могу да кажем сигурно да је она сада неки светионик у том крају зато што је веома заинтересована и за животну средину.

Једно питање које сам хтео да поставим и вама јесте везано и за громобране, пошто имамо на територији града Ниша, Алексинца и у још неким малим општинама близу 30 громобрана који су радиоактивни, па је моје питање – када ћемо моћи те громобране да померимо, да се дислоцирају, да се уклоне зато што је то веома штетно за све грађане и у Нишу и у Алексинцу, а и другим општинама где има таквих громобрана?

И још бих вас позвао да обиђете Ниш, да изнађемо могућност да се ти громобрани уклоне, зато што је то једна од тежих ствари и град Ниш и неке мале локалне самоуправе то не могу одрадити и не могу их изместити зато што ту треба одређени поступак, велика улагања и ја мислим и волео бих да ви дођете што пре у град Ниш да заједно са нашом начелницом округа нађете начин да се ти громобрани уклоне и да на тај начин појачамо капацитете и развоја животне средине и здравља наших људи, јер мислим, пре свега, здравље је у првом плаву.

Имамо шансе за развој тих наших малих средина кроз одређене активности свих нас, промоције здраве хране, здраве средине. То је оно што сада треба да користимо. Али, пре тога морамо ово решити. Решити водове, азбестне цеви, померити громобране и, нормално, радити на људима да што више чују информација и да знају како и шта треба да раде. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Изволите, докторе Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам већ рекао у мом претходном јављању да нема већих буџетских издвајања за здраву животну средину ако не будемо имали снажну економију.

Добар пример како се јача српска економија је и догађај који нам предстоји данас у Краљеву. У питању је отварање, односно почетак радова на изградњи нове фабрике „Леони“ у Краљеву. Вредност инвестиције је 60 милиона евра. До краја године би требало у Краљеву да се запосли у овој фабрици 150 људи, а до 2023. године пет хиљада радника, што ће бити од изузетне важности не само за град Краљево, него за читав Рашки управни округ.

Иначе, производна површина фабрике „Леони“ у Краљеву је 45.000 квадратних метара. Оно што је важно да се нагласи, то је да „Леони“ већ има три фабрике у Србији. Једна је у Нишу, друга у Прокупљу, трећа је у Малошишту, да укупно запошљава шест хиљада грађана Србије и један је од 15 највећих извозника у Србији.

Господине министре, пре два дана је Фискални савет предложио Влади Републике Србије да повећа средства за заштиту животне средине у буџету Републике Србије за 2019. годину за износ од 130 милиона евра. Сложићете се, надам се, са мном да је захтев легитиман али да, са друге стране, није га могуће остварити ако не будемо радили и даље на привлачењу инвестиција, ако не будемо отварали нова радна места и ако не будемо наставили са општим снажењем српске економије.

Да смо на добром путу сведочи и чињеница да ћемо 2018. годину да завршимо са суфицитом од 295 милиона евра, што дефинитивно говори да смо држава која је европски лидер и регионални лидер када је у питању стопа раста, када је у питању број директних страних и домаћих инвестиција и број новоотворених радних места.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Изволите, колегинице Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Поштовани представници Владе, поштоване колеге посланици, драги грађани Републике Србије, Предлогом закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине Влада Републике Србије предвођена Српском напредном странком уређује још једну врло важну област живота у Републици Србији, а то је област заштите животне средине.

Заштита животне средине подразумева скуп различитих поступака и мера које спречавају угрожавање животне средине са циљем очувања биолошке равнотеже. Еколошка одбрана је мултидисциплина и треба да представља трајну обавезу свих чланова друштва. Њена мултидисциплинарност проистиче из чињенице да здравље, животна средина и социјални услови представљају комплекс области и проблема који су у сталној интеракцији.

Брига о животној средини је са гледишта нашег друштва приоритет од свеукупног значаја за друштво. Здрава животна средина је основ за очување људске егзистенције, здравог развоја друштва и битан фактор за ниво живота становништва. Дакле, обавеза свих вас, свих нас јесте да се овим бавимо управо на начин како се то дешава.

Још једном, Законом о заштити животне средине у члану 90б. став 1. прописано је да се средства Зеленог фонда Републике Србије додељују корисницима средстава ради финансирања заштите и унапређења животне средине, а на основу јавног конкурса који објављује Министарство, али ставом 2. истог члана прописано је да се изузетно од става 1. средства могу доделити корисницима средстава без спровођења јавног конкурса у случају финансирања активности из члана 90б. тачка 16. закона, у случају финансирања интервентних мера у ванредним околностима загађивања животне средине, рекултивације и санације загађеног простора и у складу са чланом 66. овог закона.

Мислим да је ово јако важно, да идемо у сусрет проблему и већ имамо један од модела како да га решавамо. Предложеним изменама и допунама закона у чл. 1. и 2. предлаже се још један изузетак од прописане обавезе спровођења јавног конкурса, и то за припрему и суфинансирање

пројекта који се финансирају из претприступне помоћи Европске уније, а у складу са чланом 89. ст. 3. и 4.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Изволите, колегинице Караџић.

АНА КАРАЦИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, ми овде данима расправљамо о веома комплексним питањима заштите животне средине. Међутим, то је нешто што је већином већ имплементирано у земљама западне Европе.

Ја бих се накратко вратила на проблеме које ми имамо у Србији, а то је да велики број општина у Србији и даље нема водоводну и канализациону мрежу, нажалост, у 21 веку. Многи користе септичке јаме које нису направљене на прави начин, те се дешавало да се излију, па могу да представљају потенцијални начин да се направи једна велика епидемија заразе. Такође се земљиште загађује.

Као што знате, долазим са Вождовца и, рекла бих, била сам део власти на Вождовцу када једна градска општина није имала у свом делу ни канализациону ни водоводну мрежу до 2014. године, као што се сећате сигурно. Ви сте били тада градски секретар 2009. године када је ова коалиција дошла на власт на општини Вождовац. Демократска странка је била на власти у граду Београду и, нажалост, њима је било значајније да неко ко је дошао ту не може да ради посао, да не прикупи неке поене изградњом те канализационе мреже, већ да се то на неки начин стопира, као што је и учињено. Доласком привременог органа 2014. године, сигурно се сећате да је у насељу Зуце, подавалском насељу, направљено постројење за прераду отпадних вода и да је тада први пут Зуце било у могућности да се привеже на канализациону мрежу.

Такође је то урађено и у Рипњу. Повезани су на водоводну мрежу итд. Подавалски део Вождовца који се налази испод Авале, која је иначе заштићени парк, коначно је добио основне услове за живот, тако да се надам да ћете се потрудити да овај проблем решите и у остатку Србије како бисмо имали заиста неке основе услове пре него неке процесе који се сада дешавају у Европској унији. Боље да се позабавимо неким основним процесима тренутно. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Ђорђе Комленски.

БОРЋЕ КОМЛЕНСКИ: Другарице и другови, даме и господо, уважени председавајући, министре са сарадницима, напредак и нове технологије очигледно не доносе увек бољитак. Не доносе онда када неке фазе које треба да пропрате напредак и нове технологије изостану. Ми о томе очигледно дуги низ година, боље речено и деценија, нисмо много водили рачуна и оно што јесте најједноставније уочљиво свакоме од грађана јесте огромна количина пластичне амбалаже и те врсте отпада који можемо на сваком кораку, ако мало боље погледамо, да видимо да није адекватно одложен, или боље речено потпуно је неодговорно бачен.

Чињеница је да ово што се ради са пластичним кесама у великим, хипер маркетима даје неке резултате, с тим што ја могу да се сложим да то што даје резултате не би требало да иде на терет грађана, како неко од колега ових дана рече, већ се треба изнаћи могућност да они који остварују профит у продаји или у производњи, када користе ту врсту амбалаже, треба да снесу јасно дефинисан износ новчане накнаде из које би се могла обезбедити средства да се, практично, обезбеди прикупљање и рециклажа тих материјала тамо где јесте.

Ја не знам да ли је Министарство размишљало о томе, ја јесам, али не значи да сам у праву, да заиста озбиљно треба размислити о враћању стаклене амбалаже у употребу, али оне која се замењује и враћа. Вратити је поново у употребу и стимулисати такав начин паковања производа, да не декларишемо сад било који производ који можемо наћи у пластичној амбалажи посебно, јер би то онда дуго трајало да неко не мисли да је посебно апострофиран, наћи начина да се пореским стимулацијама, другим врстама стимулација из било којих фондова, они који се врате на употребу тих врста амбалажа типа стаклене, ја се као дете сећам да су се куповали кисело млеко и млеко у стакленим флашицама које су се враћале, користиле све док их неко физички не уништи, не разбије и мислим да је то било далеко здравије, једноставније и одговорније према природи, него ово што данас чинимо.

Ја знам да се ово неће свидети онима који су искористили технологију да би што једноставније паковали своје производе и продавали, али право да вам кажем желим да живим у Србији, желим да моја деца и њихови потомци остану да живе у једној здравој средини и мислим да је ово један од начина, не само казненом политиком, не рестриктивном, него управо стимулисањем оних који би се вратили на те, тако да кажем, условно речено, здраве врсте амбалажа које не загађују средину, и употребу стимулисати од државе на сваки могући начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Реч има министар Горан Триван.

Изволите, министре.

ГОРАН ТРИВАН: Уважени председавајући, даме и господо, ово је једно од најважнијих питања вођења рачуна о животној средини. Ми се активно бавимо тим питањем и само као коментар да се слажем са тим, и свет је већ негде одлучио да ће, свакако, смањивати употребу пластике у све могуће сврхе.

Стаклена амбалажа је оно ка чему се, по свему судећи, и иде. Европа и свет иду ка томе без икакве дилеме. Ми ћемо ићи ка томе. Ми се бавимо размишљањем о томе, а као куриозитет можемо да наведемо да хиљаде тона у овом тренутку пластичне амбалаже плута океанима и да једно од тих острва практично постоји у океану и управо се размишља о томе како да се то почисти, а у ствари је заузет добар курс да ће се то, разуме се, урадити. Међутим, треба решити проблем тамо где настаје, а то је да је питање отворено да ли пластична амбалажа данас и у будућности и у свету има перспективу или нема перспективу, до одређених истраживања различитих научника који кажу да свака ПЕТ амбалажа, или готово свака ПЕТ амбалажа у сваком материјалу који се у њој налази, рецимо течности, оставља оне ситне наночестице пластике, те тако имате податке да готово свака друга риба у океанима има у себи пластике. Наградно питање је, или можда није, да ли смо свесни колико пластике има у нама самима. Министарство се бави тиме и видећете шта ће нам донети следећа година.

Ово са кесама је био пилот, да видимо како ће јавност реаговати на то. Јавност одлично реагује на то и ми ћемо предузимати и друге мере и мењаћемо законски оквир у правцу у коме ће то да се види. Биће то овде пред вама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Колега Јокић се јавио по амандману, претпостављам. Ваша посланичка група нема више времена, тако да време има само шеф посланичког клуба, да знате.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно Александра Чабраја, Мариника Тепић, Соња Павловић и Јован Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Видели смо и чули ових дана да коришћење ИПАРД фондова подразумева и испуњавање одређених услова.

Нажалост, на много места и у много ситуација у Србији нису испуњени ти услови и нешто се баш и не чини да то тако буде. Помињали смо вам, министре, ево сада да поновимо и можда мало да образложимо,

проблем који постоји са пешчаном мафијом која је повезана са грађевинском мафијом. Ради се о експлоатацији песка и шљунка, углавном у небраћеном делу леве обале све три Мораве, Саве и Дунава. Тамо се експлоатише тај песак и шљунак без икакве контроле, без присуства инспекције и без икакве накнаде. Та пешчана мафија је повезана са грађевинском јер они, заправо, добијају јефтино, односно ови узимају бесплатно тај шљунак и песак, а грађевинци то купују сасвим извесно по неким повољним условима.

Који се ту све проблеми појављују? Еколошки проблем, неспорно. Долази до промене тока река, долази до ерозије обале, долази до поплава чим падну три капи кише, нестају људима њиве и људи не знају шта да раде. Конкретно, у Баточини, у Шумадији код Мрчајеваца, у том делу, имате ситуацију да су људима нестали хектари земље и коме год се обрате, сви слежу ременима као – шта да вам радимо. Дакле, то је озбиљан проблем. Можда се вама или некоме не чини, али је озбиљан проблем.

Шта је интересантно? Против тако опасног криминала, за ову годину немамо податке, прошле године су поднете само четири кривичне пријаве. Ако се возите, где год наиђете уз обале реке по Шумадији, западној Србији, уз ток Саве и Дунава, видите тамо машине, копа се, камиони возе, сви се понашају као да је држава Алајбегова слама.

Проблем који смо јуче започели, односно тема, односи се на Врњачку Бању и на проблем загађења Мораве у делу Врњачке Бање. Заиста, колегиница је јуче покушала да објасни да само она зна како изгледа Врњачка Бања, па је чак рекла да ја која нисам из Врњачке Бање не смем да причам о Врњачкој Бањи, али добро, научиће она шта је народни посланик. За разлику од ње, ја сам свако место у Србији обишла ко зна колико пута и о сваком знам шта треба да кажем, јер знам шта су проблеми у целој Србији. То је ваљда улога народног посланика.

Знате, у таквом туристичком месту дозволити депонију која не угрожава само Врњачку Бању... Даље се том Моравом иде ка Трстенику. Три капи кише, опет настаје хаос. Дакле, министре, обратите пажњу на те неке ствари. За ово што сам вам сада рекла не треба много пара од државе. Треба само добре воље, инспектори на терен, нема седења у канцеларији и пријаве, брате, ни по бабу, ни по стричевима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар Горан Триван.

Изволите, министре.

ГОРАН ТРИВАН: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, да кренем с краја. Дакле, таквих места у Србији, причам о депонијама, има доста, нажалост, и свуда помало пара... Ако причамо о дивљим депонијама, подаци се разликују, али крећу се процене

да их има између 3.500 и 4.500. Ја лично мислим да их можда има и више, зависи шта рачунамо дивљом депонијом. Али ту се сви слажемо и зато, заправо, и није проблем да се сложимо око тога. Проблем је у томе како то да решимо, наравно. Сада, пуно, бар ових видљивих о којима говорите, пуно таквих места тражи помало пара. То је, значи, пуно пара и то је она прича о томе да је и локалним самоуправама, али и Министарству потребно више пара да би могло да реши та питања.

Наравно, она се могу решити парама, али прво треба решити систем, о чему смо нешто раније говорили. Нећу о томе говорити, само тиме дајем за право да је то важан проблем. У овом случају, када је Врњачка Бања у питању као и нека друга места, суштински, без потребе да се надгорњавамо једни са другима, то су заправо историјски проблеми који трају десетинама година и ми ћемо учинити све што можемо да помогнемо и локалним самоуправама да то реше, јер често не могу саме да реше и наша је добра воља, а биће и нешто новца да то решимо.

Овај први проблем који сте напоменули, иако је ово наизглед већи проблем са депонијама, мене лично јако тишти тај проблем са песком и шљунком. Лично сматрам да је то један од, па не морам да кажем нужно највећих проблема, али мислим да је огроман проблем, да је ту реч о девастирању ресурса. На то немамо право и тај ред већ једном мора да се уведе.

Ја морам трећи пут да поновим да бих волео да су воде и шуме у надлежности екологије јер је онда ту прича о ресурсима. Није допуштено и не може бити допуштено да свако на своју руку ради такве ствари, да одузима од природе оно што му не припада. Сада је питање, када бисмо утврдили колико се заправо тога одузме од природе, када би то ушло у легалне токове, знате, онда бисмо имали мање проблема са новцем који морамо да уложимо у антиерозионе објекте, јер тај новац који се из воде и тих ресурса узме, треба да се врати тамо, да се заштитимо и од поплава итд.

Дакле, инспекције заиста морају да раде свој посао. Део ове приче није везан за животну средину, али ја ћу озбиљно сада размислити о томе након овога што ми данас овде говоримо, како да ми покушамо да нађемо основ да се и екологија укључи у ову причу.

Потпуно сам свестан капитала. Потпуно сам свестан ко се све бави овим послом, али као и у случају опасног отпада, то ме неће импресионирати и на овај начин сте само покренули једно питање које ћемо покушати са колегама из других министарстава да некако решимо, а ми ћемо дати све од себе, јер кажем, ми то третирамо као ресурс. Ви сте потпуно у праву. Мења се обала, мења се дно и могао бих о томе сад да један трактат направим овде јер је то део моје струке, али нема потребе.

Ви сте сами довољно рекли да то чини штету. Ја се са тим слажем и покушаћу да учиним све што могу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ви сте, министре, преузели овај део послова везаних за екологију, да кажем, извучено из једног министарства, пошто је то било претходно у оквиру Министарства пољопривреде.

Сада, ово што ви говорите, наглас размишљате, рекла бих – мораћу да видим како то да решим. Дакле, ви овде немојте да се понашате као да сте ви посланик опозиције. Ви овде морате да долазите са решењем. Добро је што прихватате када кажемо да је нешто проблем и ви кажете – да, јесте проблем. И ви треба да видите да покренете иницијативу да ли да се воде споје вашем министарству, да ли део Министарства пољопривреде да се споји у оквиру вашег министарства, да ли да одредите делове управе министарства који ће се тиме бавити. Знате, организационо то може свакако да се уради, али јесте неопходно и хитно да се уради, о томе се ради. Знате, сељак у Баточини, коме је вода однела 2 хектара њиве, њему је то неповратно и питање је да ли ће му то икада ико платити. Тешко. Суде се људи, плаћају судске таксе, плаћају адвокате, немају од кога да наплате.

Дакле, постоје неке, већина, заправо, онога што је везано за животну средину и за угрожавање животне средине су последице трајног карактера. Зато се мора реаговати брзо и зато морате да кажете на Влади – људи, нама треба 150 инспектора по Србији. Има људи незапослених, дајте да се растрче, дајте им упутства, дајте им одрешене руке у оквиру закона, наравно, и реагујте. Ја сам, можда се вама чини, преслободно рекла да се ради о пешчаној мафији, јер то што се дешава јесте мафија. Четири пријаве за годину дана је играње. Зато морате да уозбиљите и људе око себе и себе лично, и да инсистирате на већем броју инспектора да се ови проблеми реше. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику министар Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Немам намеру да полемишем. Морам само једну реченицу да кажем.

То у овом тренутку није у нашој надлежности и због тога сам рекао све оно што сам рекао. Јако ћу се потрудити да покушамо да решимо то на начине које тренутно закони омогућавају.

Ово што сте ви алудирали, ја већ разговарам о томе, само није потребно да сада причам још увек о томе. И даље тврдим да сте покренули важно питање и да ћемо ми тиме да се позабавимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 сати, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Обрадовићу, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани господине министри са сарадницима, председавајући, ми смо већ у више наврата и у начелној расправи и у више предложених амандмана указали на два спорна места ових измена и допуна Закона о заштити животне средине.

Прво је што није довољно наглашено да нема заштите животне средине без заштите наших природних богатстава, па смо у више наврата интервенисали да се уврсти и у наслов закона и у одређене чланове, и инсистирање на томе да свако ко примењује ова будућа добијена ИПАРД средства из Европске уније, мора да штити животну средину, а то значи да мора да штити наше реке, наша пољопривредна земљишта, наша рудна богатства, наше изворе чисте пијаће воде.

Значи, ми морамо у закон да унесемо обавезу заштите наше природе и природних богатстава. Ако то не унесемо, онда немојте после да се жалимо, кукамо и бунимо када неко злоупотребљава наше националне ресурсе или када, као што министар каже, имамо хорор са мини-хидроцентралама у Србији, зато што законски неко ту није одрадио посао, а нису ни инспекције, а није ни власт, да не дође до тог хорора.

Значи, господине министри, да ви јавно изјавите да су мини-хидроцентралне хорор, а да не осећате нимало одговорности и да не чините ништа да то измените, то је велики проблем.

Са друге стране, како ће се делити ова ИПАРД средства? То је предмет и ове амандманске интервенције и генерално наших напомена. Да ли ће се делити као што се све данас у Србији дели, само члановима Српске напредне странке? Да ли у Србији може да се запосли ико други у јавном сектору ко није члан Српске напредне странке? Да ли ће ова претприступна средства из Европске уније добијати било који пољопривредник који није члан Српске напредне странке? Којим правилником ћете ви то уредити? Неким правилником који никада нико неће видети?

Дакле, веома једноставна ствар. Узурпирали сте читаву државу, претворили је у партијско власништво, један човек о свему одлучује, а

само чланови СНС-а могу да живе и раде. Дакле, ми смо против тога и морамо, просто, јасно и гласно о томе да проговоримо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Као што могу да примете грађани Србије, господин координатор Драгана Ђиласа, тобожњег Савеза за Србију, нема никакав политички програм, нема никакве економске идеје, не зна ништа, није довео у Србију ни једног јединог инвеститора, а у коалицији је са онима који су од 2000. године затворили сва могућа и немогућа радна места у Србији, који су затворили све фабрике, који су уништили економску супстанцу српског друштва.

Господин координатор нам данас говори о томе да је једина њихова политика – мрзимо Александра Вучића, мрзимо Српску напредну странку, а јако су нам драги они који су систематски радили на томе да се до темеља уништи српска економија. Само да подсетим господина координатора да је у коалицији са Драганом Ђиласом, да је у коалицији са Вуком Јеремићем, да је у коалицији са Демократском странком, да је у коалицији са свима онима које је до јуче...

(Вјерица Радета: А Борко? Где Борка заборави?)

Да, хвала вам, Вјерице, дакле и Борком Стефановићем итд.

Дакле, да је у коалицији са свима онима који су урадили све што је до њих било да се они лично обогате, а да Србију економски потпуно девастирају.

Једино што уме да прича кад год се јави, то је партијско запошљавање од стране Српске напредне странке, а једино радно место на коме је господин координатор радио пре него што је постао народни посланик је да је био портпарол Градске библиотеке у Чачку „Владислав Петковић Дис“, а на то радно место га је, иначе, довео Велимир Илић, један од вођа петооктобарског пуча. То би требало да знају они који намеравају на следећим изборима да гласају за тзв. Савез за Србију, да је то савез баба и жаба, савез људи који ништа друго не умеју да раде сем да пљачкају, сем да краду и сем да живе на грбачи народа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику има министар Горан Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Да ли ћете штитити животну средину и да ли ћете свој посао радити ваљано не зависи од тога како зовете који закон и који сте придев или епитет унели у њега. И даље верујем да сви желимо да нам животна средина буде чиста и то не говорим демагошки. Дакле, заиста искрено верујем у то. Али, исто тако разумем потребе посланика да свако питање које се тиче животне средине такође уплету у дневну политику, што ја, ево, поново не прихватам.

Прича о мини-хидроцентралама је прича о којој ја са било ким у овој сали и ван ње могу да разговарам колико дуго хоћете. Свој став о томе ја сам јавно изнео, а то шта ја радим по том питању, имаћете прилику да видите, јер тешко је и теоретски, а камоли практично да сте у стању да можете да знате сваки дан како тече и шта сам ја по ком питању предузео, а за неке ствари је потребно мало времена да би добиле епилог и овде пред вама. Дакле, имаћете прилику то да видите и молим вас да ме не стављате у тај контекст нерада, некомпетентности и свега осталог.

Што се тиче закона који је конкретно на дневном реду, чини ми се да све време правите замену теза. Дакле, ИПАРД је несумњиво важан за појединачне произвођаче и они који буду хтели, конкурисаће код Министарства пољопривреде. Дакле, конкурисаће. Конкурс ће бити расписиван према правилима итд.

Када је Фонд за животну средину у питању, дакле, постоје тачна правила по којима се ради и истина је да ће из овога данас, ако сутра већ буде усвојила Скупштина, изаћи правилник који ће одредити правила. Ми се ту држимо правила оних који су дали та средства. Овамо имате конкурс. Код нас у Министарству такође имате за Фонд конкурс и неке изузетке који су овде споменути због ванредних околности.

Ви, разуме се, имате право и на сумње око свега тога, али ће време бити једини судија у читавој тој причи и ја немам намеру да се браним од онога што ће бити будућност. Будућност ће бити обележена оним што радимо тада и бићемо подложни свакој врсти анализе, контроли чега год хоћете. Уверавам вас да ће то све бити добро, упркос томе што имате право на скепсу, али вас поново молим да нас не петљате у ту дневну политику, нарочито са оним првим питањем које сте рекли, јер смо већ јасно рекли шта мислимо о свему томе.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, министар у својој дискусији...

(Бошко Обрадовић: Колега Мартиновић ме је поменуо.)

Колега Мартиновић је набројао особе које нису у сали. Ни у једном тренутку ја нисам разумео... Заиста нећу да испитујем ко је од посланика где примао плату.

(Бошко Обрадовић: Ја сам једини координатор и портпарол чачанске библиотеке.)

Ако мислите и да сте координатор, ја видим да сте само са својим посланицима, не видим ниједног другог око вас, тако да и по том основу не могу да вам дам право на реплику.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Колега Ного, изволите.

СРЂАН НОГО: Чули смо и бројне проблеме, ево и данас, које имамо, а тичу се екологије и колеге чак и из власти су износиле примере из својих места, из својих средина. Министар је то констатовао и он сам није могао да каже да ли је неки најважнији или су сви подједнако важни и велики.

Међутим, ја се овде не бих сложио са вама у једној реченици коју сте малопре у реплици вашој на излагање мог претходника колеге Обрадовића изнели, а то је да се наше замерке стављају у контекст дневне политике. Да је у контексту дневне политике, било би добро. Овде је, нажалост, корупција нешто што је трајно, а дневна политика пролази. Значи, мењају се странке, мењају се појединци, мењају се људи, али систем који омогућава корупцију и који нас је упропастио и довео доведе, тај коруптивни систем и дан-данас траје. Ви сада овим законским изменама на мала врата и даље покушавате да ојачате један такав коруптивни систем, јер изузимајући из јавног конкурса доделу средстава ако је пројекат поред Зеленог фонда из буџета Републике Србије суфинансирала Европска унија или међународне организације, ви практично отварате један озбиљан простор за малверзације и злоупотребе.

Као што сте сами констатовали у четвртак, највећи изазов у поступку придруживања Европској унији и финансијски најзахтевнији биће из области екологије. Неких 15 милијарди улагања нас чека. Ми немамо та средства и махом ћемо их повлачити из фондова или кредита Европске уније. То даје простор да се управо та средства која ће бити огромна на шпекулативан начин слију коруптивним радњама, било код наших тајкуна, било код бирократа из Брисела, из Европске уније, јер, понављам, од донација и кредита од 2000. године, од владе Зорана Ђинђића до данас, од сваке донације смо у кешу морали да вратимо бирократама Европске уније од 15% до 30%. Код сваког кредита за инфраструктуру они добију да њихова фирма изводи, у ствари она само трансферише новац подизвођачима који раде, а то што задржавају је практично нека врста надокнаде за кредит који су одобрили. Тако ће бити и са овим средствима и зато је ово законско решење лоше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јањушевић, изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ево, при крају расправе о измени Закона о заштити животне средине права је прилика да констатујемо да се за грађане Србије неће променити ништа. Мени је драго да су управо посланици из владајуће странке признали да ми у 21. веку немамо решено ни питање канализације и

водовода, а камоли нешто друго, да се проблем пластичних кеса решава о трошку грађана Србије, а не о трошку нити државе, нити великих трговинских ланаца. Пољопривредници тешко да ће, након што им Министарство пропише нова додатна правила, моћи нешто да ураде код Зеленог фонда или ИПАРД-а, а знамо да ће тешко моћи да добију регресирану нафту, да ће акцизе на нафту да остану исте. Дакле, од свега овог што смо расправљали готово 10 дана једино што се мења јесте да ће средства моћи да се додељују на нетранспарентан начин, без јавних конкурса.

Ви, дакле, обмањујете не само своје грађане, већ и партнере из Европске уније јер, ево, даћу и конкретне примере. Ако се из Европске уније пропише правило да се питање отпадних вода мора решити до 2030. године, на пример, домаћи загађивачи за које је министар признао да не може да контролише, схватају да заправо могу слободно да загађују до 2030. године и да никоме не одговарају за то.

Министар је, такође, у првом обраћању рекао да сва министарства морају да координирају са његовим министарством и да слушају упуте. Међутим, мени се чини да, заправо, Министарство за заштиту животне средине служи као покриће осталим министарствима, јер сви добро знамо какве се злоупотребе врше у процени загађивања животне средине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Иван Костић, Миладин Шеварлић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

У име Посланичке групе СРС поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Предлагач је чланом 3. предложио измену члана 101. основног закона тако што ће се додати нови члан 101а. Српска радикална странка је поднела амандман и предложили смо решење за које сматрамо да је свеобухватније. Предлагач наводи да ће се створити услови за изразу подзаконског акта, правилника који ће изградити заједно министар за заштиту животне средине и министар надлежан за послове пољопривреде и руралног развоја. У пракси се показало да се на изразу подзаконског акта

чека дуго, па поједина материја остаје недоречена и недефинисана, што чини основу за различита неправилна тумачења закона и неправилну примену.

Ми из Посланичке групе СРС смо покушали да амандманима дамо конкретна решења како би се произвољна тумачења закона у пракси избегла. Како се расправа о амандманима на Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине ближи крају, јер он садржи свега четири члана, а ми сада расправљамо о амандманима на члан 3, приметно је да предлагач није желео да сарађује и прихвати конструктивне предлоге Посланичке групе СРС, тако да ће владајућа већина, вероватно, усвојити текст који је и предложила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, нисам сигуран да ова влада предузима све што је у њеној моћи и у њеној надлежности када је у питању животна средина и њена заштита. Имам утисак да још увек важи онај селективни приступ када су поједини наши крајеви у питању. Наиме, ја долазим из Ниша који представља центар југоисточне Србије и изгледа да и у овој области важи оно правило – што јужније то тужније, а јужна и југоисточна Србија је један од најлепших, и још увек, на сву срећу, најочуванијих делова Србије у природном погледу.

Град Ниш има фантастичну и прелепу околину. Наслања се на неколико планинских масива, као што је Сува планина, Стара планина, Јастребац, Сврљичке планине итд. Ту су и две прелепе клисуре, Јелашничка клисура и Сићевачка клисура. У Сићевачкој клисури постоји и једна ендемична врста рамонда сербика, коју је још пронашао чувени и познати ботаничар Јосиф Панчић, тако да сматрам да треба много више пажње да се посвети овом крају југоисточне Србије.

Ту у непосредној близини Ниша су и два велика вештачка језера, Завојско и Власинско језеро. Власинско језеро не само да је највеће наше вештачко језеро, него што се тиче надморске висине, оно је језеро са највећом надморском висином, нешто преко 1.200 метара и једно је од највиших језера те врсте у Европи.

Сада, да искористим прилику да питам министра – због чега је током лета вода из ова два поменута језера испуштана малтене испод границе еколошког минимума и да ли је то било неопходно? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, посланици Српске радикалне странке су у свом излагању рекли да се не може донетим законима решити проблеми грађана Србије. Србија нема само тај проблем када је у питању животна средина. Ових дана чули смо многе проблеме које Србија има по питању биљног и животињског света, загађеног ваздуха, несанитарних депонија, слепих мишева, медведа, белоглавог супа. Уважене колеге народни посланици, не умањујем вредност ове расправе, од расправе, рецимо, шта једемо и шта производимо.

Како заштити нашег пољопривредног произвођача? Као прво, спречити тајкунско-увознички лоби, затим цену пољопривредних производа прилагодити тржишној цени од које ће пољопривредни произвођачи имати користи. Још увек Србија има добар амбијент да производи здраву и квалитетну храну. Мора се обратити пажња да се пољопривредни произвођачи адекватно едукују у вези употребе разних хемијских средстава, хербицида, пестицида и слично, јер се користе неконтролисано, где би ресорно министарство са пољопривредним министарством заједничким снагама системски решило овакве случајеве. Ако превентивно делујемо, учинићемо да Србија буде здравија по питању и воде, и ваздуха, и хране. Тек тада ћемо имати позитивне резултате и смањити број оболелих од тешких и неизлечивих болести.

Српска радикална странка сматра и апелује да се обавезно спречи увоз ГМО хране која у свом саставу има превелику дозу хормона, у савременој исхрани, који, нажалост, изазивају превремено полно сазревање код деце, туморе дојки и других органа. Зато су Влада и ресорна министарства у обавези да ригорозном контролом како фитосанитарне тако и тржишне инспекције спрече тровање грађана, животиња и екосистема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Деспотовићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Уважене колеге, питање животне средине је од изузетног националног значаја око кога треба сабрати све своје потенцијале, кадровске, научне, стручне, организационе и сваке друге, јер ми немилосрдно уништавамо своје природне ресурсе, а веома мало их

обнављамо. У неким земљама да бисте посекали једно стабло, треба вам пет-шест дозвола, а нама Шиптари уништавају шуме дуж целе административне линије и настављају тамо где су НАТО зликовци стали.

Морам још једном да укажем на катастрофалне и несагледиве последице загађења животне средине као последицу злочиначког НАТО бомбардовања наше земље. Пре неколико дана је врховник НАТО, који је стицајем околности у Београду певао „Ринге, ринге, раја“, изјавио да је НАТО бобама спасавао цивиле од Милошевића, молим вас, па су онда гађали болницу у Нишу, „Драгишу Мишовића“, рафинерију нафте у Новом Саду и тако даље. Иако се као извинио за невине жртве, уважени грађани Србије, желим да вам кажем да је у овој изјави сабрана сва бездушност, безосећајност и цинизам који красе ове окрутне белосветске, хладнокрвне НАТО убице. Али није пропустио прилику да нам припрети – немојте случајно да вам падне на памет да браните грађане Косова. Ми ћемо их заштити, само ви зовите.

НАТО је знао, а самим тим и одобрио чувену посету Хашима Тачија северу Косова, што је највећа провокација не само за Србе на Косову и Метохији, већ широм планете. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Министар се овде децидно изјаснио да је против мини-хидроелектрана. Не знамо, министре, какав је ваш став када је у питању ветрогенератор. Не знамо какав је ваш став када су у питању нуклеарне електране. Ви сте децидно овде искључили било какву могућност, ако сте у питању ви, односно ваше министарство, да може да се реализује пројекат било које мини-хидроелектране.

Реците ви мени, министре, како ће ова Србија економски и привредно да се развија ако буде дефицитарна у енергији. Највероватније ћете солуцију за ово да нађете у подизању великих хидроелектрана. За подизање великих хидроелектрана треба вам велики новац. Ми га немамо као држава. Нису заинтересовани ни инвеститори, али имамо тренутно ситуацију да су заинтересовани за подизање тих мањих хидроелектрана. Ви сте само овлаш прешли преко тога и рекли сте да сте ви у еко-срединама против подизања хидроелектрана.

Шта значи то? То је широк појам. То је неко опште место. Да ли то подразумева националне паркове, заштићену природу? Прво, технолошки ту нема никаквих проблема ако је закон јасно дефинисао да се било шта поремети у природи када је у питању хидроелектрана. Ако инспекцијска служба надгледа ревносно све послове који су везани од припреме до

завршних радова за било какав пројекат, а односи се на производњу електричне енергије, нема никаквих проблема. Ако се препусти то да се крши закон, ако се нађу неке пречице да се то ради, онда ће бити проблема.

Нисте се изјаснили какав је ваш став када су у питању ветрогенератори који су подигнути у житници Србије у Војводини, где више не можете у околини да нађете ни птице, ни инсекте, ни било шта, а у близини су и воћњаци који треба да се природно опрашују, министре, тако да сте остали недоречени и било би интересно да кажете шта је коначно став Владе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јојићу, изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, господо из Владе, за последњих 20 година стварана је лажна атмосфера о заштити животне средине само из разлога да би се из буџета Републике Србије извлачиле паре пореских обвезника и неконтролисано трошили.

Потребно је проверити колико је у Панчеву, пошто долазим из Панчева као народни посланик СРС и годинама сам указивао на проблеме да је Панчево најзагађенији град у Републици Србији, колико је наплаћено еколошке таксе и где је та такса завршила. Завршила је у другим наменама и у случајевима туризма.

Нажалост, неефикасност надлежних државних органа у пракси је показала да нема енергичних мера против загађивача опасног отпада, а у Панчеву се у ствари догађа да је то локација врло опасног отпада.

Према томе, надлежни органи су били дужни, а пре свега инспектори за заштиту животне средине, да остварују редован инспекцијски надзор. Међутим, за последњих седам-осам месеци вашим ангажовањем и саопштавањем јавности, ја вам предлажем да се често обратите јавности и укажете где су угрожени животи и здравље грађана Србије, јер случај у Панчеву јесте покренули, али државни органи то нису пропратили добро, осим БИА. Да није било БИА, не би било процесуирано неколико ових опасних криминалаца који су, у ствари, вршили кривична дела јер им је омогућено, нико их није контролисао, несметано, па су се на тај начин богатали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јојићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Шаровићу, изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господа народни посланици, господине министре, данас се полако завршава расправа о овом закону и мислим да треба сумирати утиске. Грађани то вероватно нису схватили, али ради се о закону од свега три члана и 4. члан који гласи да закон ступа на снагу осмог дана од дана доношења у „Службеном гласнику“. На та четири члана поднето је 400 амандмана. Од тих 400 амандмана преко 300 су поднели представници владајуће коалиције. Ако вам на три члана закона поднесу представници владајуће коалиције 300 амандмана, шта то говори о закону и шта то говори о томе колико они цене ваш рад?

Друга ствар, што опет говори о квалитету закона, на три члана сте прихватили три амандмана посланика Социјалистичке партије Србије Ђорђа Милићевића. Значи, данима расправљамо у Скупштини, шаљете закон од три члана и ниједан члан није довољно добар да не би морао да се исправља амандманом.

Какви су то односи у владајућој коалицији, то је право питање. Ви, с друге стране, не рачунајући посланика Социјалистичке партије Србије чија сте три амандмана прихватили, од преко 300 амандмана посланика владајуће коалиције, колико сте прихватили? Двадесет посто? Тридесет посто? Нисте. Два промила? Три промила? И то је много. Нисте ни толико прихватили.

(Председавајући: Колега Шаровићу, мало о амандману.)

Прихватили сте нула. Дакле, шта то говори о вашем мишљењу и како ви квалификујете рад народних посланика владајуће коалиције? Дали су они потпуно промашили тему? Имају ли било какву идеју шта пише у овим амандманима?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута, колега Шаровићу.

Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Поштовани председавајући, поштовани посланици, високо ценим вашу забринутост за моје здравље и моје односе у оквиру коалиције, за које морам да вам кажем да одлично функционишу.

Захваљујем се владајућој већини што нас оволико подржава.

(Аплауз.)

Хвала вам.

Разуме се, не очекујем исту реакцију са леве стране на којој сада седите, али то је потпуно легитимно.

(Немања Шаровић: Ми седимо десно.)

Не, ви сте мени лево.

(Немања Шаровић: Али ово је Народна скупштина.)

Та парадигма може да се решава негде другде, на другом месту, ван ове сале; када будемо попили пиће, рецимо.

Можемо да будемо и довољно духовити да на овај начин разговарамо, да разумем ваше интенције и да се притом, као што сада радимо, не свађамо, каквих сам ситуација овде видео и које ми се, наравно, не допадају.

Односи у коалицији су, што се мене тиче, одлични.

Прилика да поднесете амандман, као што и сами радите, јесте прилика да причате, приметио сам овде не само о закону, него и о другим стварима, што ми се не допада, али је то прилика како за вас, тако и за друге.

Дакле, ја сам срећан човек када 300 посланика, односно 250, мање-више, има потребу да разговара о животној средини макар користећи прилику за то кроз амандман и често кроз ствари које се можда не уклапају сасвим у оно што смо ми замислили када је овај закон у питању, али ћете овај закон имати на дневном реду и касније, када ћемо заиста дубоко разговарати о другим темама које регулише овај закон, које су веома важне и тада ћемо имати прилику да разговарамо и о амандманима које ће било ко од посланика предложити неvezано за то, као и сада, којој странци припада.

Ја не могу да вас уверим у то ако немате искуство рада, рецимо, у Секретаријату у Београду или мог рада за ових само годину дана. То може бити само пракса и зато подржавам вашу скепсу и ваше скретање пажње на то чији су амандмани прихваћени, чији нису прихваћени али, заправо, то није суштина.

(Председавајући: Захваљујем, господине министре.)

Суштина је у нечем другом, да ми овде разговарамо о важним стварима. Сви сте имали и имате прилику да причате о животној средини и, понављам, чини ми се да ипак сви ви подржавате борбу за здраву животну средину. Хвала вам на томе још једном.

(Немања Шаровић: Реплика.)

Господине Шаровићу, на вашу жалост, министар...

(Немања Шаровић: Погрешно је протумачио моје излагање.)

Одлично је протумачио ваше излагање.

(Немања Шаровић: Повреда Пословника.)

По Пословнику народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Повредили сте, господине Арсићу, члан 27, повредили сте члан 103, повредили сте члан 107. и повредили сте члан 158. став 7. Ви имате обавезу да водите седнице Народне скупштине у складу са Пословником. У складу са Пословником посланици имају право на

реплику када неко погрешно протумачи њихово излагање, што је несумњиво претходно био случај, јер је господин Триван рекао како су са поднетих 300 амандмана на три члана посланици владајуће коалиције њега подржали. Пазите, 300 измена на три члана.

Друго, хајде још једанпут, поново сте дозволили господину Тривану да говори дуже, и то је оно што ви увек радите када су министри у питању. То је оно што увек радите када су посланици владајуће коалиције у питању и онда некада пустите и некога из опозиције две, три, пет или десет секунди дуже и кажете – па пустио сам и вас.

(Александар Мартиновић: Пусти га пола сата да говори.)

Јесте, али никада нико од нас није говорио ни четири минута, ни пет минута.

(Александар Мартиновић: Ево, пусти га.)

Опомените ту особу да не додацује. Ако нешто има да каже, нека се јави у складу са Пословником. Ако нема, онда је најбоље да ћути. Знате, један паметан човек је рекао – боље ћутати и да људи сумњају каквог сте интелектуалног стања, него проговорити па да онда развејете сваку сумњу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заиста нисам разумео ваше рекламирање повреде Пословника, па и не могу да вам одговорим.

Ево, ја вас нисам разумео. Нећу да вас тумачим.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

(Немања Шаровић: Да ли могу да добијем реч?)

Довољно је и с места. Можете климањем главом, немам обавезу да вам дам реч.

(Немања Шаровић: Арсићу, по Пословнику!)

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, још једном кршите Пословник. Пословник каже да је дужан председавајући да да одговор народном посланику да ли је по његовом мишљењу прекршен Пословник. Дакле, ви сте дужни да дате одговор, какав-такав. Не можете да кажете – нисам разумео, па вам нећу дати одговор. Ако не разумете, онда дајте да председава неко други.

Друга ствар, ви сте дужни, ако посланик није задовољан одговором, а ја нисам задовољан јер га нисте ни дали и не могу бити задовољан, ви сте дужни да ме питате да ли желим да се Скупштина у дану за гласање изјасни о томе да ли је повређен Пословник, што је у овом случају једино решење, јер ви нисте разумели и нисте знали да је повређен и да ми омогућите да одговорим. Једини начин на који је то могуће у Народној

скупштини је да ми дате реч, не да причам пет минута или два, али да кажем – не желим да се Скупштина изјасни или желим да се Скупштина изјасни. Конклюдентне радње овде не постоје. Шта треба? Да одвежем пертле на ципели па ћете то схватити са да или не? Да климам главом, да машем, не пада ми на памет.

Дакле, немојте кршити достојанство у Народној скупштини и да сте ми дали реч да се изјасним, то би трајало пет секунди. Овако морам да вас подучавам Пословнику, па то траје два минута. Не можете тражити од посланика да машу, да скачу, да намигују, да не знам шта раде, па да ви на основу тога закључујете шта они желе. Један једини начин у складу са Пословником постоји да се изјасним а то је да ми дате реч и да одговорим. Према томе, немојте то више радити. Шта вам то значи?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ево, колега Шаровићу, за претходну сте добили прилику да говорите, сада треба да дам одговор и за ново рекламирање Пословника.

(Немања Шаровић: Одговор, па да видите шта даље иде.)

У реду, колега Шаровићу. Сматрам да нисам прекршио одредбе Пословника јер нигде и не пише да морам поново да вам дам реч.

(Немања Шаровић: Како да се изјасним без речи?)

Не знам, ви сте одличан тумач Пословника, па смислите начин, ево.

(Немања Шаровић: Ја да смислим начин? То је твоје образложење?)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Да.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице, изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Оно што може да се закључи из ове расправе јесте да ми нисмо водили озбиљну расправу о заштити животне средине. Ми смо само изгубили неколико дана времена, а наметнули сте нам тему, то сам вам и јуче рекла, да се бавимо слепим мишевима, инсектима и осталим стварима, а да се не бавимо главним, како да вам кажем, да се не бавимо оним због чега сте ви овде дошли. Дошли сте, у ствари, да вам ми дамо неку сагласност како бисте ви као министар могли без знања јавности да користите новац из Зеленог фонда и да дајете ономе кога ви волите или ко вам се допадне, на начин како ви будете то прописали, а да то радите у сагласности са министром пољопривреде.

То је страшно и ми као СРС, наравно, на такве ствари никада нећемо да пристанемо, јер ово је далеко од очију јавности и ми смо странка која се не бави тренутном политиком, нити дневном политиком. Мало пре сте нешто на ту тему изгледа рекли и спочитали нама. Ми смо странка која је дубоко државотворна, која се бави озбиљним темама, која озбиљно размишља о сваком динару који се узме од грађана Србије, јер другачије ви не функционисте. Ви ништа не стварате, ви само распоређујете оно што вам је народ дао.

То што је народ дао, мора да се распореди транспарентно, значи, јасно, недвосмислено, тачно и да се тачно донесе у Скупштину сваки динар, односно извод где се сваки динар потрошио.

На овај начин, ако сте ви мислили да сте ви нама нешто рекли везано за заштиту животне средине и све време вашу стручност потенцирали, верујте ми, нисте. Оно основно што нисте урадили је то да се нисте потрудили да објасните пољопривредним газдинствима, односно власницима пољопривредних газдинства шта су то ИПАРД фондови, како се користе, него сте то радили преко хрватских агенција са котизацијом од 14.000 динара и са... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Бојим се да константно покушавате да замените тезе, и то просто није могуће. Како год да ви говорите, истина је само једна. Закони су јавни, правила Европске уније су јавна и јасна. Ако не знате шта су ИПАРД фондови и остало, радо ћу вам објаснити.

Конкурс расписује Министарство пољопривреде, Министарство животне средине и правилник који ће из овога изаћи је такође јавна ствар и урадиће се апсолутно све у складу са законом, правилима Европске уније и правилником који ћемо донети.

Можете поновити стотину пута да то није тако, али једини начин да то све буде је овако и то је једино у интересу тих људи који треба да остваре тих 160-170 милиона евра да би покушали да ураде нешто са својим имањима и нашом земљом.

Дакле, видећемо шта ће се десити, ко ће бити у праву, да ли ћете то бити ви или ћу бити ја. Стварамо могућност да људи тај новац узму и партиципирају у томе, а ово је само покушај да се и овај део правила које ЕУ тражи од нас, а то је да се и правила животне средине поштују како би неко могао да партиципира у тим средствима, испуне.

Дакле, законитост је више него јасна. Транспарентност такође. Хвала на пажњи.

(Весна Николић Вукајловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

(Весна Николић Вукајловић: Како немам, Арсићу?)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Весна Николић Вукајловић: Нема смисла, не можете тако. По Пословнику.)

По Пословнику народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Молим вас, ово стварно нема смисла. Члан 107. Ово је повреда достојанства Народне скупштине, посланика, јавности и грађана Србије, и на крају крајева, пољопривредника и свих пољопривредних газдинстава која треба да аплицирају за ова средства. Има их преко 600.000.

Ви ћете ове године, ове године сте ви сахранили пољопривреду и ви о томе нећете ни речи да говорите... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 107, колегинице Вукајловић, није повређен.

(Весна Николић Вукајловић: Како? Него како него јесте. Зашто ми не дајете реч? Молим вас, нема смисла.)

Члан 107. није повређен. Право на реплику значи или да је неко протумачио погрешно излагање једног од учесника у дискусији или да се увредљиво изразио о њему.

(Весна Николић Вукајловић: Он се увредљиво изразио.)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч?

(Весна Николић Вукајловић: Шта ви мислите? Коштаће вас то више.)

Колега Шаровићу, по Пословнику?

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, повређен је члан 27. и повређен је члан 107. и повређен је члан 103. Ви нисте саслушали до краја госпођу Весну Вукајловић. Да јесте, сигуран сам да бисте и ви схватили шта је она желела да каже. А желела је да каже да је вашим начином вођења седнице и начином тумачења да ли неко има право или нема у складу са Пословником на реплику, да је таквим поступањем нарушено достојанство Народне скупштине, са чиме се ја апсолутно слажем.

Нема потребе да уносите нервозу у ову дискусију. Министар је одговарао, било је реплика и у претходном току седнице и није било

ружних речи и није било вређања и није било нервозе. Једино ви својим одбијањем да, када је очигледно да посланик СРС-а има право на реплику, ви ту реплику ускратите и онда наравно да не можете очекивати да неко реагује благонаклоно на то.

Дакле, ради се о томе да морате успоставити јединствен критеријум и да морате поштовати право посланика и на реплику и да се јави по Пословнику и то у пуном обиму.

Право да неко укаже на повреду Пословника каже да посланик има два минута да образложи на који начин је учињена повреда. То значи да ви не можете самовољно проценити, након пет или десет секунди, да је прошло то време и да вас није довољно убедио, јер да ви имате могућност да процењујете после секунд, или после пет, онда не би Пословник одредио два минута.

Дакле, сваки пут кад не дозволите два минута да се образложи, да вас убеди посланик да је прекршен Пословник, ви сте га прекршили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, одмах да вам одговорим.

Право на реплику се регулише чланом 104. Пословника. По том истом члану у ставу 3. постоји дискреционо право председавајућег да одлучи да ли су се испунили услови за давање реплике или не.

Колегиница Весна Вукајловић је рекламирала члан 107, достојанство Народне скупштине. Споменула је члан 107, а онда се, уместо мени, обратила министру. Е, зато сам прекинуо, јер по Пословнику, када се иде на рекламирање повреде Пословника, обраћа се председавајућем.

(Немања Шаровић: Она се обратила вама, може да гледа где жели.)

Обратила се, колега Шаровићу. Можете да окрећете како год хоћете, и наопачке, Пословник, обратила се.

Жао ми је ако нисте задовољни одговором. Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.) Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Стојановићу, изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, свака, па и ова власт жели да прикрије чињеницу да је она најодговорнија када је животна средина у питању. Већ сам говорио у свом претходном амандману да се наши најзначајнији природни ресурси налазе у рукама странаца, што је недопустиво. Још у време Демократске странке продата су највреднија

изворишта воде, а знамо да вода данас представља најзначајнији ресурс. Под влашћу Демократске странке су продате и огромне површине најплодније војвођанске земље, чији су власници постали хрватски тајкуни.

Ни ова власт није ништа боља по овом питању. Сведоци смо да је ових дана продат Комбинат ПКБ, који поседује огромно пољопривредно земљиште. Ко нам гарантује да нови власници ових пољопривредних површина не користе или неће користити недозвољена хемијска средства, како би на тај начин повећали принос? Коришћење оваквих средстава доводи до тоталног девастирања пољопривредног земљишта, а последице по околину, биљни и животињски свет ће бити несагледиве.

Дакле, мора се под хитно престати са распродајом наших природних ресурса, јер је то сигуран пут у пропаст. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Покушали смо у расправи да објаснимо, господине министре, пољопривредницима да неће имати такву корист као што ви то представљате од ИПАРД 2.

Кад се ИПАРД 1 промовисао министар Недимовић, рекао је да ће тако да се стане на пут српским тајкунима и велепоседницима. Замислите, управо тим тајкунима је Влада Републике Србије омогућила да увозе све оно што српски сељак може да произведе, да униште српско воћарство, пољопривреду, српско сточарство које је на нивоу из 1910. године и сад само још да се еколошки заштите и добију средства из ИПАРДА 2 и српска пољопривреда ће да процвета. Па неће бити баш тако, зато што је износ о коме се говори само кап у мору, милијарде су, и ви сте свесни тога, господине Триван, потребне да се реафирмише и обнови сваки сектор српске пољопривреде појединачно.

То би требало да буде један програм стратегије, зато видите код свих амандмана посланика Српске радикалне странке јасно вам је указано – стратегија за одрживи развој, стратегија за пољопривреду, стратегија за управљање водама. Е, управо ја хоћу да говорим о стратегији за управљање водама.

Да ли знате, господине министре, да се у Гостиљу, у општини Чајетина, где влада извесни локални кабадахија неки Љубиша,

Стаматовићев потрчко, и то не може да ради без сагласности председника општине Чајетина, наплаћује посета водопаду Гостиље, који је национално добро? Ево, да ли има колега из сале који су ишли да виде водопад Гостиље? Човек поставио рампу, једну кућицу. Каже – боље ми је да ово радим него да спавам на кревету на слами, 150 динара за родитеље, за децу, за туристичке посете, за екскурзије.

По ком основу и по ком закону је водопад Рипаљка, који је национално добро, природни феномен и споменик природе од 1948. године, уређен ја мислим пет пута боље него Гостиље? Исти је случај са слаповима Сопотнице, са водопадом Лисине, са Тупавицом на Старој планини.

(Председавајући: Приводите крају.)

Замислите када би кренули у Сокобањи и свуда редом да наплаћују водопаде. Молим вас, реците ми да ли сте за ово знали и како ћете као министар то да спречите. Нико нема право динар један да наплаћује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Данијела Стојадиновић.

Влада и Одбор за заштиту животне средине прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Стојадиновић, изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Само ћу искористити прилику да се захвалим министру на усвајању овог амандмана. Било је усклађивање. Оставићу преостало време својим колегама из посланичке групе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, господине министри са сарадницима, ми вам већ неколико дана указујемо на озбиљне проблеме из области животне средине и поставили смо вам више питања. На нека од њих смо добили одговоре, на нека нисмо. Надамо се да ћете се позабавити свим оним проблемима на које смо вам указивали.

Кроз Поглавље 27 Србија треба да усвоји неколико стотина прописа, односно европских стандарда животне средине. Оно што није добро јесте да ми безусловно прихватамо све те стандарде, иако нам неки

од њих, мислим већина њих, не одговарају или су лошији у односу на наше. Конкретно, када говоримо о томе, то је контрола квалитета пијаће воде. Србија има строжу контролу квалитета пијаће воде од Европске уније. Ми то прихватамо и примењујемо све те европске стандарде који су, ево, у конкретном случају јако лоши. Како то објашњавате?

Затим, нешто што се показало као велики проблем и у граду Београду јесте комунални отпад који је ван контроле комуналних предузећа локалних служби. Опредељено је три до четири јединице локалне самоуправе на једну депонију. Тако и Београд има само једну депонију у Винчи, док се смеће вози по централним градским општинама до депоније. Тако да, ту би требало направити бар још неку депонију да се не би, кажем, од Батајнице до Винче, од Чукарице до Винче, кроз центар града возило смеће.

На крају бих вас питала колико се фирми, односно компанија бави прерадом грађевинског отпада у Београду, пошто многи пројекти, рецимо, конкретно са општине Чукарица, нису прихваћени, јер очигледно да постоји монопол над тим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Динић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Динић.

ИВАНА ДИНИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колеге народни посланици и посланице, поднела сам амандман који се у новом члану 101а мења, заправо, и гласи – корисници који остварују право на подстицаје ИПАРД фондова из области пољопривреде и руралног развоја имају обавезу да испуне неопходне услове заштите животне средине предвиђене овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

Дакле, врло битно је да дефинишемо да сви они који остварују подстицаје морају да воде рачуна да се наша животна средина заштити, али не само корисници већ и сви ми, да се свест промени у смислу о коме говорите неколико дана, да заштита животне средине није посао којим се ви бавите и ваш тим сарадника. То, заправо, јесте посао којим треба сви да се бавимо и, боље речено, то није ни посао, него начин живота који треба да водимо. Тако да ми се изузетно допада начин на који водите Министарство и, оно што је врло битно, сваки детаљ у који залазите и посебно ово што најављујете, а то је да ће се тек о многим детаљима даље разговарати и подзаконским актима решити.

Молим вас да се не обазирете на политичке дискусије којима покушавају да се спинују и да се врше неке политичке махинације и манипулације кроз добијање речи по питању амандмана. Ово је, заправо,

нешто о чему треба да се говори кроз струку, кроз оно што је хумано и битно за народ, а не да се користе амандмани ради неких политичких дискусија и ради добијања времена да се опонира политичким ставовима. Дакле, ово је тема за грађане, за живот у овој земљи, а мислим да је срамно да ово буде тема за политичке расправе, а то покушава опозиција већ неколико дана уназад. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Мирјана Драгаш.
Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Драгаш, изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Поштовани председавајући, поводом амандмана на члан 3. сматрам да су министар и Министарство могли да усвоје овај амандман, јер се управо ради о прецизирању у смислу нежаргонског говора, какав не би требало да буде у закону, него у ствари правно-техничка исправност говора и начина на који се пишу закони.

Када је, у сваком случају, о овоме реч, искористићу прилику да кажем да је значај ИПАРД фондова апсолутно велики за будући развој пољопривреде руралног подручја и подвући ћу оно што сам рекла и јуче, а то је да је ово једно мултидисциплинарно питање које свакако мора да укључи одговорност свих, и министарстава, и локалних самоуправа, све до појединаца, а свакако желим да похвалим, сматрам да је добро, да је у закону предвиђено да у Министарству постоји посебна јединица која ће моћи да помогне грађанима када је реч о пријављивању за пројекте за које се може конкурисати, с обзиром на то да ми немамо довољно едукованих људи из области пољопривреде, заштите шума, вода итд., који могу да буду припремљени, тако да сматрам да је ово нешто што може да буде посебно значајно и вероватно ће кроз службу која је стручна и оспособљена, а верујем да ће то бити и убудуће, моћи још више на овоме да се уради, а то је управо помак који се очекује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.
Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Мараш, изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, чланом 3. Предлога закона прописује се правни основ за израду подзаконског акта, правилника којим би се тачно дефинисало шта ће се, у смислу испуњености услова заштите животне средине, проверавати код корисника, физичких лица ИПАРД подстицаја.

Мој амандман је био у смислу прецизирања законске одредбе. Није прихваћен. Не љутим се што су прихваћени амандмани неких других

посланика из моје посланичке групе. Вероватно су и други амандмани који су одбијени сличног садржаја као мој, па су због тога одбијени.

Оно што желим да истакнем, већ сам говорила да финансирање заштите животне средине треба бити веће и предвидиво, а и Фискални савет је у својим препорукама за буџет 2019. године истакао да би та средства могла бити увећана за 130 милиона у следећој години. Они су навели да 55% становништва има прикључак за канализацију, да се свега 10% отпадних вода прерађује, да се организовано односи 80% комуналног отпада, а да се врло мало од тога прерађује. Из тог разлога, знајући шта је све оно што ми треба да испунимо од стране нас када је екологија у питању, предложили су да буџет може да буде, с обзиром на стање у буџету, увећан следеће године за ових 130 милиона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Михајловићу.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре и сарадници, даме и господо народни посланици, ево већ мало дуже разговарамо о члану 3, али веома је значајан тај члан 3, зато што он прописује и односи се заправо на члан 101а основног закона. Он је важан због тога што он прописује, односно даје правни основ за израду подзаконског акта, односно правилника којим ће се дефинисати коришћење ИПАРД средстава. То је веома, веома значајно, да се на прави начин и децидно, јасно утврде услови на који начин се могу користити та средства.

У изменама и допунама имамо да овај члан садржи два става. У првом ставу се каже да се испуне одговарајући услови, а у другом ставу министар и министар за послове пољопривреде и руралног развоја споразумно, оба министра прописују услове. Значи, ако ћемо доследно да идемо језички, можда је требало да се уподобе ови изрази, па и у првом ставу да се каже да испуне прописане услове у складу са овим што пише у другом, да споразумно оба министра прописују услове.

Међутим, наравно, питање је језичко тумачење, и то су већ неке финесе. Наравно, ово што стоји у првом ставу – одговарајуће услове, вероватно се мисли да су одговарајући услови они који су прописани, што следи у другом члану.

Не бих се даље базирао, освртао на ове финесе које суштински можда нису толико значајне, али желим да кажем две ствари у вези коришћења ИПАРД фондова, а то је да се коришћењем ИПАРД фондова, заправо, дешавају унапређење и развој пољопривредне производње у

руралним срединама, што је веома значајно и за државу, али и за кориснике у тим подручјима. Друго, постиже се овим коришћењем, код ових људи и подизање еколошке свести да коришћењем тих средстава, заправо, мора да се води рачуна о заштити животне средине.

Када је реч о еколошкој свести, то није довољно. Мислим, господине министре, да би требало инсистирати и са ваше стране, а и Влада која креира политику ове земље да инсистира на медијској подршци у подизању еколошке свести. Такође, и кроз образовне ТВ програме треба више радити на том плану.

Треће, веома је важна стална комуникација и сарадња са локалним срединама од стране Министарства, што ви свакако чините и за сваку похвалу је ваша мобилност и обилазак многих средина у Србији тамо где има проблема или где треба решавати неке будуће пројекте. У том смислу ја вам се и захваљујем што сте са својим сарадницима почели обилазак Србије тамо где има проблема, али, ето, обишли сте и неке мале локалне самоуправе, неразвијене, као што је општина Петровац на Млави. Ја сам вам захвалан на томе. Ту смо успоставили са локалном самоуправом једну комуникацију, једну сарадњу која треба да резултира реализацијом веома важних пројеката у области животне средине, као што је постројење за прераду отпадних вода или складиштење и прерада отпада. Хвала вам, министре, на томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јосип Броз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине министре, само да вас подсетим да ви седите у четрнаестој Влади од увођења вишестраначког система у Републици Србији и да сте били и у оној првој. Од четрнаест Влада досада, Министарство за заштиту животне средине, као издвојено и посебно, имале су само две владе. Године 1998, када је СРС први пут била у Влади, и сада, 2018. године, односно 2017. године у влади Ане Брнабић.

Да ли вама нешто говори, господине министре, чињеница да је Српска радикална странка први пут када је ушла у Владу имала, та влада, Министарство за заштиту животне средине? Те стога морате слушати пажљивије примедбе и сугестије посланика Српске радикалне странке. Морате да знате да су оне искључиво добронамерне. Ја не могу да кажем да сте се ви понашали шарлатански, то није тачно, ви сте пратили дискусије посланика, захваљујући, могу слободно да кажем, и толерантном односу председавајућих. Говорило се овде изван теме, не

можда строго везано за три члана овог закона, него се говорило оно што је проблем грађана Србије и немојте да мислите да сте ви више заинтересовани за здраву животну средину од мене или било кога.

Ја не знам, можда ћу и погрешити, колега Јокић зна, у Ваљеву је био неки Милојко, Милојкова воденица на реци Градац, па то је човек који је заслужио да му се направи највећи споменик у борби за очување здраве животне средине и, ако имамо такву чињеницу, не можете онда ви да кажете да су реакције, не знам, политичке природе.

Наше реакције нису такве. Напротив, ја желим да вам укажем и на чињеницу да је велики број инспектора у локалним самоуправама постављен у време Г17 плус и у време Демократске странке и неких других када је требало решити политичка намиривања и ти људи како тад, тако и данас или нису разумели или нису научили да раде свој посао и онда се појављују проблеми у заштити животне средине. Не кажем да треба неко из Министарства сад да оде и тамо да поубија оне инспекторе или људе који немају исправан и добар третман према животној средини, али мора бити ваша активност много озбиљнија, много снажнија, да се људи науче, да се приведу правди и познавању.

Па видели сте и ви сте у једној изјави у интервјуу рекли да је загађеност ваздуха од топлана 60%, од индустрије 35%, од употребе аутомобила... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч по амандману има господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Поштовани председавајући, даме и господо, за Србију би било трагично када бих ја веровао да сам ја једини који брине о животној средини и та мисија не би имала никакве шансе за успех.

Дакле, верујем да сте ме ипак добро разумели и ја сам већ неколико пута за ових пар дана рекао да, чини ми се уз пар изузетака, нема посланика у овој сали који није исказао пуну бригу за нашу животну средину. Ево, говорим јавно то поново, ако то нисте досада случајно запазили. Не мислим ја да су сугестије, примедбе које добијам злонамерне. Можемо их тумачити на овај или онај начин. Ја их тумачим из свог професионалног угла. Разуме се да нисам политички неписмен, да знам када критика долази из политичког, а када из неког другог корпуса, али сасвим свеједно, мој посао је ипак нешто друго.

Зарад истине, Република Србија има дугачку генезу бављења животном средином и морам да вас подсетим да смо још 1948. године формирали Завод за заштиту природе, и то је јако важно, јер је Србија и тадашња Југославија била перјаница у свету у борби за заштиту животне средине и на предлог тадашње земље је успостављен Међународни дан за

заштиту животне средине, а сама Србија, чиме можемо да се поносимо заједно, јесте већ 1991. године формирала прво засебно Министарство животне средине, на чијем челу је био др Павле Тодоровић, који је успоставио темеље и ја сам од њега, као и многи који се баве животном средином, пуно научио, а затим следи даља генеза о којој сте ви причали.

Многе странке су се промениле у ових 14 влада, а од министара могу да кажем да су ту били представници Радикалне странке, Нове демократије, Социјалистичке партије Србије, ДХСС, ДСС, ДС итд.

(Вјерица Радета: Српске радикалне странке.)

Рекох малочас.

(Вјерица Радета: Не, рекли сте Радикалне странке. Таква није постојала.)

Опростите ми због тога.

Дакле, нема сумње, знамо ко је све ту био и ето, негде смо мање-више сви учествовали у томе и зато ја верујем да сви и јесмо одговорни за ово што је било и за све ово што ће доћи. Ова коалиција је показала пуну одговорност за оно што радимо и зна се како смо дошли до тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јовановићу, изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, колеге народни посланици, амандманом који сам поднео покушало се, односно мотивација овог амандмана јесте закон који сам сигуран да ћемо усвојити у практичном смислу речи, да доживи пуни ефекат, а то значи да кроз практичну примену остваримо онај циљ због кога и водимо дискусију око свега онога што је било предмет расправе на седници ове скупштине.

Међутим, постоји неко неразумевање када је у питању синергија између Министарства пољопривреде и Министарства на чијем сте челу ви, где заиста и једно и друго министарство морају да дају свој пуни допринос и то у свом пуном капацитету како би заиста корисници подстицајних средстава ИПАРД фондова та подстицајна средства остварили на најоптималнији начин. Мислим да је оно што сте ви предложили, добро.

Наравно, овим амандманом се покушало са чисто правног аспекта допринети да се кроз једну прецизнију формулацију нешто можда квалитативно промени, односно побољша, али ни у ком случају нећу бити незадовољан и да остане онаква формулација каква је била.

Оно што ми се чини јако важно јесте да се коначно ослободимо демагошких стега јер оне очигледно постају све више хипотека, не за грађане Србије него за целу земаљску куглу, за све грађане овог света.

Зашто ово говорим? Говорим због тога што смо у својим изјавама и овде и грађани и медији итд. пуни бриге о животној средини, а у пракси та брига о животној средини из неке реторске функције у практичном смислу речи не значи ништа, односно то су антиподи или два дијаметрално различита света. Знам да сте ви тога свесни као човек који је животно а наравно и професионално посвећен овом проблему, али мислим да то буђење свести, и сигуран сам да ће се сложити сви они који заиста отварају очи на проблем, а не затварају и не беже од проблема, да ћемо доћи до једног истог показатеља, а тај показатељ каже овако – ако бисмо ми сви заједно допринели да се онај статистички податак од килограм и по смећа или отпада колико спада једном грађанину смањи или се тај отпад претвори у своју супротност па добије употребну вредност и искористи се за живот грађана, онда смо ми ту успели. Барем смо у нечему успели.

Да ли ми то радимо? Велики је то знак питања и онда свако од нас, без обзира на то да ли смо овде или на улицама Београда или широм Србије или целе земаљске кугле, то не сагледа на адекватан начин, онда је све ово што ми радимо бесциљно и беспредметно.

Можемо, уважени министри, много шта да нормирамо. Можемо да донесемо системске законе који се баве овом материјом, али уколико све то што радимо не пробуди свест о ономе што јесте циљ, од нормирања неће бити много ефеката, уколико се тај закон не прихвати у нама и то одмалена, од рођења, кроз васпитање, кроз образовање, кроз све оно што у животу сачињава нашу бит, дакле, наше постојање.

Свест се касно буди. Сада се коначно појављује свест након угрожавања животне средине. Где је била свест када је животна средина почела да се угрожава? Где су тада били наши преци? Сви они иза нас? Пре неких 100 година вода у рекама је била пијаћа вода. Да ли је то данас тако? Ваздух који смо дисали је био најчистији ваздух. Да ли је то данас тако? Да ли плаћамо цену глобализације, индустријализације и много чега што представља позитиван помак човечанства? Али у ком правцу? Привредном, економском итд. Колико се то рефлектовало на животну средину, знају грађани који то добро осећају.

Када је пре неколико година у Француској проглашена ванредна ситуација у целој држави, када се загађеност ваздуха попела на 30 јединица загађености, заиста је било проглашено ванредно стање. Колико је код нас тих јединица? У Кини је преко 100, где је заиста животна средина прилично угрожена.

Зашто ово говорим? Па због тога што је цела земаљска кугла угрожена и због тога што се томе мора посветити на далеко свеобухватнији начин. Наравно да ми дајемо допринос овим што овде радимо, али уколико се у нашим главама не пробуди свест да нам је

животна средина приоритет приоритета, поставља се питање шта остављамо нашим поколењима.

Како ће се они борити после нас са једном појавом која је више него опасна, а не желим да будем катастрофичан, него само као један озбиљан човек покушавам да размишљам шта убудуће. Да ли ће нам саставни део живота бити постројења за пречишћавање отпадних вода, постројења за пречишћавање ваздуха итд.? Ако то будемо дозволили, онда се поставља питање шта је смисао живота у целини. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Љубинко Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Даница Буквић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Буквић, изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. предложеног закона.

Амандманом се врши прецизирање и правно-техничка редакција законске одредбе.

Истакла бих да члан 101а, на који се односи овај амандман, утврђује обавезу да корисници који остварују право на ИПАРД подстицаје из области пољопривреде и руралног развоја испуне одговарајуће услове заштите животне средине.

Овим законом се ствара правни основ за израду подзаконског акта, односно правилника којим би се тачно дефинисало шта ће се код корисника ИПАРД подстицаја, односно физичких лица, односно пољопривредника, проверавати да би били испуњени услови за заштиту животне средине. Све ово ће допринети, свакако, да се средства из ИПАРД фондова ефикасније користе.

Заштита животне средине је приоритет и то је приоритетна тема и зато похваљујем Владу Републике Србије која је препознала овај проблем и формирала посебно Министарство за заштиту животне средине, а које је већ, као што смо претходно чули, предузело непосредне активности из своје надлежности на решавању проблема у овој области.

Ако немамо здраву животну средину, немамо здравог човека. Постоје бројне болести које су изазване факторима чији се чиниоци налазе у спољашњој средини.

Као што је министар за заштиту животне средине већ рекао, заправо, рад на заштити животне средине је превентивни рад на заштити здравља људи. Ово посебно истичем јер долазим из општине Лазаревац у којој постоји велики гигант РЕИК „Колубара“ који је извор живота и који

омогућава егзистенцију десетинама хиљада људи, али истовремено то је и највећи загађивач и најозбиљнији загађивач средине у којој ми живимо.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Буквић.)

Осврнула бих се на аеро-загађење, односно ваздушно загађење које постоји радом у овој индустрији и рекла бих да због аеро-загађења у општини у којој живим то аеро-загађење утиче на погоршање здравственог стања становништва. Пре свега долази до пораста незаразних респираторних болести... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ивковић, изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштоване колеге и колегинице народни посланици, у члану 3. Предлога закона, у новом члану 101а у ставу 2. речи – ИПАРД подстицаја, замењују се речима – подстицаја ИПАРД фондова. Наиме, амандманом се врши прецизирање законске одредбе.

Што се тиче овог закона који је на дневном реду, једна од најзначајнијих измена је сажета у следећем. Да би неко пољопривредно газдинство остварило право за бесповратна средства за неки свој пројекат из прераде или производње пољопривредних производа, мораће, између осталог, да прибави решење од стране надлежног органа Министарства за заштиту животне средине да се предложеним пројектом не угрожава животна средина.

Заштита животне средине има за циљ очување биолошке равнотеже. Здрава животна средина је основ за очување људске егзистенције, здравог развоја друштва и битан фактор за живот становништва. Са променама које настају у природи као последица човековог присвајања природе и производње, што се испољава нарушавањем еколошке равнотеже, настаје и свест о потреби заштите животне средине, чијем развоју треба тежити у савременој цивилизацији од најранијег доба. Морамо се сви заједно потрудити да развијемо свест и навику о очувању околине од најранијег дечијег доба, како би то постала култура понашања.

Да је ово важан сегмент друштва, доказује и то да се овим проблемом бавило и Министарство пољопривреде пре формирања Министарства за заштиту животне средине. Наиме, 2016. године, када је на челу Министарства пољопривреде и заштите животне средине била проф. др Снежана Богосављевић Бошковић, усвојен је сет закона из области заштите животне средине који су усаглашени за законима ЕУ.

Важна ставка је била и оснивање Зеленог фонда Републике Србије са циљем да се успостави предвидивост континуитета у систему финансирања заштите животне средине.

Похвалила бих Владу Републике Србије, јер је једна од веома важних одлука била управо одлука да се формира Министарство за заштиту животне средине. Његовим оснивањем су се коначно створили услови да заштита животне средине престане да буде у другом плану у односу на друге секторе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, ево нас на члану 3. Предлога закона који мења досадашњи члан 101. закона и додаје члан 101а који третира кориснике ИПАРД подстицајних средстава.

Желим, мада је већ у овој расправи више пута истакнуто, просто због грађана да поновим да су измене закона биле неопходне за омогућавање коришћења средстава Зеленог фонда за кофинансирање пројеката који се финансирају из средстава претприступних фондова Европске уније како би се на најефикаснији начин осигурала одрживост и стабилност у финансирању пројеката у области заштите животне средине.

Оно што је још важно истаћи јесте да се суштинске измене тичу испуњавања услова за коришћење средстава из ИПАРД фондова и ефикасније обезбеђивање средстава из Зеленог фонда за инфраструктурне пројекте из ИПА фондова у области заштите животне средине и да ће предложене измене позитивно утицати на кориснике тих средстава, како је више пута и наглашено.

Већ смо све оне кључне аргументе изнели неколико пута, који су то бенефити које ће овај закон омогућити, као и циљеве који се постижу предложеним законом. Из свих тих разлога желим снажно да подржим предложена законска решења. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Колегинице Влаховић, изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министре, ово је мој трећи амандман на члан 3. Предлога закона. Желим на крају да резимирам и да похвалим овај предлог закона. Знамо сви да су у питању формално-правне измене и реформе финансија када су у питању средства која се користе из ИПА и ИПАРД фондова. Новина је, закључили смо сви, да финансијска средства могу да користе и правна, а сада и физичка лица, наравно уз надзор и ваше инспекције из Министарства, која ће одредити да ли физичка лица имају услове за аплицирање истих.

Поштовани министре, чека вас велики посао, а и све нас, када је у питању приступање Поглављу 27, не само због Европске уније, већ и због наше животне средине. Знамо сви шта нам је приоритет – вода, ваздух, земљиште, а то је све везано за мој амандман – одржање еколошког потенцијала.

Желела бих само једну поруку свим нашим грађанима и грађанкама да кажем везано за Светски дан заштите животне средине, који је 5. јуна. Тог дана широм наше земље има низ акција. У сваком граду и свакој општини постоје такве акције. Желим само да им поручим да сваки дан буде светски дан заштите животне средине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, колегинице.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колегинице и колеге, ја бих овом приликом начинила значајан осврт на феномен биодиверзитета, као можда и најбитније компоненте за проучавање и деловање у смеру заштите свих облика живота, односно живих организама у нашем непосредном окружењу.

Да подсетим, биодиверзитет представља разноврсност и разноликост свих живих бића на планети Земљи. Значи, обухвата све водене екосистеме и еколошке комплексе, чији су део, али и разноврсност у оквиру врста и између врста, као и између екосистема, обухвата разноврсност флоре, фауне, вируса, бактерија, гљива итд.

Зашто сматрам да је биодиверзитет битна тема? Зато што смо у нераскидивој вези са природом и, просто, зависимо од ње и због тога треба више да се потрудимо и помогнемо јој да се опорави док још може. Сведоци смо да се у последњих неколико деценија губе врсте и станишта забрињавајућом брзином, као последица људског деловања, тако да сматрам да имамо још довољно времена да сачувамо постојеће и да допринесемо и обезбедимо услове за опстанак угрожених врста.

На крају, поменућу шта је наш велики научник Никола Тесла једном приликом изјавио: „Нема ствари која би била толико вредна проучавања као природа.“ Овим цитатом ћу завршити образлагање поднетог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић. Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући Арсићу, министре са сарадницима, колеге посланици, ево, при крају смо расправе у појединостима Закона о заштити животне средине, па тако морам да приметим да орган за послове заштите животне средине наведеним актима издаје акт да предметне инвестиције испуњавају услове из области заштите животне средине у складу са законом којим се уређује процена утицаја на животну средину и у прописима ЕУ са којима су усклађени прописи Републике Србије.

Ја долазим из Градске општине Раковица и придружићу се мојој колегиници Душици Стојковић, која је јуче у својој дискусији говорила у вези издавања интегрисане дозволе фирми „Јунириск“. Па искрено се надам, министре, да ће ваше министарство у законском року доставити обавештење на захтев који је достављен Министарству 17. септембра 2018. године од стране Општине Раковица јер, и колегиница је рекла, заиста грађани Кнежевца то од нас траже, а ми, што каже, радимо за наше грађане.

Оно што, такође, представља проблем грађанима Раковице, а за њихово је здравље, јесте амброзија која покрива велике површине, па се надам да ће уништавање амброзије бити планско, мада се Градска општина Раковица труди да се организује и уништи исту, бар у деловима где је више грађана насељено.

Локалне самоуправе очекују помоћ Министарства, јер је ова област важна за квалитетнији начин живота грађана Србије, а финансирање мора бити предвидиво и веће. Ми то сви знамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић. Колега Ђокићу, изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Влада Србије је после осам година испунила обећање да ће српски фармери коначно имати директна финансијска средства из ЕУ и та средства ће бити искоришћена до последњег евра и потпуно

транспарентно. Циљ нам је свима заједнички, да повучемо до последњег евра из средстава која су предвиђена програмом ИПАРД. Тренутно је, колико знамо, доступно око 175 милиона евра, што је значајан новац који може помоћи развоју српске пољопривреде, као и да све то буде транспарентно.

Праћење имплементације претприступног програма за рурални развој ИПАРД 2, мора, дакле бити транспарентно како би корисници који су поднели захтеве за ИПАРД подстицаје у сектору воћа и поврћа, млека и меса, као и сви други који су заинтересовани, па и читава јавност, били задовољни и како би број евентуалних примедби био што мањи.

Споразум о одобравању средстава из ИПАРД фондова за рурални развој и пољопривреду о коришћењу инвестиционе подршке у износу од 175 милиона евра бесповратне помоћи у периоду од 2014. до 2020. године, закључен је између Владе Републике Србије и Европске комисије, а резултат је рада више министарстава, Министарства финансија, Министарства за европске интеграције, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде са Европском комисијом, а средства су намењена за опрему, механизацију и објекте што ће створити додатну вредност и створити ресурсе и за прерађивачку индустрију.

Када је министар пољопривреде Бранислав Недимовић 6. јула ове године уручио првих 10 уговора српским пољопривредницима за набавку механизације од новца из европских фондова намењених за ИПАРД програм, пожелео им је да смање трошкове и повећају квалитет производње и упозорио да постоји контрола трошења средстава, као и забрана отуђења механизације и возила до одређеног периода. Пољопривредници који су после осам година разних прича о ИПАРД-у тог дана...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Завршавам овом реченицом.

Тог дана, у јулу ове године, примили прве конкретне уговоре, и то пет за оне који се баве сточарством, четири ратарством и један воћарством, били су учесници великог догађаја и може се рећи прекретнице у нашој пољопривреди јер су...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, већ сам говорио о праву на коришћење новца из претприступних фондова ЕУ и њиховом значају за целокупан развој Републике Србије.

Члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине тиче се ИПАРД фонда. Реч је о претприступној помоћи за рурални развој, односно о бесповратним средствима за пољопривреду. У временском периоду од 2014. до 2020. године корисници овог фонда су правна и физичка лица, а средства су намењена за узгој, производњу, прехрану у прехранбеној и пољопривредној производњи.

Укупан износ који Републици Србији следује из овог фонда до 2020. године је скоро 230 милиона евра. Искуства из других земаља показују да је највећи број неприхваћених пројеката одбачен због лоше припреме и неусклађености пројеката са општим и специфичним циљевима програма. Зато је неопходно да се предузму одговарајући кораци како би се негативна искуства других земаља отклонила у нашем случају.

Зато предложена допуна постојећег закона, односно члан 4. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине прописује правни основ за израду подзаконских аката, односно правилника којим би се тачно дефинисало шта ће се проверавати код корисника ИПАРД подстицаја.

На овај начин се у великој мери помаже индивидуалним газдинствима и физичким лицима која се баве пољопривредом да испуне све оно што је потребно да учествују у овом програму и буду корисници финансијске помоћи коју додељује програм ИПАРД.

Корисници права из овог фонда су пре свега физичка лица, односно носиоци породичног газдинства, предузетници, привредна друштва и земљорадничке задруге.

(Председавајући: Приводите крају.)

Имајући све наведено у виду, предложене допуне Закона о заштити животне средине знатно доприносе свеукупном развоју Републике Србије и подизању еколошке свести и сматрам да то мора бити...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, предложене измене и допуне закона нису само превазилажење разлика и усаглашавање са законима ЕУ, већ се стварају правни услови како би грађани, било да су физичка или правна лица, могли да аплицирају за средства ИПАРД фондова.

ИПАРД фондови служе за подстицај пољопривреде и развој прерађивачке прехранбене индустрије, али по еколошким стандардима. Корисници могу бити правна лица, у ствари могу бити лица која се баве производњом, прерадом и узгојем у области прехранбене индустрије. Овим фондовима се аутоматски подстиче повећање броја газдинстава и фирми које ће се бавити производњом здраве хране, а самим тим ће се повећати број радних места.

На овај начин се непосредно утиче и на укупни развој Србије и на очување природе. Шире гледано, ово представља велику развојну шансу за еко-туризам Србије, а имајући у виду досадашњи смер развоја Србије за који се залаже ова влада, видимо да се много уложило и стимулише се баш ова грана привреде. Еко-туризам у Србији треба да буде не само средство за постизање укупног одрживог развоја туризма, већ нешто што ће Србију приказати свету као туристичку дестинацију и учинити је препознатљивом стварањем пожељног имиџа земље са богатим природним и културним ресурсима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецул.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала вам, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, како се изменама члана 3. Закона о заштити животне средине предвиђа простор за доношење подзаконског акта који ће дефинисати услове за кориснике средстава ИПАРД фондова, који ће одредити њихове обавезе у области заштите животне средине, тако се и мој амандман надовезује на ове услове и посебан акценат ставља на значај очувања еколошког наслеђа.

ИПАРД је инструмент за претприступну помоћ која се односи на област руралног развоја и носи са собом 160 милиона евра. Веома је важно

да наши корисници могу да испуне све услове који се односе на овај конкурс како би достигли стандарде Европске уније и постигли конкурентност. Програм се односи и на правна и на физичка лица која се баве производњом и прерадом у области прехранбене индустрије и носиће са собом улагања у физичку имовину, што је од великог значаја за ове кориснике.

Измена доноси обавезу доношења доказа за кориснике ових средстава, који испуњавају прописане услове у области екологије, било да је реч о носиоцу пољопривредног газдинства, о привредном друштву, о задрузи или о предузетнику. Заштита животне средине је једна од основних тековина Европске уније и јасно је због чега су они овако ригорозни када је у питању екологија и зашто је Поглавље 27, које је пред нама, у овој мери захтевно.

Очување животне средине за садашње и будуће генерације је циљ политике животне средине Европске уније, која гарантује боље здравље становништва, која гарантује очување природних ресурса који су ограничени, који гарантују конкурентност привреде и на глобалном нивоу и борбу против климатских промена. Уз адекватну примену одговарајућих прописа, уз спровођење политике да загађивач плаћа, сигурно је да ћемо моћи да достигнемо ове стандарде.

Ми другу животну средину немамо и важно је да бригу о њој укључимо у све сегменте друштва, у привреду, у пољопривреду, у транспорт и енергетику, да прилагодимо законе, да појачамо надзор на спровођењу овог закона, да ојачамо капацитете инспекција, да улажемо у инфраструктуру и сигурно је да ћемо, примењујући све ове прописе, моћи да достигнемо стандарде које нам доноси нова законска регулатива.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Колега Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем се, господине председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, у циљу заштите животне средине потребно је вршити континуиране едукације са циљем подизања свести локалног становништва, у смислу подизања енергетске ефикасности, јер начин производње електричне енергије има велики утицај на климу и саму животну средину.

У циљу повећања енергетске безбедности потребно је да се створе услови и амбијент за формирање енергетских задруга како би обновљива енергија постала главни ослонац одрживом развоју кроз не само енергетски, већ и економски, друштвени и еколошки аспект развоја заједнице. Економски потенцијал задруга које производе енергију из

обновљивих извора огледа се у локалним улагањима и стварању нових послова и прихода за локалну заједницу. Таквим системом се ствара смањена зависност од фосилних горива кроз повећање удела обновљивих извора енергије, већа енергетска безбедност, захваљујући употреби доступних локалних обновљивих извора енергије.

Такође, овим путем се спречава енергетско осиромашење које настаје због високих цена неконтролисане и увезене енергије. У Србији тренутно нема енергетских задруга, док у Европској унији постоји око 4.000. На овај начин би се унапредило добијање енергије из обновљивих извора, као што су био-маса, соларна енергија, енергија ветра и слично и отворила би се нова радна места и стекли значајни приходи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, Србија је посвећена имплементацији Агенде 2030 са циљевима одрживог развоја, међу којима је један од најзначајнијих циљева заштита животне средине.

Приступање Европској унији је приоритет Републике Србије, тако да је спровођење реформи које за циљ имају испуњење критеријума за приступање Европској унији од великог значаја, такође, за испуњавање циљева одрживог развоја, међу којима је, како сам рекла, и заштита животне средине и обрнуто, јер испуњавањем циљева одрживог развоја Србија се приближава Европској унији.

Агенда 2030 са циљевима одрживог развоја је један путоказ како и на који начин да будућим генерацијама оставимо свет који ће бити бољи, лепши, здравији и чистији. Да би се испуниле обавезе које је Србија преузела Агендом 2030, потребно је много труда и рада али, такође, потребно је да што хитније радимо на промени свести и промени начина живота, поготово у области заштите животне средине.

Многе моје колеге су у претходним својим дискусијама подржале пројекат државе Србије са постепеним укидањем пластичних кеса. Ја, такође, сматрам да би успешно могао да се реализује и пројекат са одлагањем пластичне амбалаже, али оно што сматрам да је неопходно је да се издвоје одговарајућа финансијска средства и да држава Србија уложи у стварање потребне инфраструктуре, односно услова за одлагање пластичне амбалаже.

Такође смо се сви у својим дискусијама сложили да природни ресурси нису неограничени и да оно што је најхитније јесте промена наше свести али, такође, још једном напомињем да као држава морамо да стварамо и потребне предуслове да бисмо могли да захтевамо од грађана промену њихове свести. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вујадиновићу, изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Да бисмо уопште видели колики је напредак или колико је назадовање у некој области, потребно је да имамо одређене параметре како бисмо вршили поређења. Мислим да је најбоље да поредимо нешто што је било у прошлости са оним што имамо данас. Тако ћемо најбоље да видимо колики је, кажем, напредак или назадовање.

Пословима екологије и заштите животне средине у Суботици се бави ЈКП „Чистоћа и зеленило“. Ситуација коју имамо од 2014. године у том предузећу је таква да је то један од највећих губитаца на северу Бачке, са 200 милиона динара дугова, урушеном инфраструктуром, застарелом опремом, скупим кредитима итд., много неправилности које није утврдио Милимир или било ко други, него ревизорска кућа.

У протекле четири године та опрема је зановљена, инфраструктура, такође. Немамо скупе кредите, предузеће нема дуговања, набавили су савремену опрему, изграђен је најмодернији, али нисам нескроман кад кажем, најмодернији азил за псе и мачке луталице у Републици Србији. Вредност предузећа је повећана за више од 400 милиона динара и то је једно од најстабилнијих предузећа данас на северу Бачке. Наравно, заслуге за ово иду градоначелнику и менаџменту предузећа, али то би било немогуће да немате политику и свеукупну климу коју стварају председник државе и Влада Републике Србије, у којој сте и ви, уважени министре.

Најбоље је да ово не буду само моје речи. Ево, ја позивам сваког грађанина да уз претходну најаву провери да ли је тачно ово што ја говорим. Наравно, позив важи и за вас, господине министре, и за јавност у Србији. Била би нам велика част да се и сами уверите на лицу места.

Зашто ово све говорим? Овим желим да покажем да људи у Суботици прате оно што су кораци Владе, председника Републике Србије и ми, такође, у овом уваженом дому ћемо пратити све ово што радите, подржати ове законске предлоге, а мој амандман је у ствари само допуна члана 3. и једно тачније тумачење члана 3. овог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Стојмировићу, изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, евидентно је да се сви слажемо око тога да је заштита животне средине један од приоритета сваког друштва, па и нашег. О томе смо дискутовали овде у ових претходних неколико дана а и свакодневно у средствима јавног информисања видимо да се сви труде и да воде рачуна, наводно, о заштити животне средине. То јесте код нас проблем. Кад год се у нечему сложимо и када то треба остварити, онда долази до неких чудних размимоилажења и не остваримо оне циљеве које смо прокламовали.

Ја сам овде често говорио да је у развоју сваког друштва најважније васпитање и образовање. То ћу и сада поновити. Ми морамо наша покољења, нашу децу, од малих ногу да васпитавамо и да учимо да чувају животну средину, да буду према њој прави домаћини, права браћа и праве сестре. Да ли ми то радимо? Да ли децу од малих ногу учимо како се треба понашати и какав треба бити према животној средини, односно окружењу у коме живимо? Највероватније да то не радимо добро и због тога нам се дешавају ове ствари и у области екологије, односно заштите животне средине, као и у другим областима. Зато морамо да ставимо тежњу на васпитање и образовање наших млађих нараштаја како бисмо сачували сву лепоту и богатство ове наше Србије.

На крају ћу да подсетим само на речи великог поглавице Сијетла, који је рекао – реке, планине, шуме, рибе, птице и све остале животиње су наша браћа и наше сестре. Према томе, сви ми морамо да водимо рачуна о природи, о околини, јер су то наша браћа и наше сестре. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, Поглавље 27, које се тиче заштите животне средине, укључује у преговоре Министарство финансија, Министарство привреде, Министарство рударства, грађевинарства и инфраструктуре и Министарство саобраћаја, Министарство унутрашњих послова, Министарство здравља и многа друга, такође, укључује и Покрајински секретаријат за урбанизам и многе друге институције. То је врло важно, јер само у тој интеракцији можемо заиста доћи до добрих решења.

Обезбеђивање одговарајућег нивоа животне средине у урбаним условима данас представља велики проблем. Некада су еколошки проблеми били везани за недостатак одговарајуће инфраструктуре, незадовољавајући ниво хигијене, пренасељеност. Данас су проблеми везани за екологију многобројнији и сложенији. Зато је било неопходно и усвајање и примењивање одрживог развоја.

Глобална еколошка равнотежа је све актуелнија, што намеће потребу примене одговарајућих инструмената који делују у оквиру тржишта. Поглавље 27 је једно од најскупљих, најкомплекснијих и најкомпликованијих поглавља у процесу преговора. Финансирање заштите животне средине представља једно од приоритетних питања Владе Републике Србије. У заштиту животне средине ће из претприступних фондова, као и из домаћих средстава бити уложено 160 милиона евра у периоду до 2020. године.

Оно што треба нагласити је да данас Србија уводи нове технологије у заштити од пожара. Реч је о технологији која омогућава рану противпожарну детекцију на основу дима. Нажалост, имали смо негативно искуство и ово је добар пример праксе.

Европска комисија је донирала близу два милиона евра за набавку уређаја за квалитет воде и софтвера за квалитет ваздуха. Извештај о напретку Србије у процесу отварања Поглавља 27 показује да Србија напредује у овој области. Међутим, потребна су нам већа издвајања за заштиту животне средине у Србији, да се заштита животне средине препознаје као област за већа улагања и веће инвестиције, јер је зелена економија будућност. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Председавајући, поштовани министри са сарадницима, колеге народни посланици, из дискусије свих ових дана може се закључити да су министар и Министарство врло посвећени заштити животне средине, а чули смо и моје колеге које су дале низ конкретних предлога како да ефикасније и брже применимо Закон о заштити животне средине.

Преговори са Европском унијом у Поглављу 27 о заштити животне средине су најтежи и најкомпликованији и процена експерата је да ће Србији за пуно достизање европских стандарда у тој области бити потребно више од 20 година и најмање од 10 до 12 милијарди евра.

Разлог за убрзани раст екологије лежи у чињеници да је под човековим утицајем дошло до глобалних промена услова живота на планети, који прете и самом опстанку човечанства. Од екологије се очекује да, будући да се бави фундаменталним законитостима функционисања биосфере, понуди решења за превазилажење еколошке кризе. На пример, навешћу како је Канцеларија за младе Града Београда реализовала крајем прошле године пројекат „Млади, Тесла и ЕКОлогија“ са циљем информисања младих о важности животне средине. Пројекат одговара на проблем летаргије младих по питању искоришћавања обновљивих извора енергије. Уједно, пројекат се бави проблемом свести младих о заштити животне средине. Основа оба проблема је иста, мањак информисаности о поменутих темама.

Свих ових дана се трудимо ми посланици да укажемо широј јавности на важност очувања животне средине и да свако треба да да свој допринос. Ако нас је пуно који тако мислимо, и мали појединачни допринос је велики за планету. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, поднетим амандманом на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине истиче се важност очувања одрживог еколошког развоја. О томе, свакако, треба да се води рачуна, нарочито када говоримо о изменама закона које се односе на прописивање правног основа, односно на израду подзаконског акта тј. правилника којим би се тачно дефинисало шта ће се у смислу испуњености услова за заштиту животне средине проверавати код корисника ИПАРД средстава, односно када се ствара прилика за коришћење средстава за нове инвестиције, шта ту треба и како радити, а да се чува животна средина.

Ово је јако важно, јер је заштита животне средине одговорност сваког појединца и обавеза сваког чиниоца у друштву, локалне самоуправе, привреде, државних институција и сви имају одговорност у борби за здраву животну средину. Нажалост, свест у нашој земљи и није на задовољавајућем нивоу, али Влада, актуелна, бави се овим проблемом најпре оснивањем посебног министарства које ће се бавити овом облашћу, применом и спровођењем правних тековина Европске уније у области заштите животне средине. Ради се на улагању и опремању административних капацитета и што је јако важно, о овој теми се говори и ради са аспекта развијања и технолошког опремања ресурса и у систему

образовања. Дакле, ова област која се прожима кроз све области друштвеног живота мора ићи у корак са овим изазовима и јасно је да ће бити тема надаље када се ради о Републици Србији, када се ради, када се гради, када имамо све више инвестиција и када постајемо економски све јачи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице, изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, један од највећих проблема са којим се суочава данашње глобално друштво је брига за екологију и животну средину, а национални паркови Републике Србије подразумевају један од највиших облика заштите животне средине. У Србији има пет националних паркова, а то су: Национални парк „Фрушка гора“, „Ђердап“, „Тара“, „Копаоник“ и „Шар-планина“. То су заштићена подручја од изузетног природног али и културноисторијског значаја. Све климатске промене, као и већина природних непогода, резултат су човековог негативног утицаја на животну средину. У последње време све чешће слушамо приче о одрживом развоју, а да, нажалост, већина нас и не зна шта то значи.

Да се још једном подсетимо. Одрживи развој је развој који задовољава потребе садашњице а да не доводи у питање способност будућих генерација да задовоље властите потребе.

Како ће следеће генерације да задовоље своје потребе када се већина нас понаша неодговорно? Поштоване колеге и колегинице народни посланици, поштовани грађани, одговор је врло једноставан – ако наставимо да и даље искоришћавамо природу, а да притом не бринемо довољно о њој, следеће генерације ће тешко опстати. Зато је неопходно да се ослонимо на коришћење обновљивих извора енергије, односно трајних извора енергије као што су сунчева енергија, енергија ветра, енергија река, таласа, топлотна енергија, хидросфере, биосфере, био-маса, био-гаса, односно био-горива.

Сви ми треба да кренемо од себе, да схватимо значај очувања екосистема и животне средине и да променимо своје лоше навике. Једино на тај начин можемо да заштитимо природу, нашу децу и нашу будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Изволите, колега Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре господине Триван, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, мој амандман се односи на еколошко наслеђе, па ћу у том смислу и говорити.

На основу позитивне законске регулативе Републике Србије, Закона о заштити животне средине, Закона о заштити ваздуха, Уредбе о граничним вредностима емисије загађивача материја у ваздуху, Уредбе о условима за мониторинг и захтевима квалитета ваздуха, као и потребе државе Србије у поступку придруживања Европској унији у прилагођавању законској регулативи у Поглављу 27 извршена је реализација пројекта под називом главни пројекат за мониторинг емисија загађујућих супстанци из енергетских постројења ЈКП Градска топлана Ниш, са проценом утицаја на амбијентални ваздух, а он, да вас подсетим, изгледа овако, коју је урадио менаџмент Градске топлане Ниш, стручне службе и професори одговарајућих факултета.

О другом пројекту, такође из Градске топлане Ниш, „Истраживање хидротермалне бушотине у кругу Градске топлане Ниш“, које је такође изгледало овако, немам времена да говорим. Базира се на имплементацији опреме и одговарајућег софтверског пакета који ће омогућити централизовано управљање емисијом гасова који се производе сагоревањем горива које Градска топлана Ниш користи као енергенте, а у циљу смањења емисије загађујућих супстанци и продукта сагоревања.

Од 1973. године у Нишу се примењује систем организованог даљинског грејања са 14 извора топлоте и три топлане у 11 котларница.

С обзиром на то да ми је време истекло, неком другом приликом ћу говорити о овим пројектима. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Колега Филиповићу, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, о значају ове теме, заштити животне средине, рекао бих да се у нашим медијима и у јавности не говори тако често, а то је тема која је од

значаја за наше грађане, за њихову будућност, рекао бих за будућност наше деце и оних генерација које ће далеко после нас живети на овим просторима, много значајнија од политиканства и увреда какве смо могли да чујемо на рачун и Владе Републике Србије и Александара Вучића и Српске напредне странке претходних дана у расправама у Народној скупштини Републике Србије.

Морамо далеко више радити на едукацији када је у питању животна средина, на образовању младих, на едукацији у смислу да нараштаје који ће преузимати једног дана одговорност за будућност ове земље едукујемо колико је значајна тема животне средине за њих и за њихову децу.

Потребно је, наравно, издвајати и већа средства за заштиту животне средине. Све је то лако рећи, треба створити тај новац и уверен сам да Влада Републике Србије, чији сте и ви члан, марљиво ради на томе и виде се резултати. Сваког дана више новца има у буџету и управо тај посвећен и марљив рад је допринео томе да ми данас можемо далеко озбиљније, темељније да се посветимо и овом питању, кажем, нажалост, тек можда данас на такав начин, али у будућности сасвим сигурно далеко више.

Уверен сам да ће сви пројекти о којима сте говорили остварити управо онакве резултате какве очекујемо и да ћемо сви заједно моћи да кажемо оно што сам оставио за крај, а то је да ако ми не сачувамо животну средину за нашу децу, неће нико други. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, говорили смо о важности Поглавља 27 – животна средина и климатске промене, о важности тог поглавља како за ЕУ, тако и за нашу земљу. Говорили смо и о изазовима који су пред нашом земљом, али смо исто тако истакли и нужност обезбеђивања финансијских средстава како би управо у овој области могло да се напредује брже и боље.

Управо због тога бих желела да истакнем пример добре праксе, наравно, везан за град Ниш. Ради се о томе да имам информацију од прошле недеље да је од стране Пројектног одбора усвојен пројекат. Ради се о постројењу за прераду отпадних вода. Тај пројекат је вредан 54 милиона евра. Ради се о пројекту који ће се финансирати из ИПА 2018. програма. Осамдесет пет процената тих средстава ће бити повучено из средстава ЕУ, а за 15% средстава ће гарантовати Република.

Ако ово није пример добре праксе, онда не знам шта је пример добре праксе, да морамо да радимо квалитетне пројекте и да на тај начин можемо да добијемо средства из фондова ЕУ.

Управо измене и допуне које су предложене у овом закону о изменама и допунама Закона о заштити животне средине ће нам омогућити да користимо више средстава и да лакше користимо средства из фондова ЕУ.

Дакле, у Нишу ће бити изграђено постројење два главна колектора. До њега биће реконструисани поједини градски колектори и неколико насеља ће добити канализациону мрежу. Ово је и више него добра вест за наш град.

Желела бих само да се вратим на период пре 2012. године када је, нажалост, ситуација била доста другачија и када је ситуација и по питању заштите животне средине била много лошија.

Драго ми је да од 2012. године па ево до данас представници СНС који су преузели власт у Нишу, практично, имају свест која је на високом нивоу и управо се односи на заштиту животне средине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Ја се извињавам, реч има министар господин Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Дозволите ми само, молим вас, у неколико реченица. То нисам хтео да говорим на почетку ових наших дана и дружења овде. Вама хвала за то што сте споменули град Ниш. Пре свега, снагом града Ниша постижете много тога што сте сада рекли и то је, разуме се, много важно за читав крај, а не само за Ниш.

Тренутак је да кажем да се ових годину дана сви заједно, дакле не причам о министарству, нема министарства без заједничке сарадње са локалним самоуправама, као што је случај који сте споменули, и то се огледа у следећем – дакле, у ових годину дана смо покренули 17 пројеката који се финансирају из ИПА фондова, а вредност је око 40,5 милиона евра, имамо билатералних донација у вредности од 5,3 милиона евра и средства нашег буџета у укупној вредности од преко милијарду динара смо обезбедили за ове намене, али то није све. Споменимо данас и системе за прераду отпадних вода у Рашкој са 11 милиона евра, Врбас–Кула са пет милиона евра, Лесковац за линију муља и главни колектор од укупно преко седам милиона евра, Брус–Блаце са преко 11 милиона евра, Краљево 17 милиона евра и Примарна сепарација раздвајања у четири региона за управљање комуналним отпадом са седам милиона евра. Дакле, толико о томе да нисмо много урадили у ових годину дана.

Још једном хвала вам на подршци за овај огроман посао који нам тек предстоји, а ово су цифре које су сада, а биће још више, јер буџет је све бољи, како сте и сами рекли, а оно што је борба сад нас који се бавимо животном средином јесте да само за почетак онај новац који су зелене таксе и накнаде дође код нас, а то су наше паре, без ових са стране. То је већ довољно да можемо да покренемо читав овај ланац о коме сви данас и јуче говоримо, да можемо да израђујемо пројектно-техничку документацију. Овде су резултати и свака прича пада у воду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, планина Златар, чији се обронци наслањају на Нову Варош, због своје медитеранске и планинске климе, великог броја сунчаних дана и лековитог ваздуха, проглашена је ваздушном бањом. Бујна вегетација и просечна надморска висина од 1.200 до 1.400 метара чине ваздух на Златару изузетно благотворним за лечење кардиоваскуларних обољења. Густе шуме, живописна села као и специјалитети домаће кухиње чине Златар једном од најлепших планина у Србији, погодном за све врсте туризма – здравствени, спортско-рекреативни, сеоски, ловни и риболовни.

Општина Нова Варош је у сарадњи са Владом Републике Србије последњих неколико година уложила велика средства да би повратила планину Златар на туристичку мапу Србије. Отворен је већи број хотела, изграђена су нова скијалишта са вештачким оснежавањем, направљен је адреналин-парк, изграђени спортски терени, као и мултифункционална балон-хала, у чију изградњу је уложено преко 30 милиона динара.

Ово није крај улагањима у планину Златар. На реду је изградња фудбалског терена и бициклистичких и пешачких стаза и вредност ове инвестиције биће такође преко 30 милиона динара, а средства су обезбеђена у буџетима Републике Србије и Општине Нова Варош.

Очување природних добара, као и унапређење њихове заштите, уз искоришћавање туристичких потенцијала, неминовно ће довести до свеукупног развоја наше државе, као и повећања животног стандарда свих њених грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, поштовани министри са сарадницима, овај закон о заштити животне средине и предложени амандман, ако га прихватите, придонеће убрзаној модернизацији Републике Србије коју спроводи Влада Републике Србије, највећи број посланика и највећи број грађана Републике Србије. Мотор те убрзане модернизације Србије је председник Републике Александар Вучић.

Поштовани народни посланици, ми смо јуче овде били оптужени од „савеза за пропаст Србије“ да смо блатили бившег министра Оливера Дулића, званог Узгајивач Лавића на Палићу у Покушају. Позивам колеге, уважене народне посланике из „савеза за другу пропаст Србије“, јер прва пропаст је била док су били у ДОС-у, да кажу да ли је истина да је бивши министар грађевине Оливер Дулић, иначе ортопед, „платио плакате и билборде са поруком 'Очистимо Србију' пола милиона евра“ (извештај Државног ревизора за 2011. годину, а објавила Политика 22. 09. господње 2012. године). Да ли је тачно, поштовани посланици из ДОС-а, да је бивши министар грађевине Оливер Дулић, иначе ортопед, „платио оглашавање у једним дневним новинама 500.000 евра“ (извештај Државног ревизора за 2011. годину, а објавила Политика 22. 09. 2012. године)?

Поштовани грађани, они који су нас јуче лажно оптуживали из „савеза за другу пропаст Србије“, нема их данас овде, како видите, у овој сали, њих редовно нема у овом високом дому... Поштовани грађани Србије, како се називају они који не обављају свој посао? Пошто се у различитим деловима Србије различито називају, да бисте сви, поштовани грађани, ви из читаве Србије, разумели, називају се лезиједовићи, цабалебароши, луфтигузи и ленчуге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Давидовац.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо посланици, поштовани грађани Републике Србије, када се ради о заштити животне средине, истакла бих један од примера добре праксе у општини Лазаревац, из које ја долазим, а ради се о пројекту изградње регионалне депоније комуналног отпада „Каленић“. Овај пројекат има обележје међурегионалног пројекта и обухвата 11 градова и општина. Поред Лазареваца, ту су укључени и Лајковац, Уб, Обреновац, Мионица, Љиг, Ваљево, Барајево, Владимирци, Коцељева и Осечина.

Регионална депонија „Каленић“ градиће се на око 60 хектара напуштених површинских копова рударског басена Колубара „Тамнава – Западно поље“ и покриће подручје од око 4.000 квадратних километара, са укупно 370.000 становника, где би се дневно одлагало 330 тона комуналног отпада. Овај пројекат је у националном интересу и на најбољи могући начин, а у складу са европским стандардима, биће успостављен целовити систем управљања отпадом.

Поред изградње санитарне депоније са три касете, биће стављене у функцију и три линије за секундарну сепарацију суве фракције отпада у Ваљеву, Лазаревцу и Обреновцу. Такође, регионални систем „Каленић“ чиниће и четири трансферне станице у Лазаревцу, Обреновцу, Ваљеву и Коцељеви.

Овај пројекат је значајан са аспекта екологије, здравља, али и укупних социјално-економских компоненти, јер решава један од највећих проблема са којима се суочава цело ово подручје.

У дану за гласање Посланичка група Српске напредне странке ће подржати предложени закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јокићу, изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани министри, односно министре, поштовани посланици, ја бих имао једну жељу, министре – да ви, кад буде пала прва киша, својим аутом и са својим сарадницима дођете до ваљевске Лознице па да онда, од ваљевске Лознице кренете ка Београду преко Уба и да констатујете колико има каменолома, како изгледа пут Ваљево–Београд у том тренутку, како изгледају путеви који воде ка том путу, како изгледа флора. Као да је пао снег, камена прашина. Ви то добро знате, она је опаснија од атомске бомбе.

Ја се чудим да нико није данас говорио о проблему каменолома. Чуо сам неколико пута неки су помињали Ваљево, Ваљево, Ваљево, али и ја сам из Ваљева. Проблем Ваљева су каменоломи који уништавају укруг пречника можда два километара све оне који ту живе. Камена прашина је смрт. С друге стране, уништава се инфраструктура. Ви то сагледајте и погледајте како се то урушава, како се животи људи угрожавају. Значи, то треба снимити и треба видети коју надокнаду плаћају они као рудну ренту, а ја вам тврдим да то није ни десети, ни стоти део оних обавеза када се сагледа та рудна рента, рецимо, у Европи или у свету.

Значи, тај проблем, када су у питању грађани Ваљева, мора се под хитно решити јер је велика територија града Ваљева, општине Лајковац, општине Уб угрожена тим каменоломима.

Ти каменоломи стварају огроман профит онима који то имају. Они обавезу, пуне буџет и плаћају онолико, пазите, тако пише, колико они процене. Значи, они процене да су урадили толико и толико...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Да би то проценили, људи морају бити стручни и зато вам кажем и на крају...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министре, свакако да Предлог закона о измени и допуни Закона о заштити животне средине позитивно утиче на флору и фауну и доприноси очувању и развоју, свеукупном, Републике Србије. Ултимативна заштита животне средине и законски је регулатива која се мења из дана у дан, а с обзиром на огромне еколошке изазове кључни је задатак вашег министарства и Скупштине Републике Србије.

Одрживи развој једног друштва немогуће је замислити без одрживе екологије. Ја бих се ту надовезао на УН, на Агенду 2030. То је Агенда која је присутна данас у свим скупштинама у свету. Када говоримо о томе, онда говоримо о обезбеђењу санитарних услова и пијаћој води, циљ шест. Говоримо о одрживим и релевантним изворима модерне енергије, о хитној потреби да се реше климатски проблеми, став 13. Могу да говорим о ставу 15, ставу 16, али суштина је да у одрживом развоју наше планете Земље.

УН кажу да је пет тачака из области екологије. Реформско деловање у области нормативних аката, јасни, сигурни, одрживи извори финансирања, ја бих додао доступни свима, јасна, потпуна и једноставна контрола спровођења нормативних аката свакако једно друштво у области екологије чини прихватљивим и различитим у односу на друге. Када данас говоримо о екологији, говоримо и о пољопривреди, говоримо и о финансијама и то су саставни делови једне исте приче. Директно су повезани. Индиректно говоримо о здрављу, о образовању и једно друштво у ствари не може да напредује, да расте, да се развија ако тих пет темеља једног друштва не функционише.

Зато ми као Влада Републике Србије, односно ви као Министарство, Скупштина Републике Србије, чинимо све да тих пет темеља изгледа боље за генерације које долазе. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.
Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге, прошли пут смо разговарали о томе да ли је износ у буџету опредељен за ово министарство много или мало. Треба кренути од тога на који начин ће се искористити та средства. Ако неко каже да је мало, када се то мало употреби паметно и у правцу развоја, добићемо много.

Још једном кажем, чега је то много затекао Александар Вучић када је наследио Србију пред банкротом? Свега је било мало. Правилним улагањем направили смо много тога.

Шта је вредело „жутој екипи“, која је могла да има неку бројку и ставку у буџету за заштиту животне средине, када је, рецимо, министарство са министром Дулићем, које се бавило овим ресором, рецимо, за потребе архивирања и складиштења имејл порука ангажовало приватну фирму и платило 3.646.000 динара? Замислите потребу да приватна фирма чува електронску пошту органа државне управе! Народ их бира, плати их да раде свој посао, а онда они ангажују приватну фирму, коју такође народ плати, да ради њихов посао. Из тога се може извести само један закључак – за народ и за Србију нису имали времена, имали су нека преча посла. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Чарапић.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем.

Амандман сам поднела на члан 3. Предлога закона у циљу да укажем на значај еколошког образовања за очување природе и утицај који има на свеукупни развој Републике Србије.

Дакле, у последњих 20 година суочавамо се са последицама глобалне еколошке кризе, суочавамо се са последицама трошења природних ресурса, са загађењем земље, ваздуха. Суочавамо се, такође, са глобалним климатским променама, па отуда и велики значај има и еколошко образовање за очување и заштиту животне средине.

Када је у питању еколошко образовање, оно је одувек било присутно у образовном систему, али у последњих пар година је много више изражено.

Такође, ову прилику желим да искористим да поменем акције Владе Републике Србије у погледу чишћења речних корита, паркова итд. Циљ таквих акција је велики одазив јавних личности, зато што политичари,

глумци, певачи имају велики утицај и узор су младима и одраслима и то све утиче на буђење свести људи о значају очувања животне средине.

Једна од таквих акција је спроведена 5. јуна поводом Светског дана заштите животне средине, где је организовано чишћење приобаља реке Саве. Акцију је предводила председница Владе Републике Србије Ана Брнабић, а на акцију су се одазвали и многи министри, ви, господине, затим министар финансија господин Синиша Мали, министар здравља господин Златибор Лончар, многи државни секретари, помоћници итд. Циљ овакве акције је заправо да се пренесе порука младима, али и одраслима да чистити своје окружење није срамота. Заправо, срамота је загађивати своје окружење и срамота је бацати смеће на местима где то није дозвољено.

Све оно што смо постигли у претходних шест година заједно са акцијама заштите животне средине још једном потврђује да је Србија данас на правом путу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада одређујем редовну паузу у трајању од једног сата.

Са радом настављамо у 15.00 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Цокићу, изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, господине министре, поштовани представници Министарства, колеге посланици, скоро да нема области, кад је у питању заштита животне средине, а да је нисмо поменули на овом заседању. Мислим да су све дискусије биле добронамерне и вама на корист.

Оно што ми се чини да нисмо на довољан начин помињали, не кажем третирали већ спомињали, то је аеро-загађење, оно што је ваша омиљена тема. Значи, како смањити број аутомобила, пре свега дизел-аутомобила, који су велики загађивачи. Да не заборавимо, загађивачи који су појединачни јесу и ова нова оруђа која се сад користе, а то су тримери, моторне тестере. То непосредно трује онога ко са њим ради јер се користе тзв. мешавине као сагоревање.

Морамо да се боримо против тога на начин како ми то можемо јер рећи ћу, вероватно ви то знате, а рећи ћу онима који за то још нису сазнали, знате да су на Западу врло расположени и агресивно покушавају то да

реше, да електро-аутомобили уђу у центар града. Како не могу то да постигну, Немци праве велике паркинге на периферији града како би што већи број становника возовима увели у сам град и тиме смањили загађење и растеретили средину.

Много послова је пред вама. Одредите приоритете. Имате нашу подршку и, свакако, биће неко пролазно време да питамо и да видимо шта смо то урадили и ми као чланови Одбора и ви као министар и сви који су у тој области задужени... (Искључен микрофон)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала вам лепо.

Поштовани председавајући, поштовани посланици, свестан сам да ћу ја бити жртва минулог стања и то не говорим са горчином, напротив. Дакле, просто је стање животне средине запуштено. Причам о десетинама година и, ето, толико о томе, али уживам да учиним максималне напоре заједно са овим дивним тимом људи који предводим да нешто померим, и то је могуће, и свако пре мене је понешто заиста и померио. Само бих ја волео да ми будемо ти који ћемо највише померити.

Кад је ваздух у питању, нема дилеме да је то једно од најнелогичнијих питања наше животне средине и нашег здравља. Нећу да понављам оне страховите податке о броју људи који страдају годишње због лошег квалитета ваздуха.

Оно што је важно рећи, то је да ћу ја заиста инсистирати на свему ономе што нам и електроенергетика и енергетика сама по себи доноси, а да то спречимо, а богами, и саобраћај. Са том чувеном цифром од 130-ак хиљада возила које увеземо годишње, можете мислити каквог квалитета су та возила и са „евро 3“ итд. Дакле, то је заправо нешто што не можемо да дозволимо. Ја се никако не слажем са тим, шта год неко мислио о томе.

Следеће недеље ћемо формирати, ја то зовем комитет за заштиту, односно бригу о квалитету ваздуха, где ћемо окупити много различитих стручњака који се баве овом темом не бисмо ли сами себи помогли, да видимо који су то правци, кога ћемо све укључити, јер ми сами без енергетике, саобраћаја, финансија не можемо да изведемо све потпуно сами до краја, али имамо идентификацију стања и богами смо веома одлучни да мењамо то стање и веома смо одлучни да индукујемо локалне самоуправе да почну да издвајају средства за гашење индивидуалних котларница, да електропривреду натерамо да води рачуна о томе шта нам излучује у атмосферу, да се мењају енергенти, јер је то могуће. Свет то већ познаје и, наравно, када је саобраћај у питању и грађани, да покушамо да нађемо новац за неку врсту стимулације, или субвенције, да све више почнемо да се бавимо, односно купујемо хибридне електричне аутомобиле. У Европи их већ има милион.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На 3. члан амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Митровићу, изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине. Чланом 3. Предлога закона предлаже се допуна закона на начин да се дода члан 101а којим се прописује правни основ за израду подзаконског акта, правилника којим би се тачно дефинисало шта ће се проверавати код корисника ИПАРД подстицаја, а то значи да су корисници који остварују право на ИПАРД подстицаје из области пољопривреде и руралног развоја у обавези да испуне одговарајуће услове заштите животне средине.

Кроз дискусију хоћу да споменем долину Пчиње, предео изузетних одлика који се налази на југу Србије, на граници са Македонијом, на територији општине Бујановац. Заштићен простор је омеђен падинама Старачке куле и падинама планине Козјак, док средишњим делом протиче река Пчиња, а поред које се налази Манастир Прохор Пчињски, који датира из периода 11. века. Површина коју покрива заштићено подручје долине Пчиње захвата 2.606 хектара. Иако по количини воде река Пчиња представља једну од најсиромашнијих притока Вардара, убраја се у најчистије реке у Србији. У реци Пчињи налази се изузетно ретка врста пастрмке. С тим у вези, заштита овог водотока требало би да буде усмерена на очување квалитета воде, истраживање њеног живог света, као и изналажење најбољих решења за ублажавање негативних утицаја који својим деловањем врше деградацију овог простора.

Позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже Предлог измена и допуна закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, поштоване колеге народни посланици, на члан 3. Предлога закона поднела сам амандман којим се додаје нови члан и нови став 3, а којим се подстиче свеукупни развој Републике Србије са освртом на побољшање еколошког наслеђа.

Образлажући свој претходни амандман говорила сам о томе да град Ужице, из кога долазимо, има озбиљних проблема са загађењем ваздуха, посебно у зимским условима, а један од разлога је и постојање око 16.000 индивидуалних котларница на подручју града Ужица.

Са циљем побољшања квалитета ваздуха и заштите животне средине, посебно у зимским условима, град Ужице последњих 20 година спроводи континуирани мониторинг квалитета ваздуха у оквиру државне и локалне мреже мерних станица на седам локација у граду. Анализом података мониторинга ваздуха од стране Агенције за заштиту животне средине утврђено је да је квалитет ваздуха треће категорије, нажалост, окарактерисан као прекомерно загађен ваздух.

Решавајући проблем нарушеног квалитета ваздуха град годинама спроводи различите мере и активности. У периоду од 2010. године досада извршена је конверзија 66% од укупног капацитета котларница градске топлане које су досада користиле угаљ или мазут, а сада користе гас као примарни енергент. С обзиром на то да преостале котларнице немају техничке могућности за конверзију, планира се изградња нове котларнице капацитета 36 мегавата која ће као енергент користити гас, а који ће заменити капацитет неконвертованог дела система и омогућити прикључење додатног броја корисника на гасовод. Тренутно је у току израда пројектне документације за ову котларницу.

Поред низа других активности, у складу са обавезама прописаним Законом о заштити ваздуха, Град је урадио и краткорочни акциони план и план заштите квалитета ваздуха. Планови садрже мере које се краткорочно и дугорочно предузимају ради достизања утврђених граничних вредности када се ради о нивоу загађености ваздуха.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЈАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, Поглавље 27 – животна средина и клима једно је од најкомпликованијих и најкомплекснијих поглавља у процесу преговора и обухвата трећину правних тековина Европске уније, што намеће потребу за јасном националном политиком посебно у области планирања финансија и динамике за имплементацију.

По својој природи животна средина превазилази политичке и правне оквире и границе које је створио човек, стога је прекогранична

сарадња у оквиру Европске уније, као и сарадња између ЕУ и остатка света од суштинске важности ако желимо да се бавимо изазовима који утичу на све нас. Све земље нашег региона морају деловати у хармонији са природом јер је то једини начин да спасимо животну средину од деградације и на тај начин осигурамо одрживо економско пословање. Само заједничким снагама можемо да заштитимо животну средину која директно утиче на наше здравље и на квалитет живота будућих генерација. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, амандманом на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине покушао сам да укажем на важност заштите животне средине, као и на очување и унапређење одрживог еколошког развоја.

Одрживи развој је развој који задовољава потребе садашњице не доводећи у питање способност будућих генерација да задовоље властите потребе. Одрживи развој подразумева равнотежу између потрошње ресурса и способности обнављања природних система.

Да је ово озбиљан проблем и да се на његовом решавању већ озбиљно ради, показују нам и активности које је предузело предузеће „Комуналне услуге“ из Алексинца. Депонију за одлагање смећа која се ослањала на ауто-пут Београд–Ниш на Коридору 10 успешно су затворили и тренутно се ради на формирању зеленог појаса. Ругло које је било поред самог ауто-пута претварају у зелену оазу и то сопственим средствима. Уложили су 20.000.000 динара у затварање постојеће депоније и отварање нове савремене касете уз поштовање свих стандарда из области екологије и заштите животне средине. Уложили су и 30.000.000 динара у неопходну опрему, сепаратор, утоваривач, камионе. Укупно је уложено 50.000.000 динара из сопствених средстава и све то је уложило предузеће које је 2012. године преузето као губиташ.

Ово је још један пример да све може да се уради ако су прави људи на руководећим местима. Само тако можемо сачувати природне лепоте наше земље и предати их будућим генерацијама на даље коришћење.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважена председнице Народне скупштине, цењени министре, даме и господо посланици, у члану 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, којим се додаје назив члана и члан 101а, предлажем да се дода нови став 3, који гласи – одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на одржавања услова у националним парковима.

Даме и господо, као што сам истакао у претходним обраћањима, веома је битно, у циљу развоја Републике Србије, посебну пажњу посветити еколошкој свести и заштити животне средине. Наша жеља је да будемо модерна, развијена и уређена чланица Европске уније и мерама овог закона сигурно идемо корак напред ка том чланству.

Споменуо сам важност очувања националних паркова. Србија, која је укључена у Европску федерацију националних паркова, поред „Ђердапа“, „Таре“, „Фрушке горе“, „Копаоника“ и „Шар-планине“ као пет националних паркова, има и бројне природне лепоте које је потребно очувати. Регулисањем контроле отпада, одношењем смећа и другим еколошким вредностима стичемо шансу и да значајно повећамо приходну страну са већим приливом новца од туризма. Изменама и допунама Закона омогућиће се коришћење средстава Зеленог фонда. Тиме ће се поставити услови за ефикасније планирање и сигурност за реализацију пројеката који ће бити финансирани. Успостављањем регулативе, једноставнијом процедуром, али и критеријумима на основу аката које доноси Влада Републике Србије, сигуран сам да ће заштита животне средине и ниво еколошког развоја бити из године у годину на све већем нивоу. Убеђен сам да долазе године када ћемо о овој и сличним темама говорити много више него данас а то ће, поред осталог, бити показатељ да се друштво развија и да иде у правом смеру ка породици европских држава. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, предложени амандман односи се на очување заштићених природних добара, па у том контексту желим да кажем нешто о корелацији заштите природних добара и развоја туризма.

Заштићено природно добро је очувани део природе посебних природних вредности и одлика, због којих има трајни еколошки, научни, културни, образовни, здравствено-рекреативни, туристички и други значај.

Република Србија се одликује знатним богатством флоре и фауне, посебно ендемичним ретким биљкама и животињама, као и специфичним екосистемима, захваљујући пре свега географском положају на Балканском полуострву, рељефу, климатским одликама и сложеној историји живог света.

Са друге стране, развој туризма и читавог низа економских активности има низ позитивних ефеката на економију и просперитет туристичког места земље и региона. Међутим, он истовремено мења физиономију средине у којој се развија, производећи не само позитивне већ и одређене негативне промене.

Туризам, попут других привредних грана, утиче на квалитет животне средине као потрошач природних и других ресурса, земљишта, воде, горива, електричне енергије и хране, али и као произвођач значајне количине отпада и емисије. Негативни утицаји туризма на животну средину изражени су кроз притисак на природне ресурсе, живи свет и станишта, као и стварање отпада и загађења. Туризам има велики интерес да одржи квалитет животне средине на високом нивоу, тако да је чиста и здрава животна средина изузетно важна претпоставка његовог успешног развоја. Позитивни ефекти туризма у односу на животну средину огледају се у чињеници да је реч о делатности која тежи ка адекватном коришћењу природних ресурса, унапређењу предела и одржавању еколошких, економских и социокултурних вредности локалне заједнице.

Из наведених разлога приоритетни циљ је свих надлежних органа да успоставе равнотежу између развоја туризма и заштите животне средине и да се омогући контакт човека и природног амбијента.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, не треба посебно напомињати колико развијена свест о заштити животне средине позитивно утиче на квалитетан развој у свим сферама друштвеног живота.

Потичем из општине која о томе треба посебно да води рачуна, општина Рашка која својом територијом обухвата највећи део

Националног парка „Копаоник“, добар део Парка природе „Голија“ и Јошаничку бању. Ако при томе додамо да су најзначајнији културноисторијски споменици у српској историји или на територији општине Рашка или у њеној непосредној близини, не треба посебно наглашавати колико треба да радимо на томе да оно што нам је природа даривала, очувамо и пренесемо будућим генерацијама.

Желим да похвалим напоре локалног руководства да истраје на тим принципима. Реално, то је доста тешко због наслеђених проблема, поготово у Националном парку „Копаоник“, али политика гурања проблема под тепих је прошлост, а хватање укоштац и решавање проблема наша садашњост. Заједничким средствима Европске уније, Министарства за заштиту животне средине и општине Рашка почела је реализација пројекта изградње колектора отпадних вода и постројења за прераду отпадних вода. Вредност инвестиције је око 11 милиона евра и ви сте, господине министре, поставили камен-темељац за изградњу тог постројења.

Наравно да нас очекује можда и највећи проблем, не бежимо од њега. Направили смо контакт са пар израелских фирми које користе најсавременије методе за складиштење и прераду отпадних вода да бисмо решили проблем отпадних вода у Националном парку „Копаоник“ у коме се налази најсавременији зимски туристички центар у Србији. Ту очекујемо вашу подршку, вас и Владе Републике Србије. Не сумњам да ће подршка изостати, јер ако се реално узме у обзир, зимски туристички центар који се налази у оквиру Националног парка је мото развоја туризма у Републици Србији.

Морамо наћи меру која задовољава развој инфраструктуре једног модерног зимског туристичког центра, а да тиме не угрозимо зоне заштите Националног парка „Копаоник“ и ви сами знате да то није нимало лако, али преузели смо одговорност да тај проблем решимо и општина Рашка ће, заједно са вашим министарством и целом Владом Републике Србије, тај проблем решити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Триван.

Изволите, министре.

ГОРАН ТРИВАН: Поштована председнице, даме и господо, ми смо били у Рашкој. Рекли сте и сами да инвестирамо 11 милиона у овом тренутку у оно што сте сами рекли, али ја сам у ствари желео само да кажем да, када имате тако агилно руководство у општини, које је спремно да отвори највеће проблеме, које сте сами навели, дакле питање отпадних вода, питање пијаће воде, питање канализације, питање отпадних вода на Копаонику и Националном парку „Копаоник“, као једна од нелогичнијих тачака које су само дотакнуте јесте оно што овде мора да се похвали.

Дакле, није тешко наћи се при руци руководству које је агилно, које хоће да отвори проблеме и које очигледно зна како ће то да ради.

Приметио сам тамо да, заправо, осим агилности постоји хармонија међу вама који тамо живите и радите, нарочито руководства. Поздрављам то, подржавам и кажем да ћете имати нашу безрезервну помоћ. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела посланица Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела посланица Александра Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Поштована председавајућа, поштовани господине министре, поштоване колеге посланици, на почетку свог излагања желим само да честитам отварање Пољопривредног факултета у Крушевцу, односно добијање дозволе за рад. Коначно је визија господина Братислава Гашића, који је у то време био председник Општине Крушевац и имао визију да се отвори једна оваква високошколска установа, остварена и желим успех у раду и школовању будућих интелектуалаца који ће се, између осталог, бавити и заштитом животне средине.

Амандман који сам поднела тиче се управо средстава везаних за ИПАРД фондове, односно тих неких одредби које се тичу управо заштите животне средине. Средства из ИПАРД фондова досада су могла да користе искључиво регистрована пољопривредна предузећа. Сада већ средства из ИПАРД фондова могу да користе и предузетници, као и земљорадничке задруге, што је јако интересно.

Што се тиче тих неких актуелних измена, а тичу се управо тих средстава из ИПАРД фондова, актуелним изменама прецизирају се услови коришћења средстава, а предлаже се прецизирање одредби које се тичу заштите животне средине, односно тражи се да се испуне одређени услови код људи који конкуришу за средства ИПАРД фондова, што је јако битно, истакла бих јако битно због тих неких параметара који могу негативно утицати уколико се људи баве тим неким прерађевинама, уколико су то неке кланице планиране, млекаре итд., да сви ти нуспродукти који могу настати, буду збринути на адекватан начин.

Што се тиче тих неких аката који се морају набавити, тражи се од људи који конкуришу за средства из ИПАРД фондова да набаве потврду од надлежног органа министарства да се задовољавају услови који се тичу заштите животне средине и кажем, управо наглашавам, да је јако битно и да сматрам да без тога не би тај закон био адекватан, баш из тих разлога...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министри са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, мој амандман се односи на експанзију еколошког образовања. Свакако да смо сведоци да се еколошко образовање не спроводи само кроз васпитне установе, односно школе, предшколске установе, факултете, већ и да се може на други начин вршити експанзија еколошког образовања.

Добар пример из праксе јесте локална самоуправа одакле долазим, Сокобања, где је СНС, откако је дошла на власт 2016. године, значи за две године, успела да пројекат „Врмца фест“ финансира из буџета локалне самоуправе. Овај фестивал је, иначе, интернационални. Бави се туристичким и еколошким филмом. Ове године се пријавило преко 40 еколошких и туристичких филмова на овој манифестацији, а од њих 40 тринаест је ушло у категорију за такмичење.

Посебно ме радује чињеница да је ове године први пут додељено признање „Петар Лаловић“ за нарочит допринос подизању еколошке свести на филму, које је уручила ћерка покојног редитеља Петра Лаловића, Ивона, глумцу и новинару Дејану Ђуровићу.

Ово је једна од манифестација која свакако помаже развијању и буђењу еколошке свести и на томе не треба да се стане, треба даље да се ради, али посетиоци овог фестивала имали су прилике да виде и природне лепоте не само Сокобање, већ и наше једине природне пирамиде, односно планине Ртањ, с обзиром на то да се ово село Врмца налази управо испод планине Ртањ. Свакако да је Србија препуна природних лепота и, хвала богу, у сваком крају треба само да чувамо те природне лепоте и да уживамо у њима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, на члан 3. поднео сам амандман 3, којим се додаје став 3, који се односи на одрживост еколошког развоја.

Припремајући се за образлагање амандмана 3, базирао сам се на поједина питања која нису довољно дефинисана у претходном закону и као таква су се издвојила и исказала се потреба за допуну одређених чланова, односно за додатним дефинисањем појединих чланова.

У члану 3. предложена је допуна Закона на начин да се дода члан 101а, којим се прописује правни основ за израду подзаконског акта, правилника којим би се тачно дефинисало шта ће се проверавати код корисника ИПАРД подстицаја. Предложеним прецизирањем одредби омогућава се издавање аката од стране министарства надлежног за послове заштите животне средине којима се утврђује испуњеност услова из области заштите животне средине па самим тим и учешће на конкурс у пољопривредним газдинствима за доделу средстава из ИПАРД фондова.

Познато је да је пољопривреда планетарно највећи загађивач животне средине, пре свега због употребе хемијских средстава која се користе за заштиту биља. Ово је озбиљан проблем и као таквог га треба и схватити. Зашто то кажем? Управо због тога да би се обезбедила производња довољне количине хране, не само за нас тренутно, већ и за будуће генерације. Неопходно је променити пољопривредну праксу, односно модификовати је тако да иста постане одржива у дугом временском периоду.

Неопходно је, пре свега, ускладити Закон о заштити животне средине са законима и прописима којима се уређује промена утицаја на животну средину у ЕУ, а потребно је и да корисници природних ресурса буду едуковани и детаљно информисани о значају истих и какве су последице њиховог безобзирног искоришћавања.

Поштовање стандарда и адекватних прописа у пољопривредној производњи омогућава освајање нових тржишта уз пораст поверења потрошача. Затим, постиже се и већа транспарентност производа и прерађевина, равноправније укључивање на светско тржиште, као и повећање... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео посланик Игор Бечић.

Није ту.

На члан 3. амандман је поднео посланик Радослав Јовић.

Није ту.

На члан 3. амандман је поднела посланица Станислава Јаношевић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела посланица др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, ето, ја као и колегиница која је малопре говорила могу да честитам Крушевљанима, мојим Крушевљанима на Пољопривредном факултету који почиње да ради. У то су сумњали они из „савеза за пропаст Србије“,

са супротне стране, и оптуживали нас, али као што је Братислав Гашић обећао пре неколико година, све што је обећано, то је и испуњено и, ево, Крушевац може да се похвали много чиме.

Ви сте већ били у Крушевцу и знате колико је Крушевац леп град и колико се Крушевљани боре да животна средина буде онаква каква треба да буде у целој Србији.

Иначе, поред фабрике за пречишћавање вода, инвестиције вредне 14 милиона евра, која се увелико гради, Град Крушевац је одговорном политиком привукао и друге, да кажем стране компаније и друге инвестиције, па је тако потписан споразум о пословно-техничкој сарадњи са Немачком организацијом за међународну сарадњу, чиме је град Крушевац добио преко 280 контејнера за рециклажни отпад, што значи да се заиста боримо да животна средина буде још здравија јер мислимо на нашу децу и нисмо од оних који се само служе нападима и несрећама грађана да би привукли неку пажњу. Ми радимо у корист грађана. Грађани то препознају и цене ту нашу политику, па отуда и велика подршка коју имамо.

Оно што могу да кажем јесте да су закони изузетни и да ћемо их подржати у дану за гласање и да ћемо наставити да се залажемо и радимо искључиво за наше грађане, у њихову корист и за добробит свих нас. Вама се захваљујем и желим свако добро. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић. Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, свима нама треба да буде задатак да радимо на заштити и очувању животне средине и ту нема никакве дилеме. Посебно је важно да у овој области едукујемо наше најмлађе, нашу децу, а надам се да није касно ни за нас старије.

Ипак, неки догађаји из прошлости нас опомињу, нарочито 2014. година, када се показала потпуна неодговорност власти у Шапцу. Наиме, годинама уназад градска власт и градска управа Шапца одлагала је неплански отпад на самој обали Саве, 200-300 метара удаљеној од строгог центра града Шапца. У питању је преко хиљаду тона отпада, а уз то, више од једне деценије није био очишћен ниједан канал на територији града Шапца.

Такође те 2014. године, сви се сећамо, претио је велики ударни талас на Шабац, поплавни талас. Захваљујући тада премијеру Александру Вучићу, Војсци Републике Србије и великом броју грађана пре свега Шапца, али и добровољаца из целе Србије, град Шабац је одбрањен. Да су се тада питали људи из шабачке власти, а пре свега двоструки министар

Душан Петровић, Шабац, и не само Шабац, пливао би у води и у стотинама тона отпада и не желим даље да говорим шта би то значило. Захваљујући, поново кажем, Влади Републике Србије, Војсци Србије и грађанима, добровољцима који су дошли да бране Шабац, остала је само опомена, али не треба да се заборави. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Мајкић, изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, данас и претходних дана смо причало о томе колико држава, тј. државни органи, колико покрајински органи, колико локалне самоуправе, градови и општине могу да утичу на унапређење животне средине. Причали смо о томе колико је средстава издвајано за различите области у екологији и о плановима за будућност, за коју се сви надамо да ће бити боља што се тиче екологије него што је тренутно стање у Србији. Причали смо, такође, и о другим стварима, али оно на шта треба посебан акценат ставити је, сигурно, не само оно што државни органи раде да се унапреди екологија, него шта ми као појединци, значи не као посланици, не као министри, него ми сви као грађани шта радимо да очувамо оно што имамо око себе и да ли смо довољно одговорни према животној средини.

Године 2016. Кикинда је на Сајму екологије проглашена за најчистији град у Србији, али ми и даље, без обзира на то што смо проглашени најчистијим градом, имамо проблем са нелегалним депонијама, са нелегалном сечом стабала. Имамо у 2017. години ситуацију да нико... Немамо ни једну једину пријаву за нелегалну сечу стабала и питање је кога ми штитимо тиме. Што би се рекло у нашем народу, нико неће да буде циција, али знамо који је велики напор потребан да би се засадио засад и колико је потребно то одржати, а кажем, ето, у 2017. години немамо ниједну пријаву.

Довољно је прошетати недалеко од Скупштине да видите да и дан-данас, у 21. веку, људи и даље бацају смеће на улици. Неретко срећемо оне на путевима који избацују смеће кроз прозор. То је већ, може се рећи, укорееен проблем. Шта радити са нешто старијима, да ли повећати санкције, то је већ питање дилеме, али свакако да младе нараштаје треба...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, колегиница Мајкић је јуче у расправи говорила о пошумљавању и апсолутно подржавам њену дискусију која представља решење за опустошене шуме.

Ја ћу се базирати на источну Србију и на узрок вечних последица по наша природна добра. У источној Србији 40% територије је под шумама, а суочени смо са застрашујућим призором који остаје иза шумокрадица. Бесправна сеча шума је проблем који сваке године постаје све већи. Кривично дело – шумска крађа, убедљиво је најчешће дело у односу на сва остала дела против животне средине. Штетност која се проузрокује а коју је немогуће зауставити, као што су хидролошки поремећаји, ерозија, мањак кисеоника, само су неки од разлога који указују да се овим морамо бавити.

Решавање овог проблема нимало није лако. То су велике површине и немогуће је у сваком тренутку имати преглед стања на терену. То захтева пуно људи, пуно возила, пуно механизације и опреме. Али оно што је позитивно јесте да грађани у последњих неколико година много чешће пријављују шумокрадице. Број поднетих кривичних пријава се удвостручио. Међутим, то и даље проблем не решава. Казне за ово дело су увећане 2016. године, међутим, и даље нису сразмерне последицама које то дело изазива.

Искрено се надам да ћемо ускоро наметнути и обавезу да се са чврстих горива што пре пређе на алтернативне енергенте, поготово када су у питању градске топлане. Можда на тај начин успемо да смањимо и сечу шума, односно нелегалну сечу шума. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Мићин.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани председавајући, господине министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине. Овим изменама смо унели обавезу корисника ИПАРД фондова да испуне одређене услове заштите животне средине пре него што могу да добију новац из ових фондова.

ИПАРД програм представља најзначајнији програм претприступне подршке пољопривредницима и одобрен је од стране свих чланица ЕУ. Главни циљ и сврха овог програма је да помогне пољопривреднике, као и све становнике руралних подручја Републике Србије да постепено подижу

своје капацитете и потенцијале како би се благовремено и на прави начин припремили за испуњавање европских стандарда и закона из области пољопривреде, прехранбене индустрије и заштите животне средине.

Оно што је важно јесте да је овим програмом пољопривредницима до 2020. године на располагању чак 229 милиона евра бесповратних средстава, што је заиста озбиљан новац, а сада ће пољопривредници да би добили, морати да испуне одређене еколошке услове што је неопходно на нашем путу ка чланству у ЕУ, јер морамо отворити Поглавље 27, а да бисмо затворили ово поглавље, морамо испунити одређене еколошке услове. Управо то је циљ ове законске одредбе.

Морам споменути шта смо урадили на пољу заштите животне средине у Новом Саду откада је на његовом челу градоначелник Милош Вучевић. Ја ћу споменути само део тога. Урађено је заиста много. Рецимо, у приградским насељима, у приградском насељу Руменка урадили смо шест километара фекалне канализације и пречистач отпадних вода вредан чак 136 милиона динара. У Степановићеву смо такође завршили целу фекалну канализацију и урадили такође још један пречистач отпадних вода који је вредан 96 милиона динара. У Ковиљу смо урадили чак 40 километара канализационе мреже и завршили пречистач вредан 190 милиона динара. У Бегечу смо такође завршили комплетну канализациону мрежу и урадили такође један пречистач вредан чак 221 милион динара.

Оно што је најважније, Милош Вучевић и градска власт у Новом Саду је ово урадила без динара задуживања, све из градског буџета, док су наши претходници, пре 2012. године радили канализације задужујући градску власт за 35 милиона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Богатиновићу, изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, данас је 11. октобар, Дан града Лесковца, и овом приликом желим да честитам грађанима, мојим Лесковчанима и градоначелнику др Горану Цветановићу овај јубилеј.

Данас ћу говорити о трећем бенефиту и ресурсу који поседују Лесковчани, еколошком. Поред централног постројења за пречишћавање отпадних вода, поред регионалне санитарне депоније „Жељковац“, говорићу о површинској акумулацији „Барје“ и постројењу за прераду и пречишћавање површинске воде „Горина“.

На око 30 километара од Лесковца, у горњем току реке Ветернице изграђена је вишенаменска вештачка акумулација „Барје“, која је дефинисана као кључни објекат будућег јабланичког водоводног подсистема који ће се развијати као део доњег јужноморавског регионалног система водоснабдевања.

Брана и акумулација „Барје“ данас служи за водоснабдевање становништва и привреде града Лесковца, за заштиту Лесковца од поплава, за побољшање квалитета воде реке Ветернице у маловодним периодима, прихватање и задржавање наноса, а постоји могућност коришћења хидроенергетског потенцијала бране и акумулације.

Из акумулације се водом снабдева град Лесковац и 75 насеља са око 150.000 становника здравом пијаћом водом. Укупан капацитет постројења за пречишћавање воде износи 840 литара у секунди, што задовољава потребе грађана и привреде Лесковца. За разлику од неких градова у Србији, грађани Лесковца у континуитету, без прекида, на својим славинама имају пијаћу воду високог квалитета, чија се здравствена исправност свакодневно контролише од надлежних институција.

Реализацијом пројекта који су финансирани из донација у оквиру КФВ пројекта у Лесковцу је дефинисана динамика улагања у водоводни систем града Лесковца. До 2022. године би требало да се сва насеља за која постоји економска оправданост прикључе на водоводни систем који се снабдева водом из постројења за прераду воде „Горина“ . Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Најмање споран би смео да буде овај закон, што се политике тиче, али ево и данас у форми посланичких питања, без обзира на моје јучерашње објашњење, имамо дежурног стечајног управника који и даље шири лажну причу о одузимању добровољачке земље у банатском Карађорђеву.

То је посебно осетљиво питање због самог начина стицања те земље. И даље се питам какав је интерес да се сеје зла крв међу сложним, поштеним и солидарним становницима Карађорђева, чији су дедови напустили амерички сан и са америчким држављанством дошли да се боре за слободу Србије и 50% њих је оставило кости на Кајмакчалану.

У питању је одлука, још једном понављам, о комасацији донета 2011. године, коју нико није спроводио док општина Житиште није прешла у руке Српске напредне странке. Данас се она спроводи. Бићу брз. Циљ је укрупњавање поседа, изградња заливних система и путева кроз атаре, како би се дошло до финансијских средстава, па и остало, из ових фондова које спомињемо у овом члану закона и прелазак на модернију пољопривредну производњу.

Нико није пребачен из једног атара у други да то није потписао, нико се није жалио на заједничко улагање од 2,1% заливних система. План комасације је био потпуно јаван. Од 1.050, било је свега 50 жалби. Учесници су могли и писмено да изразе своје жеље. Информације добија ова посланичка група од једног доконог, а таквог има у сваком селу, коме је њива померена за седам метара. Померена, а не одузета. Чак и он има право жалбе Министарству и има право судског процеса.

Према томе, једина веза ове странке стечајног управника и овог новог савеза за све и свашта са екологијом јесте што потичу од рециклаже политичких кадрова, политичког отпада, пропалих политичких странака у Србији. То је све.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Говорићу на један специфичан начин о одрживом развоју, пре свега као Краљевчанин. Користим тренутак и прилику да својим драгим суграђанима честитам један велики дан, дан на који смо чекали много деценија. Кад кажем много деценија, то је много деценија пре него што сам и ја рођен, а ја сам рођен не тако скоро, било је и то давно.

Пре можда седамдесетак година урађена је изградња фабрике „Магнохром“. Данас смо доживели да после 70 година у Краљеву започне изградња једне нове фабрике, фабрике „Леони“. Желим својим суграђанима да у следећем периоду буде више таквих фабрика.

Посебно сам задовољан када знам да ће у следећој години вредни људи ЈП „Путеви“ започети реализацију пројекта Моравског коридора, да ће се најзад решити питање и отварање аеродрома Морава Лађевци за цивилни саобраћај.

Испуњен сам задовољством и поносом јер сам био у групи људи која је пре 10 година имала визију, имала мисију и имала циљ. Тај циљ се

полако остварује, али тог остварења не би било да није једног човека, једног човека коме дугујемо све, једног великог човека, како по својим физичким predisпозицијама, тако и по великим делима.

Сећам се времена када је Краљевчанима исто помагао када смо након земљотреса правили и многи из ове сале помагали су у изградњи седам кућа у Краљеву. Сећам се тог великог човека када је једном дечаку од девет година испунио три жеље док он чека кров над главом. Обезбедио му је кош иза те куће, обезбедио му је дрес омиљеног клуба и обезбедио му је папагаја. Тај велики човек је Александар Вучић. Хвала му на свему што је учинио. Некима неће бити мило, али дела говоре. Дела говоре, а све остало је магла. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић. Изволите, колега Ђуришићу.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине и он гласи – у члану 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, којим се додаје назив члана и члан 101а Закона о заштити животне средине, додаје се нови став 3, који гласи – одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на побољшање одрживог еколошког развоја.

Чланом 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине врше се допуне Закона тако што се после члана 101. додаје нови члан 101а, којим се прописује да корисници који остварују право на ИПАРД подстицаје из области пољопривреде и руралног развоја у обавези су да испуне одговарајуће услове заштите животне средине, као и да надлежни министар и министар надлежан за послове пољопривреде и руралног развоја споразумно прописују услове које морају испуњавати корисници ИПАРД подстицаја.

Овим подзаконским актом би се тачно дефинисало шта ће се проверавати код корисника ИПАРД подстицаја с обзиром на то да важећим прописима из области заштите животне средине нису прописани услови у области заштите животне средине за пољопривредна газдинства, из којих разлога није било могуће издати акт о испуњености услова. Из тих разлога и из разлога правне уређености у поступку примене овог закона и закона из области пољопривреде уређује се наведена област због укажане потребе прецизирања и постизања боље међусобне усаглашености појединих одредаба закона и тиме омогућити инспекцијски надзор и створити правни основ за вршење тог надзора.

Српска напредна странка ће увек у свом деловању полазити од потребе и обавезе да као одговорни чланови друштва очувамо, заштитимо и унапредимо животну средину за будуће генерације, да учинимо производњу одрживом, као и да побољшамо квалитет живота у циљу општег побољшања.

(Председавајући: Приведите крају, колега.)

У дану за гласање гласаћу за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, један од највећих проблема са којима се суочава данашње глобално друштво је брига за екологију и животну средину.

Природа нас упозорава сваког дана. Ми смо ти који морамо да водимо рачуна како се понашамо према планети Земљи која је наш дом. Какав би хаос настао у нашој кући да не бацамо отпад у канте и да не чистимо дворишта? Људи се сете природе само онда када имају неку корист од ње, да је експлоатишу и да користе природна богатства која су ограничена. Дрвеће даје кисеоник, а сваке године нестају хектари и хектари шума. Зато ми као обични људи треба да кренемо од себе, да схватимо значај очувања екосистема и животне средине, да променимо своје штетне навике и да заштитимо природу, нашу децу, себе, да заштитимо планету Земљу.

Долазим из средине која је захваљујући својим природним карактеристикама, разноврсној флори и фауни проглашена и првом еколошком општином у региону. Наш простор Косова и Метохије иначе се може похвалити великим природним богатствима. Велики напор за одржавање истих, као и за одржавање нас на тим просторима улаже и чини наш председник Александар Вучић, о чему говори и његова посета 8. и 9. септембра на простору Косова и Метохије и велике инвестиције које је уложио за одржавање језера и хидроцентрале Газиводе, отварање центра за екологију и развој спорта. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на побољшање услова флоре и фауне.

Највеће богатство које може да се наследи од предака нису никаква материјална добра, већ на првом месту здрава генетска основа, али и здрава животна средина. Зато сваки појединац мора, а и друштво у целини, бити свесно колико је битно да је не загађујемо и не уништавамо. Само тако ћемо потомцима обезбедити здравље на које директно утичу услови живљења на нашој планети. Ради стабилности еколошког система морамо штитити све постојеће и биљне и животињске врсте које живе у нашем окружењу.

Коришћење средстава Зеленог фонда Републике Србије врши се у складу са законом, националним програмом заштите животне средине и стратешким документима, као и листом приоритетних инфраструктурних пројеката у области животне средине. Драго ми је што су на листи приоритета рекултивација и санација историјског загађења, заштита и очување биодиверзитета, дивље флоре и фауне, укључујући активне мере заштите репопулације и одржавање станишта.

Очистимо свако своје двориште и покосимо запуштену дедовину па ће нам бити лепше и боље. Није ливада зеленија у Швајцарској, него се тамо када није покошена кажњава 800 франака, а за осам дана касније казна је 4.000 франака. Замислите да неко казни Србина што није покосио ливаду са 50.000 динара, каква би ту реакција била. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колеге посланици и посланице, мој амандман на Предлог закона односи се на одржавање заштићених природних добара.

Пре него што кренем са амандманом, морам да истакнем да су координисане политике врло важне за успешност у свакој области људског живота. Овде се конкретно ради о усклађеним и координисаним политикама између Министарства за заштиту животне средине и

Министарства пољопривреде, а када се тиче приступу ИПАРД фондовима, пре свега земљорадника, земљорадничких газдинстава, земљорадничких задруга и других правних и физичких лица која имају право на коришћење ових фондова.

Наравно да питање заштите животне средине, а самим тим и питање заштите заштићених природних добара није питање само министарстава, већ је питање сваког од нас и то као појединаца, као родитеља, као комшије, као наставника, као васпитача, као професора. Једном речју, то је питање читавог друштва.

Надам се да ће унапређењу животне средине, а посебно заштићених природних добара, допринети и билатерална сарадња између Републике Србије и Народне Републике Кине, посебно у делу пошумљавања који се односи на спречавање климатских промена.

Морам да истакнем да је 2014. године, када је преузео дужност премијера, Александар Вучић као приоритет број један ставио интерес грађана, а у циљу остварења најбољег интереса грађана поставио је принципе тимског рада, принципе одговорности, координације и, на крају, резултат. Ове принципе наставила је да поштује и влада Ане Брнабић и као резултат свега овога имамо напредак Србије у свим областима, па самим тим и напредак у области животне средине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, у сваком моменту треба да смо свесни значаја здраве животне средине. Морамо бити свесни да својим деловањем можемо допринети очувању животне средине, своје околине, па и сопствених живота. Свако од нас појединачно треба да допринесе буђењу свести код људи када је у питању екологија и заштита животне средине. Здрава животна средина је основ за очување људске егзистенције. Природа која нас окружује је пуна штетних материја чији узрок су често људска немарност и небрига.

Амандманом који сам поднела на члан 3. овог закона додавањем става 3. додатно се дефинише члан 3. са посебним освртом на унапређење екосистема.

У протеклих неколико година, како је навео министар, пошумљено је преко 700 хектара површина. Ове године је и за Стару Пазову опредељено четири и по милиона динара у те намене, што ће свакако допринети очувању и унапређењу екосистема. Из буџета Општине Стара

Пазова ове године издвојено је два милиона динара у циљу реализације програмских активности које се тичу управљања и заштите животне средине, пре свега пошумљавања, а поред тога опредељена су одређена средства за реализацију активности удружења са територије општине Стара Пазова која се баве заштитом животне средине.

Тек када ми сами схватимо да је очување животне средине важно због нас самих и због квалитета живота који живимо и који ће живети наша деца, онда се ствари могу променити набоље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, председавајући.

Поздрављам господина министра са сарадницима и поштоване колеге. Одредбом овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на развој услова за аутохтоне врсте. Овим законом уређује се систем здравствене заштите животне средине којим се обезбеђује остваривање права човека на живот и развој у здравој животној средини и уравнотежен однос привредног развоја и животне средине.

Заштита животне средине основна је тековина модерног друштва. То је Поглавље 27 које смо отворили, које је најзахтевније, најскупље у програму са Европском унијом. То је очување нашег окружења, то је очување биодиверзитета, заштићених природних добара и предела. Без промене стања свести неће се моћи променити стање животне средине. Разноликост и богатство живог света сваке државе представља планетарну вредност. Свако од нас треба да пружи свој допринос и заштити угрожене врсте аутохтоне.

Најпознатија ендемска врста Србије, аутохтона, јесте Панчићева оморика, која је пронађена 1875. године. Панчић ју је нашао у Заовинама. Ово је живи фосил светске флоре и представља загонетку научницима јер је преживела ледено доба. Због свог изгледа је називају лепотицом. На Фрушкој гори, која је ризница ретког и лепог биљног света, имамо 1.500 врста биљака, од тога 700 лековитих, а 69 аутохтоних. Само бих још хтела да се осврнем на две балканске лепотице рамонде, једна је рамонда сербика, а друга наталијина рамонда, која је упућена у част краљице Наталије јер јој је налазиште код Ниша. Називају је цвет-феникс, који је јако важан за српски народ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, уважени министри, са циљем да се додатно дефинише члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине поднео сам амандман који гласи – одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на побољшање екосистема.

Фонд ИПАРД 2 омогућава потенцијалним корисницима средства за инвестиције у пољопривреди, што ће свакако обезбедити развој и увећати имовину пољопривредних газдинстава.

Средстава као вид претприступне помоћи за рурални развој предвиђена су за узгој, производњу и прераду у прехранбеној и пољопривредној производњи и значајно ће повећати инвестициона улагања и поправити положај наших пољопривредних произвођача.

Све ове инвестиције морају испуњавати прописане услове заштите животне средине, па се подразумева доношење акта којим се утврђује испуњеност услова заштите, који је у ствари основ да се уопште оствари право на ова средства.

Неконтролисане инвестиције могу проузроковати бројне промене у појединим деловима екосистема и нарушити животну средину, тешко угрозити пре свега здравље људи, као и опстанак биљних и животињских врста.

Овим предлогом закона ми из СНС показујемо одговорност према нашим пољопривредницима и пољопривредним газдинствима, али и према свим нашим грађанима подизањем нивоа заштите животне средине, који је питање квалитета наших живота и будућности наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, приговор наших опозиционара вајних је, којих се, по мени, треба решити као политичког отпада, углавном зашто нисмо успешно решили проблеме које су нам они тако... Ми смо неуспешни, а они су нам, тако успешни, проблеме оставили.

Инвестиције су као садња воћа. Дакле, најбоље време за садње дрвећа, господине министре, било је пре 20 година, а друго најбоље време за садњу дрвећа је сада. Дакле, они нису навикли да саде и сеју, они су навикли само да беру. Ако хоћете да једете укусну воћку, морате засадити дрво и инвестиције су то дрво које се тренутно сади и они треба да имају мало стрпљења, да не ломе гране пре пуног рода итд., да имају неко стрпљење да су права патриотска опозиција итд.

Да имају имало везе са економијом, они би сачекали да се подигну економија и пољопривреда, да та воћка што боље роди, да освоје власт и, боже мој, да беру без обзира на то што нису засадили. Они тог стрпљења немају. Они би то сад одмах да скрше што пре и да тако српски народ оставе без инвестиција, без извора, без снажне индустрије, без снажне пољопривреде.

Ми снажну индустрију и пољопривреду не можемо да градимо а да при томе не поштујемо животну средину, али не можемо ни животну средину да поштујемо толико да угрозимо и да престанемо да инвестирамо. Треба ускладити једно и друго, односно да снажна пољопривреда, снажна индустрија што мање утиче на животну средину. Рузвелт је рекао – жеља за успехом је већ пола успеха, а ја верујем да владајућа већина ту жељу има. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, већ сам рекао колико је важан буџет Републике Србије за финансирање заштите животне средине.

Ових дана се Родољуб Шабић на сва уста хвали по свим овим медијима који воде отворену кампању против Александра Вучића и СНС како ми је послао одговор на моје посланичко питање, при томе неће да

каже да сам ја истог дана добио и одговор ДРИ на моје посланичко питање, а везано је за пословање господина Шабића. Ево, ја ћу покушати укратко само да кажем шта се наводи у овом одговору.

Дакле, ДРИ је потврдила оно што сам ја рекао, да је у поступку провере Повереник за информације од јавног значаја по редовној процедури, дакле саме ДРИ, а не на његов позив, на моје друго питање – да ли је тачно да је Родољуб Шабић за своја службена путовања потрошио 1.350.000 динара, они су рекли да на то питање не могу да одговоре из законских разлога, али да ће, када се заврши коначно испитивање пословања Повереника и када извештај буде коначан, он бити објављен на сајту.

Дакле, није тачно да је ДРИ демантовала оно што сам ја рекао, само су рекли да за сада то не могу да објаве зато што је таква законска процедура, али је јако занимљиво шта су навели као одговор на моје треће питање – да ли је ДРИ објавила извештај о раду Повереника? Каже ДРИ овако – извештај је још увек у фази нацрта и није објављен на званичној интернет страници, а Повереник је дужан да, у складу са прописима, према садржају извештаја поступа као са поверљивим документом, јер је на првој страници нацрта назначено да је реч о поверљивом документу. Када извештај постане коначан, ДРИ ће исти доставити Скупштини Републике Србије и објавиће исти на званичној интернет страници.

Дакле, Родољуб Шабић, који треба да штити информације од јавног значаја, сам крши закон о заштити информација од јавног значаја тиме што обмањује грађане Србије како је ДРИ установила нешто што још увек није потврђено и што тек треба да буде објављено на званичној интернет презентацији ДРИ. Дакле, остаје да се види да ли је Родољуб Шабић заиста потрошио ове државне паре или не.

Он је покушао да представи грађанима Србије како сам ја слагао и обмануо грађане Србије. Наводи за мене да сам лажов, лопов, криминалац итд. Све то није битно, али хоћу да кажем да је ДРИ одговорила на моје посланичко питање и рекла да је нацрт извештаја припремљен. Коначан извештај још није завршен. Када буде завршен, биће објављен на званичној интернет презентацији ДРИ, па ћемо онда да видимо да ли је Шабић заиста ненаменски трошио државна средства као што ја тврдим, или није.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо, уважени министри са сарадницима, тренутно је једна од ствари актуелна за Београд, актуелна за Обреновац, али мислим да је актуелна и за Србију, а то је враћање једној старој идеји и пројекту, да Београд добије део топле воде за загревање станова из ТЕ „Никола Тесла“ некадашње, сада је то део ЕПС-а.

Мени је драго што се овај пројекат схватио озбиљно и што улази у неке своје озбиљне токове и види се да ће бити и приведен намени, како то знају често да кажу. Зашто се то сада десило, а није се десило пре 15 или 20 година, када се говорило о томе? Није се десило, једноставно, из тог разлога што раније власти нису водиле рачуна о Обреновцу.

Ово јесте пројекат који је важан за Београд. Донеће доста добра животної средини, смањиће се број топлана које се користе, али све досада нико није нашао разумевања на републичком, градском и општинском нивоу да том топловоду прикључи још једну магистралу, која ће до краја решити питање грејања Обреновца, и с правом су Обреновчани били љути, увек су се томе противили.

Данас када се један магистрални вод, који је ништа у односу на целокупну инвестицију, планира и биће усмерен ка Обреновцу, то је једноставно оно што је показатељ како ради, размишља и своју политику у области и енергетике, али и екологије спроводи одговорна власт на свим нивоима, водећи рачуна и о Београду, али не занемарујући интересе грађана Обреновца, који иначе деценијама највише трпе због тога што је највећа електрана у Србији у Обреновцу.

Тако треба наставити. Хвала свима на том размишљању. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно Александра Чабраја, Мариника Тепић, Соња Павловић и Јован Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Кључни амандмани Посланичке групе Српске радикалне странке на сва четири ова члана који су садржани у овом закону о изменама и допунама основног закона су заправо да ми предложимо да се сви ти чланови бришу и ми на тај начин показујемо наш однос према том закону. Заправо, хоћемо да кажемо предлагачу, а и скупштинској већини, да овакве ствари не могу да се решавају ад хок, од случаја до случаја, па сад ћемо променити три члана, па за два месеца два члана, па смо променили пет чланова итд. Ове ствари морају да се ураде озбиљно и студиозно, али не по налогу Европске уније и невезано за та ваша некаква поглавља, већ искључиво у интересу решавања проблема грађана Србије.

Чули сте овде од посланика Српске радикалне странке много конкретних примедби, али нисте одговарали на њих. Ви сте, министре, у овој расправи покушали да комуницирате са народним посланицима, заправо да оставите утисак да то радите, па сте онда одговарали на скоро сваки амандман посланика власти, а они су углавном причали о отварању фабрике у Краљеву, о „Лидлу“, о свему само не баш много о овоме што је тема овог закона.

С друге стране, одговарали сте и овима којих сада нема ту. Ваљда вам остало из времена кад сте били њихов градски секретар, па то некако не може баш да се заборави.

Наше примедбе су биле врло конкретне и ми очекујемо од вас, министре, ако нисте били у стању, рецимо, јуче, да одговорите на неко питање, да кажете шта ћете урадити на територији општине Куршумлија, у Мердарима, могли сте у међувремену сазнати па нам то рећи данас. Али вас једноставно такве ствари не интересују. Ако нисте знали јуче да нам кажете шта ће Министарство радити у Националном парку „Шар-планина“, могли сте то данас да нам кажете.

Ми очекујемо да ви оно што сте чули овде од посланика заиста преточите у ваш рад, јер нико од нас овде, ја кад кажем – нико од нас посланика, увек и превасходно мислим на посланике Српске радикалне странке, нико од нас није нити некога прозивао реда ради, нити помињао ово или оно да би нешто рекао, него зато што заиста знамо какви су проблеми. Ми верујемо да и ви знате, није то спорно, али постоје начини да се многи од ових проблема брзо и ефикасно реше. Постоје неке ствари где је потребно много новца, и то разумемо, али верујте, када је у питању заштита човекове околине, заштита о којој ми овде говоримо, није све ни у новцу. Може много тога да се уради, али је потребна само добра воља.

Када сам малопре говорила о овој пешчаној мафији, изоставила сам да кажем један битан моменат, да је та мафија узела маха и озбиљно почела да функционише у време када је министар био Веља Илић. Он је био тај који је подупирао и који је давао ветар у леђа, вероватно својим

неким пајтосима и ортацима итд., па чисто, ево, и то је, претпостављам, информација када будете размишљали о томе, када пошаљете инспекцију па када видите коме ћете кривичне пријаве да подносите.

Решавајте ове проблеме преко локалне самоуправе. Није довољно да ми јуче и данас овде кажемо – да, страшно је то што се дешава у Врњачкој бањи. Имате инструмент, можете да позовете неког Бобана Ђуровића и да кажете – еј, човече, уместо да правиш тамо себи зграде, ајде, склони ону депонију у Врњачкој бањи, то је центар нашег туризма.

Урадите бар део онога што сте рекли. Урадите оно што смо ми вама саветовали. Ви сте у свакој комуникацији са посланицима или климали главом или рекли – да, у праву сте, да, тако је. Али поновићу оно што смо вам већ рекли. Министар не може да се понаша као опозициони посланик. Да, он констатује све проблеме, зна шта су проблеми, али од министра се очекује решавање проблема. И ми то очекујемо од вас, господине Триван. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић и заједно Иван Костић, Миладин Шеварлић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мени је жао што је „слободна зидарица“ изашла, али када је у питању загађење животне средине, ми морамо проговорити и неку реч о духовном загађењу.

Наиме, овај човек, Нејдин Сејдиновић, познат по низу увреда које је данас упутио, познат по увреди – Срећан Велики петак свима који славе, у земљи високе верске толеранције, у земљи високих верских слобода, права је срећа да је увредио хришћане, а тиме је хтео да каже да они славе, они, он је саставни део оних преко, он је саставни део оног Ђиласовог савеза лопужа, превараната и љотићеваца, који су, ето, изгубили, хтео је да каже да они славе страдање Исуса, славе све оно због чега хришћани пате итд. Ту нечувену увреду у Србији може да упути Недим Сејдиновић и да прође некажњено, односно да прође без икакве јавне осуде, мада би у свим другим државама због нарушавања верске толеранције и говора мржње био осуђен.

Данас је поновио, ја то говорим интелектуално и духовно загађење, и он је саставни део овог савеза лопужа и ја предлажем свим посланицима да убудуће обратe пажњу. Овакви ликови и они преко сеју семе раздора у Србији, а оно може понекад да да рекордни принос. У конфликту сами са

собом, оном који они желе да произведу, сигурно ћемо губити ми, и ја од вас колега тражим, барем од вас, без обзира на то да ли сте из опозиције или власти, који разумете у чему је проблем, да убудуће ово снажно осудите, да се не би понављало, као што је случај са Недимом Сејдиновићем ових дана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем петак, 12. октобар 2018. године, са почетком у 10.00 сати као дан за гласање о тачкама дневног реда Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

(Седница је прекинута у 16.20 часова.)